

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 103 E

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

52 tomas
2009 m. gegužės 5 d.

<u>Pranešimo Nr.</u>	<u>Turinys</u>	<u>Puslapis</u>
	III <i>Parengiamieji aktai</i>	
	Taryba	
2009/C 103 E/01	2009 m. vasario 16 d. Tarybos priimta bendroji pozicija (EB) Nr. 15/2009, laikantis Europos bendrijos sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo	1
2009/C 103 E/02	2009 m. vasario 16 d. Tarybos priimta bendroji pozicija (EB) Nr. 16/2009, laikantis Europos bendrijos sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo ⁽¹⁾	40

LT

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

III

(Parengiamieji aktai)

TARYBA

BENDROJI POZICIJA (EB) Nr. 15/2009

Tarybos priimta 2009 m. vasario 16 d.

siekiant priimti ... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/.../EB, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos, Direktyvą 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų ir Direktyvą 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo

(2009/C 103 E/01)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) Galiojančią ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą sudaro šios penkios direktyvos (Direktyva 2002/21/EB ⁽⁴⁾ (Pagrindų direktyva), Direktyva 2002/19/EB ⁽⁵⁾ (Prieigos direktyva), Direktyva 2002/20/EB ⁽⁶⁾ (Leidimų direktyva), 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis ⁽⁷⁾ (Universaliųjų paslaugų direktyva) ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ⁽⁸⁾ (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (toliau kartu vadinamos „pagrindų direktyva ir specifinėmis direktyvomis“) ir Komisija reguliariai peržiūri jų veikimą, siekdama visų pirma nustatyti, ar reikia jas keisti atsižvelgiant į technologinę plėtrą ir pokyčius rinkoje.

(2) Todėl 2006 m. birželio 29 d. komunikate dėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos persvarstymo Komisija pateikė pirmines išvadas. Remiantis šiomis pirminėmis išvadomis buvo surengtos viešosios konsultacijos, per kurias buvo nustatyta, kad vis dar nesukurta elektroninių ryšių vidaus rinka, o tai vienas svarbiausių klausimų, kuriuos reikia spręsti. Visų pirma nustatyta, kad suskaidyta ir nenuosekli nacionalinių reguliavimo institucijų atliekama reguliavimo veikla ne tik kelia pavojų sektoriaus konkurencingumui, bet ir vartotojai negali naudotis esminiais tarpvalstybinės konkurencijos privalumais.

⁽¹⁾ OL C 224, 2008 8 30, p. 50.

⁽²⁾ OL C 257, 2008 10 9, p. 51.

⁽³⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2009 m. vasario 16 d. Tarybos bendroji pozicija ir ... Europos Parlamento pozicija.

⁽⁴⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁸⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

- (3) Todėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistema turėtų būti reformuota tam, kad sustiprinant pagrindinėse rinkose didelę įtaką rinkai turinčių operatorių reguliavimo mechanizmą Bendrijos lygiu būtų baigta kurti elektroninių ryšių vidaus rinką. Šį procesą papildo ... m ... . d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr ... ./2009 (dėl Europos telekomunikacijų reguliuotojų grupės (GERT) įsteigimo). Vykdamas reformą taip pat reikia nustatyti veiksmingo ir suderinto spektro valdymo strategiją, kad būtų sukurta Bendra Europos informacijos erdvė, ir sustiprinti neigaliams paslaugų gavėjams skirtas nuostatas, kad būtų sukurta įtraukioji informacinė visuomenė.
- (4) Plėtojantis konkurencijai rinkose siekiama palaipsniui mažinti konkretiems sektoriams taikomas *ex ante* taisykles, o galiausiai siekiama, kad elektroninius ryšius reglamentuotų tik konkurencijos teisės nuostatos. Atsižvelgiant į tai, kad elektroninių ryšių rinkose pastaraisiais metais labai išaugo konkurencija, labai svarbu, kad *ex ante* reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimai būtų nustatyti tik tais atvejais, kai nėra veiksmingos ir tvarios konkurencijos.
- (5) Siekdamas užtikrinti, kad būtų laikomasi proporcingo ir suderinto požiūrio į kintančias konkurencijos sąlygas, nacionalinės reguliavimo institucijos gali apibrėžti mažesnes nei valstybės lygio rinkas ir panaikinti reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus rinkose ir (arba) geografinėse vietovėse, kuriose yra veiksminga infrastruktūros konkurencija.
- (6) Viena iš pagrindinių užduočių artimiausiais metais siekiant Lisabonos darbotvarkės tikslų – nustatyti tinkamas veiksmingų investicijų į naujus didelės spartos tinklus sąlygas, kurios remis inovacijas didinant turinio įvairovę interneto paslaugų srityje ir stiprins tarptautinį Europos Sąjungos konkurencingumą. Tokie tinklai atveria milžiniškas galimybes suteikti naudos vartotojams ir verslo įmonėms visoje Europos Sąjungoje. Todėl yra gyvybiškai svarbu skatinti tvarias investicijas į šių naujų tinklų plėtoją, tuo pat metu pasitelkus reguliavimo nuspėjamumą ir nuoseklumą apsaugant konkurenciją bei skatinant vartotojų pasirinkimą.
- (7) Kad nacionalinės reguliavimo institucijos pasiektų Pagrindų direktyvoje ir specialiosiose direktyvose nustatytus tikslus, visų pirma susijusius su galutinių paslaugų gavėjų sąveikumu, Pagrindų direktyvos taikymo sritis turėtų būti išplėsta: į ją turėtų būti įtraukti radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių, kaip apibrėžta 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo ⁽¹⁾, tam tikri aspektai bei vartotojams skirti skaitmeninės televizijos įrenginiai, siekiant neigaliams paslaugų gavėjams sudaryti palankesnes naudojimosi sąlygas.
- (8) Kai kurios apibrėžtys turėtų būti patikslintos arba pakeistos siekiant atsižvelgti į rinkos bei technologijų raidą ir pašalinti neaiškumai, nustatyti taikant reguliavimo sistemą.
- (9) Siekiant užtikrinti veiksmingesnę reguliavimo sistemos taikymą, nacionalinių reguliavimo institucijų autoritetą ir pagerinti jų sprendimų nuspėjamumą, turėtų būti stiprinamas šių institucijų nepriklausomumas. Todėl nacionalinėje teisėje turėtų būti speciali nuostata, kuria būtų užtikrinta, jog į nacionalinės reguliavimo institucijos, atsakingos už *ex ante* rinkos reguliavimą arba ginčų tarp įmonių sprendimą, atliekamas užduotis nebūtų kišamasi iš išorės ar nebūtų daromas politinis spaudimas, dėl kurio būtų pakenkta institucijos sprendimų nepriklausomumui. Todėl turėtų būti iš anksto nustatytos nacionalinės reguliavimo institucijos vadovo atleidimo taisyklės, kad nekiltų jokių pagrįstų abejonių dėl jos neutralumo ar dėl išorės veiksmų poveikio šiai institucijai. Svarbu, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, atsakingos už *ex ante* rinkos reguliavimą, turėtų nuosavą biudžetą, kurį galėtų naudoti įdarbindamos reikiamą kvalifikuotų darbuotojų skaičių. Skaidrumui užtikrinti tas biudžetas turėtų būti skelbiamas kasmet.
- (10) Kad rinkos dalyviams būtų užtikrintas teisinis tikrumas, apeliacinės institucijos turėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas; visų pirma apeliacijų procedūros neturėtų būti nepagrįstai ilgios.

⁽¹⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 10.

- (11) Apeliacinės institucijos labai skirtingai taikė laikinąsias priemones sustabdyti nacionalinių reguliavimo institucijų sprendimų galiojimą. Siekiant didesnio nuoseklumo pagal Bendrijos teisinę politiką turėtų būti taikomas bendras standartas. Apeliacinės institucijos taip pat turėtų galėti prašyti GERT paskelbtos informacijos. Atsižvelgiant į apeliacijų svarbą bendram reguliavimo sistemos veikimui, turėtų būti nustatytas mechanizmas, kuriuo remiantis būtų renkama informacija apie apeliacinius skundus ir sprendimus sustabdyti visų valstybių narių reguliavimo institucijų priimtus sprendimus ir kuriuo remiantis ta informacija būtų pateikiama Komisijai.
- (12) Siekiant veiksmingai atlikti nacionalinių reguliavimo institucijų reguliavimo užduotis, į jų renkamus duomenis turėtų būti įtraukti apskaitos duomenys dėl mažmeninių rinkų, susijusių su didmeninėmis rinkomis, kuriose operatorius turi didelę įtaką, dėl kurios nacionalinė reguliavimo institucija jam taiko reguliavimą. Taip pat turėtų būti įtraukiami duomenys, kuriuos naudodama nacionalinė reguliavimo institucija galėtų įvertinti galimą planuojamų tinklo topologijos atnaujinimų arba pakeitimų poveikį konkurencijos raidai arba didmeniniams produktams, kuriais gali naudotis kiti ūkio subjektai.
- (13) Pagrindų direktyvos 6 straipsnyje numatytos nacionalinės konsultacijos turėtų būti surengtos prieš tos direktyvos 7 straipsnyje numatytas Bendrijos konsultacijas tam, kad suinteresuotųjų šalių nuomonė būtų žinoma Bendrijos konsultacijų metu. Taip nereikėtų rengti dar vienu Bendrijos konsultacijų, jeigu dėl nacionalinių konsultacijų rezultatų planuojamą priemonę reikėtų keisti.
- (14) Siekiant veiksmingai prisidėti prie vidaus rinkos kūrimo ir užbaigimo reikia, kad nacionalinių reguliavimo institucijų veiksmų laisvė būtų suderinta su nuoseklia reguliavimo tvarka ir su nuosekliu reguliavimo sistemos taikymu. Todėl nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų remti Komisijos ir GERT vykdomą veiklą vidaus rinkos srityje.
- (15) Bendrijos mechanizmas, kuriuo pasinaudodama Komisija gali reikalauti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos panaikintų planuojamas priemones, susijusias su rinkos apibrėžimu ir didelę įtaką rinkoje turinčių operatorių nustatymu, buvo sėkmingai panaudotas taikant aplinkybių, kuriomis būtų galima taikyti *ex ante* reguliavimą, ir operatorių, kuriems toks reguliavimas taikomas, nuoseklų nustatymo metodą. Iš Komisijos vykdomos rinkos stebėsenos, ypač iš Pagrindų direktyvos 7 straipsnyje nurodytos procedūros taikymo patirties matyti, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms nenuosekliai taikant priemones padėčiai ištaisyti, net ir panašiomis rinkos sąlygomis, gali būti apsunkinamas elektroninių ryšių vidaus rinkos veikimas. Todėl Komisija gali dalyvauti užtikrinant, kad priemonės padėčiai ištaisyti būtų taikomos nuosekliau, priimdama nuomones dėl nacionalinių reguliavimo institucijų siūlomų planuojamų priemonių. Norėdama pasinaudoti nacionalinių reguliavimo institucijų patirtimi rinkos tyrityje, Komisija, prieš priimdama sprendimus ir (arba) nuomones turėtų pasikonsultuoti su GERT.
- (16) Svarbu, kad reguliavimo sistema būtų įgyvendinama laiku. Kai Komisija priima sprendimą, kuriame reikalaujama, kad nacionalinė reguliavimo institucija panaikintų planuojamą priemonę, pastaroji turėtų pateikti Komisijai patikslintą priemonę. Pagal Pagrindų direktyvos 7 straipsnį turėtų būti nustatytas pranešimo Komisijai apie patikslintą priemonę terminas, kad rinkos dalyviai galėtų žinoti, kokia yra rinkos peržiūros trukmė, ir kad būtų geriau užtikrintas teisinis tikrumas.
- (17) Atsižvelgiant į trumpus terminus, taikomus pagal Bendrijos konsultacijų mechanizmą, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti rekomendacijas ir (arba) gaires, pagal kurias būtų supaprastinta Komisijos ir nacionalinių reguliavimo institucijų keitimosi informacija tvarka (pavyzdžiui, tais atvejais, kai rinkos yra stabilios arba kai priemonės, apie kurias buvo pranešta anksčiau, keičiamos nedaug). Komisija taip pat turėtų būti įgaliota numatyti atleidimą nuo pranešimo apie priemonę tam, kad tam tikrais atvejais tvarka būtų supaprastinta.
- (18) Laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos ir Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos, taikant reguliavimo sistemą turėtų būti užtikrinta, kad visi paslaugų gavėjai, įskaitant neįgalius, vyresnio amžiaus ir specialiųjų socialinių poreikių turinčius galutinius paslaugų gavėjus, galėtų lengvai naudotis nebrangiomis aukšto lygio paslaugomis. Amsterdamo sutarties baigiamojo akto 22 deklamacijoje numatyta, kad rengiant priemones pagal Sutarties 95 straipsnį, Bendrijos institucijos atsižvelgtų į neįgalių asmenų poreikius.

- (19) Radijo dažniai turėtų būti laikomi ribotu viešuoju ištekliu, savo verte svarbiu visuomenei ir rinkai. Visuomenė suinteresuota, kad ekonominiu, socialiniu bei aplinkos požiūriu ir atsižvelgiant į kultūrų įvairovės bei žinias-klaidos pliuralizmo principus toks radijo spektras būtų valdomas kuo veiksmingiau bei rezultatyviau ir kad būtų laipsniškai šalinamos veiksmingo jo naudojimo kliūtys.
- (20) Prieš pasiūlant specialią derinimo priemonę pagal 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 676/2002/EB dėl radijo spektro politikos teisinio reguliavimo pagrindų Europos bendrijoje (Sprendimą dėl radijo spektro)⁽¹⁾, Komisija turėtų atlikti poveikio įvertinimus, įvertindama siūlomų priemonių sąnaudas ir naudą, pavyzdžiui, masto ekonomijos užtikrinimą ir paslaugų sąveikumą vartotojų naudai, poveikį spektro naudojimo efektyvumui arba suderinto naudojimo įvairiose Europos Sąjungos dalyse poreikį.
- (21) Nors spektro valdymas tebėra valstybių narių kompetencijos sritis, koordinavimas ir atitinkamais atvejais derinimas Bendrijos lygiu gali padėti užtikrinti, kad spektro naudotojai pasinaudotų visa vidaus rinkos teikiama nauda ir kad ES interesus būtų galima veiksmingai ginti pasaulio mastu.
- (22) Šios direktyvos spektro valdymo nuostatos turėtų būti suderinamos su radijo spektro valdymo srityje veikiančių tarptautinių ir regioninių organizacijų, pavyzdžiui, Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos (ITU) ir Europos pašto ir telekomunikacijų administracijų konferencijos (CEPT), veikla, kad būtų užtikrintas veiksmingas spektro valdymas ir jo naudojimo suderinimas visoje Bendrijoje ir pasaulio mastu.
- (23) Radijo dažniai turėtų būti valdomi taip, kad būtų išvengta žalingųjų trukdžių. Todėl turėtų būti pateikta derama šios pagrindinės sąvokos apibrėžtis siekiant užtikrinti, kad reguliavimo priemonės būtų naudojamos tik tais atvejais, kai būtina išvengti tokių trukdžių.
- (24) Dabartinė spektro valdymo ir skirstymo sistema iš esmės grindžiama administraciniais sprendimais, kurie nėra pakankamai lankstūs siekiant prisitaikyti prie technologijų ir ekonominės raidos, visų pirma prie greito belaidžių technologijų vystymosi ir vis didėjančios plačiajuosčio ryšio paklausos. Dėl pernelyg didelio nacionalinių politikų susiskaidymo didėja sąnaudos, spektro naudotojai praranda rinkos galimybes, lėtėja inovacijų procesas, todėl šis susiskaidymas yra žalingas vidaus rinkai, vartotojams ir ekonomikai apskritai. Be to, radijo dažnių gavimos ir naudojimo sąlygos gali skirtis atsižvelgiant į operatoriaus teikiamų paslaugų rūšį, o šių operatorių teikiamos elektroninės paslaugos vis dažniau sutampa; dėl to kyla įtampa tarp teisių turėtojų, skiriasi spektro gavimo sąnaudos ir gali atsirasti vidaus rinkos veikimo iškraipymų.
- (25) Optimaliam radijo spektro panaudojimui vis mažiau prasmės atsižvelgti į valstybių sienas. Dėl galimybių naudotis spektro naudojimo teisėmis suskaidyto valdymo ribojamos investicijos ir inovacijos, operatoriai ir įrenginių gamintojai negali užsitikrinti masto ekonomijos, todėl trukdoma radijo spektrą naudojančių elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkos raidai.
- (26) Spektro valdymo ir spektro suteikimo lankstumas turėtų būti didinamas naudojant technologijų ir paslaugų atžvilgiu neutralius teisių suteikimo kriterijus, kad spektro naudotojai galėtų pasirinkti geriausias technologijas ir paslaugas, kurias taikytų elektroninių ryšių paslaugoms skirtose dažnių juostose, kaip nurodyta nacionalinėse dažnių paskirstymo lentelėse ir ITU radijo ryšio reglamente (toliau – technologijų ir paslaugų neutralumo principai). Administraciniai sprendimai dėl technologijų ir paslaugų turėtų būti taikomi, kai yra bendrojo intereso tikslų, ir jie turėtų būti aiškiai pagrįsti bei reguliariai peržiūrimi.
- (27) Tinkami technologinio neutralumo principo apribojimai turėtų būti pagrįsti atsižvelgiant į poreikį išvengti žalingųjų trukdžių, pavyzdžiui, reikalaujant laikytis spinduliavimo tinklėlio ir galingumo lygių, kad būtų užtikrinta visuomenės sveikatos apsauga ribojant elektromagnetinių laukų poveikį visuomenei, kad būtų užtikrintas tinkamas paslaugų veikimas pasitelkiant tinkamą paslaugų techninės kokybės lygį ir nebūtinai ribojant galimybę teikti daugiau nei vieną paslaugą toje pačioje dažnių juostoje, kad būtų užtikrintas teisingas spektro pasidalijimas, visų pirma kai teisę jį naudoti užtikrinama bendrąja teise, kad būtų užtikrintas spektro naudojimo efektyvumas arba kad laikantis Bendrijos teisės būtų pasiektas bendrojo intereso tikslas.

⁽¹⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 1.

- (28) Spektro naudotojai taip pat turėtų turėti galimybę laisvai pasirinkti paslaugas, kurias jie nori teikti pasinaudodami spektru pagal pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su anksčiau įgytomis teisėmis. Prireikus turėtų būti leidžiama daryti proporcingas paslaugų neutralumo principo išimtis, pagal kurias reikalaujama, kad būtų teikiama konkreti paslauga siekiant įgyvendinti aiškiai apibrėžtus bendrojo intereso tikslus, pavyzdžiui, užtikrinti gyvybės apsaugą, skatinti socialinę, regioninę ir teritorinę sanglaudą, arba kad būtų išvengta neveiksmingo spektro panaudojimo. Į šiuos tikslus turėtų būti įtrauktas kultūrinės bei kalbų įvairovės skatinimas ir žiniasklaidos pliuralizmas, kaip valstybių narių apibrėžta pagal Bendrijos teisę. Išskyrus tuos atvejus, kai būtina užtikrinti gyvybės apsaugą arba įvykdyti kitus bendrojo intereso tikslus, išimtys neturėtų būti išskirtinai naudojamos tam tikroms paslaugoms teikti, o jomis turėtų būti nustatomas prioritetas, kad būtų palikta kuo daugiau galimybių toje pačioje juostoje teikti kitas paslaugas ar naudoti kitas technologijas.
- (29) Valstybės narės yra kompetentingos apibrėžti visų kultūrinės bei kalbų įvairovės ir žiniasklaidos pliuralizmo skatinimo išimčių taikymo sritį ir pobūdį.
- (30) Kadangi spektro paskirstymas specifinėms technologijoms arba paslaugoms yra technologijų ir paslaugų neutralumo principų išimtis ir sumažina teikiamų paslaugų arba naudojamų technologijų pasirinkimo laisvę, bet kuris pasiūlymas dėl tokio spektro paskirstymo turėtų būti skaidrus ir aptariamasis surengus viešąsias konsultacijas.
- (31) Siekdamas skaidrumo ir veiksmingumo, nacionalinės reguliavimo institucijos gali leisti spektro naudotojams laisvai perduoti arba nuomoti savo naudojimo teises trečiosioms šalims. Tai leistų nustatyti spektro vertę rinkoje. Atsižvelgdamos į įgaliojimą užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų imtis veiksmų ir užtikrinti, kad prekyba neiškreiptų konkurencijos, jei spektras nepanaudojamas.
- (32) Siekiant pradėti taikyti technologinio bei paslaugų neutralumo principus ir vykdyti prekybą esamomis spektro naudojimo teisėmis, gali reikėti nustatyti pereinamojo laikotarpio taisykles, įskaitant sąžiningos konkurencijos užtikrinimo priemones, nes pagal naująją sistemą atam tikriems spektro naudotojams gali būti suteiktos teisės pradėti konkuruoti su tais spektro naudotojais, kurie įgijo teises naudoti spektrą daug sunkesnėmis sąlygomis.
- (33) Siekiant skatinti vidaus rinkos veikimą ir remti tarpvalstybinių paslaugų vystymąsi, Komisijai turėtų būti suteiktas įgaliojimas patvirtinti technines įgyvendinamąsias priemones numeracijos srityje.
- (34) Elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas teikiančioms įmonėms išduoti leidimai, kuriais remdamosi jos įgauna teisę pasinaudoti viešuoju ar privačiuoju turtu, yra elektroninių ryšių tinklų arba naujų tinklų elementų sukūrimo esminiai veiksniai. Todėl bereikalingas panaudos teisių suteikimo procedūrų sudėtingumas ir vilkinimas yra svarbios konkurencijos raidos kliūtys. Taigi atitinkamas teises turinčių įmonių panaudos teisių įsigijimas turėtų būti supaprastintas. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti galimybę koordinuoti panaudos teisių įsigijimą, savo interneto svetainėse skelbdamos reikalingą informaciją.
- (35) Būtina didinti valstybių narių įgaliojimus panaudos teisių turėtojų atžvilgiu, kad būtų užtikrinta, jog nauji tinklai būtų diegiami ir plėtojami sąžiningai, veiksmingai bei nekenkiant aplinkai ir nepriklausomai nuo didelę įtaką rinkoje turinčio operatoriaus išpareigojimų leisti naudotis elektroninių ryšių tinklu. Pagerinus bendrą įrenginių naudojimą galima pastebimai pagerinti konkurenciją ir sumažinti bendras finansines ir su aplinkos apsauga susijusias sąnaudas įrengiant įmonėse elektroninių ryšių infrastruktūrą, visų pirma naujus vartotojų prijungimo tinklus. Nacionalinėms reguliavimo institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai reikalauti, kad teisių įrenginius valstybinėje ar privačioje nuosavybėje, virš jos ar po ja turėtojai bendrai naudotųsi tokiais įrenginiais ar nuosavybe (įskaitant fizinę bendrą vietą), kad būtų skatinamos veiksmingos investicijos į infrastruktūrą ir būtų skatinamos inovacijos, po tinkamo viešųjų konsultacijų laikotarpio, per kurį visoms suinteresuotosioms šalims būtų suteikiama galimybė pareikšti nuomonę. Tokie bendro naudojimo ar koordinavimo susitarimai gali apimti taisykles dėl bendro naudojimosi įrenginiu ar nuosavybe sąnaudų pasidalijimo ir jais turėtų būti užtikrinama, kad atitinkamoms įmonėms būtų tinkamai atlyginama už prisiimamą riziką. Nacionalinės reguliavimo institucijos visų pirma turėtų galėti nustatyti reikalavimą bendrai naudoti tinklo elementus ir susijusius įrenginius, pavyzdžiui, vamzdžius, vamzdynus, stiebus,

šulinius, skirstymo spintas, antenas, bokštus ir kitas atramines konstrukcijas, pastatus arba įvadus į pastatus, ir geriau koordinuoti inžinierinius darbus. Kompetentingos institucijos, ypač vietos valdžios institucijos, bendradarbiaudamos su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, taip pat turėtų nustatyti tinkamą koordinavimo tvarką, susijusią su viešaisiais darbais ir su kitais atitinkamais viešaisiais įrenginiais ar nuosavybe, kuri gali apimti tvarką, užtikrinančią, kad suinteresuotosios šalys gautų informaciją apie atitinkamus viešuosius įrenginius ar nuosavybę ir vykdomus arba planuojamus viešuosius darbus, kad jiems būtų laiku pranešta apie tokius darbus ir kad bendram naudojimui būtų sudarytos kuo palankesnės sąlygos.

- (36) Patikimas ir saugus informacijos perdavimas elektroninių ryšių tinklais tampa vis svarbesnis visai ekonomikai ir plačiai visuomenei. Sistemos sudėtingumas, techniniai gedimai ar žmonių padarytos klaidos, taip pat avarijos arba išpuoliai gali turėti pasekmių fizinės infrastruktūros, kurią naudojant ES piliečiams teikiamos svarbios paslaugos, įskaitant e. valdžios paslaugas, veikimui arba galimybėms ja naudotis. Todėl nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų užtikrinti, kad būtų palaikomas viešųjų ryšių tinklų vientisumas ir saugumas. Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA) ⁽¹⁾ turėtų dalyvauti stiprinant elektroninių ryšių saugumo lygį, be kitų dalykų, skirdama ekspertus ir teikdama patarimus bei skatindama keistis geriausios praktikos pavyzdžiais. ENISA ir nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų reikiamas priemones, kad galėtų vykdyti pareigas, įskaitant įgaliojimus gauti pakankamai informacijos, kad galėtų įvertinti tinklų ar paslaugų saugumo lygį, bei išsamius ir patikimus duomenis apie faktinius su saugumu susijusius incidentus, kurie padarė nemažą įtaką tinklų veikimui ar paslaugų teikimui. Atsižvelgiant į tai, kad sėkmingas tinkamų saugumo priemonių taikymas nėra vienkartinis veiksmas, bet tęstinis įgyvendinimo, peržiūros ir atnaujinimo procesas, turėtų būti reikalaujama, kad elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikėjai, atsižvelgdami į tokių priemonių moderniškumą, imtųsi priemonių pagal nustatytą riziką jų vientisumui ir saugumui užtikrinti.
- (37) Kai reikia susitarti dėl bendrų saugumo reikalavimų, Komisijai turėtų būti suteiktas įgaliojimas priimti technines įgyvendinamąsias priemones, skirtas tinkamam elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkoje saugumo lygiui pasiekti. ENISA turėtų dalyvauti derinant atitinkamas technines ir organizacines saugumo prie-

mones, teikdama ekspertų patarimus. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimą parengti privalomus nurodymus, susijusius su techninėmis įgyvendinamosiomis priemonėmis, priimtus vadovaujantis Pagrindų direktyva. Siekdamas vykdyti savo pareigas, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimus atlikti tyrimus ir nurodymų nesilaikymo atvejais skirti sankcijas.

- (38) Siekiant užtikrinti, kad rinkos dalyviai neabejotų reguliavimo sąlygomis, reikia nustatyti rinkos tyrimų terminą. Svarbu reguliariai atlikti rinkos tyrimus per pagrįstą ir tinkamą laikotarpį. Nustatant tokį laikotarpį reikėtų atsižvelgti, ar anksčiau atliktas tos konkrečios rinkos tyrimas ir ar apie tai tinkamai pranešta. Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija per nustatytą terminą neatlieka rinkos tyrimo, gali kilti pavojus vidaus rinkai, o įprastinė pažeidimų procedūra laiku gali neduoti norimų rezultatų. Kita vertus, nacionalinė reguliavimo institucija turėtų turėti galimybę prašyti GERT pagalbos rinkos tyrimui užbaigti. Pavyzdžiui, tokia pagalba galėtų būti teikiama iš kitų nacionalinių reguliavimo institucijų atstovų sudarius specialią darbo grupę.
- (39) Elektroninių ryšių sektoriuje technologinės inovacijos yra labai aukšto lygio, o rinkos labai dinamiškos, todėl svarbu greitai, koordinuotai ir suderintai pritaikyti reguliavimą Bendrijos lygiu, nes, kaip rodo patirtis, nacionalinėms reguliavimo institucijoms skirtingai taikant ES reguliavimo sistemą gali kilti kliūčių vidaus rinkos raidai.
- (40) Viena iš svarbių GERT skirtų užduočių – pririnkus rengti nuomones, susijusias su tarpvalstybiniais ginčais. Todėl tokiais atvejais nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų atsižvelgti į GERT nuomonę.
- (41) Iš ES reguliavimo sistemos taikymo patirties matyti, kad dabartinės nuostatos, kuriomis remdamosi nacionalinės reguliavimo institucijos gali skirti baudas, netapo tinkama paskata laikytis reguliavimo reikalavimų. Tinkami vykdomieji įgaliojimai gali būti naudingi siekiant laiku

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 460/2004 (OL L 77, 2004 3 13, p. 1).

taikyti ES reguliavimo sistemą ir taip paskatinti reguliavimo tikrumą, o tai yra svarbus investicijų skatinimo veiksnys. Visai reguliavimo sistemai būdinga tai, kad tuomet, kai nesilaikoma reikalavimų, trūksta veiksmingų įgaliojimų. Todėl į Pagrindų direktyvą įtraukus naujas nuostatas, kuriomis remiantis būtų galima spręsti problemas, kai nesilaikoma Pagrindų direktyvoje ir specialiosiose direktyvose numatytų įpareigojimų, būtų užtikrinta, kad bus taikomi nuoseklūs ir išsamūs principai taikant visą ES reguliavimo sistemą ir skiriant sankcijas.

(42) Į dabartinę ES reguliavimo sistemą buvo įtrauktos tam tikros nuostatos, skirtos palengvinti perėjimą nuo senosios 1998 m. prie naujosios 2002 m. reguliavimo sistemos. Pereigą baigė visos valstybės narės, todėl šios priemonės turėtų būti panaikintos, nes dabar jos nebereikalingos.

(43) Siekiant didinti ekonomikos augimą, inovacijas ir vartotojų turimą pasirinkimą, reikėtų kartu skatinti ir veiksmingas investicijas, ir konkurenciją.

(44) Pagrindų direktyvos I priede nurodytas rinkų, kurios turi būti įtrauktos į rekomendaciją dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų, sąrašas, o tai galėtų sudaryti *ex ante* reguliavimo pagrindą. Šis priedas turėtų būti panaikintas, nes įgyvendintas jo tikslas – jis jau buvo panaudotas Rekomendacijos dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų⁽¹⁾ pirminei redakcijai parengti.

(45) Naujiems rinkos dalyviams gali būti ekonomiškai neperspektyvu per pagrįstą laikotarpį dubliuoti dalį istorinio operatoriaus vietinio vartotojų prijungimo tinklo ar visą šį tinklą. Todėl suteikiant teises pasinaudoti didelę įtaką rinkoje turinčių operatorių atsietąja vietine linija ar dalinai atsietąja vietine linija, gali būti sudarytos palankesnės sąlygos patekti į rinką ir sustiprinti konkurenciją mažmeninėse plačiajuosčio ryšio priegios rinkose. Tais atvejais, kai teisių suteikimas į atsietąją vietinę liniją ar į

dalinai atsietąją vietinę liniją yra techniškai ir ekonomiškai neperspektyvi, gali būti taikomi atitinkami įpareigojimai suteikti nefizinę ar virtualią prieigą prie tinklo suteikiant galimybes naudotis lygiavertėmis funkcijomis.

(46) Funkcinio atskyrimo, pagal kurį reikalaujama, kad vertikalai integruotas operatorius steigtų verslo subjektus, kurių veikla yra atskirta, tikslas – užtikrinti, kad visiems teikėjams, įskaitant vertikaliai integruoto operatoriaus tiekimo skyrius, būtų sudarytos visiškai lygiavertės galimybės pasinaudoti paslaugomis (produktais). Funkcinis atskyrimas gali pagerinti konkurenciją keliose svarbiose rinkose, nes smarkiai sumažėja diskriminavimo paskatos, lengviau patikrinti, kaip vykdomi nediskriminavimo įpareigojimai, taip pat lengviau priversti šiuos įpareigojimus vykdyti. Išskirtiniais atvejais funkcinį atskyrimą galima pateisinti kaip priemonę padėčiai ištaisyti, kai vis nepavyksta išvengti diskriminavimo keliose atitinkamose rinkose ir kai mažai tikimasi arba visai nesitikima, kad per pagrįstą laikotarpį atsiras infrastruktūros konkurencija po to, kai buvo imtasi vienos ar daugiau priemonių padėčiai ištaisyti, kurios, kaip manoma, buvo tinkamos. Tačiau labai svarbu užtikrinti, kad įmonė, kuriai taikomas funkcinis atskyrimas, neprarastų paskatų investuoti į savo tinklą ir kad tai neturėtų galimo neigiamo poveikio vartotojų gerovei. Taikant funkcinį atskyrimą reikalaujama, kad būtų atliekamas suderintas skirtingų rinkų, susijusių su prieigos tinklu, tyrimas pagal Pagrindų direktyvos 16 straipsnyje nustatytą rinkos tyrimo procedūrą. Atlikdamos rinkos tyrimą ir išsamiai planuodamos priemonę padėčiai ištaisyti, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų ypač daug dėmesio skirti produktams, kuriuos valdys atskiri verslo subjektai, taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tinklo plėtojimo mastą ir technologinės pažangos laipsnį, nes šie veiksniai gali turėti įtakos fiksuotojo ryšio ir bevielų paslaugų pakeičiamumui. Tam, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo vidaus rinkoje, funkcinio atskyrimo pasiūlymus turėtų iš anksto patvirtinti Komisija.

(47) Funkcinio atskyrimo įgyvendinimas neturėtų trukdyti veikti atitinkamiems skirtingų verslo subjektų koordinavimo mechanizmams siekiant užtikrinti, kad būtų ginamos patronuojančiosios bendrovės ekonominės ir valdymo priežiūros teisės.

(¹) 2003 m. vasario 11 d. Komisijos rekomendacija dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų elektroninių ryšių sektoriuje, kuria remiantis leidžiamas *ex ante* reguliavimas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (OL L 114, 2003 5 8, p. 45).

(48) Dėl vykstančios vidaus rinkos integracijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų vidaus rinkoje reikia geriau koordinuoti *ex ante* reguliavimo taikymą, kaip numatyta elektroninių ryšių ES reguliacinėje sistemoje.

- (49) Jei vertikaliai integruota įmonė nutaria perduoti didelę dalį arba visą savo vartotojų prijungimo tinklą atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam savininkui, arba atskirai įsteigtam verslo subjektui, kuris užsiims vartotojų prijungimo paslaugomis, nacionalinė reguliavimo institucija turėtų įvertinti numatomo sandorio poveikį visiems galiojantiems reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimams, kurie buvo nustatyti vertikaliai integruotam operatoriui siekiant užtikrinti, kad nauja tvarka atitiktų Direktyvą 2002/19/EB (Prieigos direktyvą) ir Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą). Atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija turėtų atlikti naują rinkų, kuriose veikia atskirtas subjektas, tyrimą ir atitinkamai nustatyti, palikti tuos pačius, pakeisti arba panaikinti įpareigojimus. Šiuo tikslu nacionalinė reguliavimo institucija turėtų galėti prašyti įmonės pateikti informaciją.
- (50) Nors tikslinga, kad kai kuriomis aplinkybėmis nacionalinė reguliavimo agentūra nustatytų įpareigojimus operatoriams, kurie neturi didelės įtakos rinkoje tam, kad būtų pasiekti tam tikri tikslai, pavyzdžiui, ryšys tarp galutinių paslaugos gavėjų arba paslaugų sąveikumą, tačiau būtina užtikrinti, kad tokie įpareigojimai būtų nustatyti pagal ES reguliavimo sistemą ir visų pirma laikantis joje numatytų pranešimo procedūrų.
- (51) Komisija turėtų būti įgaliota patvirtinti įgyvendinamąsias priemones, siekdama pritaikyti skaitmeninės televizijos ir radijo programų kontrolės paslaugų teikimo, nurodytų I priede, sąlygas prie rinkos pokyčių ir technologinės pažangos. Ta pati nuostata taikoma ir II priede pateiktam būtiniausių dalykų sąrašui, kuris turi būti viešai paskelbtas, kad būtų laikomasi skaidrumo įpareigojimo.
- (52) Rinkos dalyviams palengvinus radijo dažnių išteklių gavimą bus pašalintos patekimo į rinką kliūtys. Be to, technologinė pažanga mažina žalingų trukdžių tam tikrose dažnių juostose riziką, todėl mažėja individualių naudojimo teisių poreikis. Todėl spektro naudojimo elektroninių ryšių paslaugoms teikti sąlygos turėtų būti įprastai nustatytos bendruosiuose leidimuose, išskyrus tuos atvejus, kai atsižvelgiant į spektro naudojimą būtinos individualios teisės siekiant apsaugoti nuo žalingų trukdžių, užtikrinti paslaugų techninę kokybę, užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą arba siekiant konkrečiau visuotinės svarbos tikslo. Sprendimai dėl individualių teisių reikalingumo turėtų būti priimami skaidriai ir proporcingai.
- (53) Paslaugų ir technologijų neutralumo reikalavimo taikymas suteikiant naudojimo teises, taip pat išaugusios galimybės perduoti vienos įmonės teises kitai įmonei, turėtų suteikti daugiau laisvės ir priemonių visuomenei naudoti elektroninius ryšius, teikti paslaugas, o kartu turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos siekti bendrojo intereso tikslų. Vis dėlto transliuotojams nustatytuose tam tikruose visuotinės svarbos įpareigojimuose, susijusiuose su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, gali būti reikalaujama suteikiant naudojimo teises remtis konkrečiais kriterijais, kai tai yra itin svarbu norint pasiekti konkrečių bendrojo intereso tikslą, kurį nustatė valstybės narės laikydamosi Bendrijos teisės. Su bendrojo intereso tikslų siekimu susijusios procedūros visomis aplinkybėmis turėtų būti skaidrios, objektyvios, proporcingos ir nediskriminuojančios.
- (54) Atsižvelgiant į individualių naudojimo teisių, kurios negali būti parduodamos, ribojamąjį poveikį laisvai gauti radijo dažnius, jų galiojimo trukmė turėtų būti ribojama. Kai į naudojimo teises yra įtraukta nuostata dėl jų galiojimo atnaujinimo, kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos pirmiausia turėtų atlikti peržiūrą, įskaitant viešąsias konsultacijas, atsižvelgdamos į rinką, aprėptį ir technologinę pažangą. Atsižvelgiant į spektro trūkumą, įmonėms suteiktos individualios teisės turėtų būti reguliariai peržiūrimos. Atlikdamos šią peržiūrą, kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos turėtų derinti teisių turėtojų interesus ir poreikį skatinti pradėti spektro prekybą, taip pat lankstesnę spektro naudojimą išduodant, jei įmanoma, bendruosius leidimus.
- (55) Nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų būti įgaliotos užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą ir, jei spektro ištekliai neišnaudojami, imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią antikonkurenciniam kaupimui, kuris gali trukdyti naujiems dalyviams patekti į rinką.
- (56) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti imtis veiksmingų veiksmų norėdamos stebėti, kaip laikomasi bendrosios teisės arba naudojimo teisės sąlygų, ir užtikrinti, kad šių sąlygų būtų laikomasi, taip pat jos turėtų turėti įgaliojimą skirti veiksmingas finansines ar administracines sankcijas tais atvejais, kai šios sąlygos pažeidžiamos.

(57) Į teisę suteikiančias sąlygas turėtų būti įtrauktos konkrečios sąlygos, kuriose numatytas prieinamumas neigaliems paslaugų gavėjams ir galimybės valdžios institucijoms susisiekti su plačiąja visuomene prieš, po ar didelių nelaimių metu. Be to, atsižvelgdamos į techninių inovacijų svarbą, valstybės narės turėtų galėti suteikti teises naudoti spektrą eksperimentiniams tikslams, griežtai taikant konkrečius apribojimus ir sąlygas, grindžiamas tokių teisių eksperimentiniu pobūdžiu.

(58) 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2887/2000 dėl atsietos prieigos prie vietinės linijos⁽¹⁾ buvo veiksmingas pirminiame rinkos atvėrimo etape. Pagrindų direktyvoje Komisija raginama stebėti perėjimą nuo 1998 m. reguliavimo sistemos prie 2002 m. sistemos ir teikti pasiūlymus tinkamu laiku panaikinti šį reglamentą. Pagal 2002 m. sistemą nacionalinės reguliavimo institucijos privalo tirti didmeninę atsietos metalinių vietinių linijų ir vietinių palinijų, skirtų teikti plačiajuosčio ryšio ir balso telefonijos paslaugas, panaudos rinką, kaip apibrėžta Rekomendacijoje dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų. Kadangi visos valstybės narės bent vieną kartą tyrė šią rinką ir kadangi nustatyti atitinkami įpareigojimai pagal 2002 m. sistemą, Reglamentas Nr. 2887/2000 yra nereikalingas, todėl turėtų būti panaikintas.

(59) Pagrindų, Prieigos ir Leidimų direktyvoms įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽²⁾.

(60) Pirmiausia Komisijai turėtų būti įgaliota priimti rekomendacijas ir (arba) įgyvendinamąsias priemones, susijusias su Pagrindų direktyvos 7 straipsnyje numatytu pranešimu, su derinimu, atliekamu spektro ir numeracijos srityse, taip pat tinklų ir paslaugų saugumo klausimais, su atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų nustatymu, su tarpvalstybinių rinkų nustatymu, su standartų įgyvendinimu ir su suderintu reguliavimo sistemos nuostatų taikymu. Taip pat turėtų būti suteiktas įgaliojimas priimti įgyvendinamąsias priemones, skirtas atnaujinti Leidimų direktyvos I ir II priedus pagal rinkos raidą ir technologinę pažangą. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos pakeisti neesmines šių direktyvų nuostatas, papildant jas

naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) pakeitimai

Direktyva 2002/21/EB iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Ši direktyva nustato elektroninių ryšių paslaugų, elektroninių ryšių tinklų, susijusių priemonių ir susijusių paslaugų reguliavimo suderintą sistemą. Ji nustato nacionalinių reguliavimo institucijų užduotis ir procedūras, kurios užtikrintų, kad reguliavimo sistema būtų suderintai taikoma visoje Bendrijoje. Ši sistema taip pat apima nuostatas dėl galinių įrenginių, kuriais neigaliems paslaugų gavėjams sudaromos palankesnės naudojimosi sąlygos, tam tikrų aspektų.“;

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) „elektroninių ryšių tinklas“ perdavimo sistemos ir atitinkamais atvejais komutavimo ar maršruto parinkimo įranga bei kiti ištekčiai, įskaitant neaktyvius tinklo elementus, kurie leidžia perduoti signalus laidais, radijo, optinėmis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis, įskaitant palydovinius tinklus, fiksuoto (linijų ir paketų perjungiamojo, įskaitant internetą) ir judriojo ryšio antžeminius tinklus, elektros perdavimo kabelines sistemas, tokiu mastu, kokiu jos yra naudojamos signalams perduoti, radijo ir televizijos programų transliavimui naudojami tinklai ir kabelinės televizijos tinklai, neatsižvelgiant į perduodamos informacijos pobūdį.“;

⁽¹⁾ OL L 336, 2000 12 30, p. 4.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

b) b punktas pakeičiamas taip:

„b) „transnacionalinės rinkos“ rinkos, nustatytos pagal 15 straipsnio 4 dalį, apimančios Bendriją ar esminę jos dalį, esančią daugiau nei vienoje valstybėje narėje;“;

c) d punktas pakeičiamas taip:

„d) „viešasis ryšių tinklas“ elektroninių ryšių tinklas, naudojamas vien tik ar didžiąja dalimi viešai priimanoms elektroninių ryšių paslaugoms teikti, kuriuo informaciją galima perduoti iš vieno galinio taško į kitą;“;

d) Įterpiamas šis punktas:

„da) „tinklo galinis taškas (NTP)“ fizinis taškas, kuriame abonento įranga prijungiama prie viešojo ryšių tinklo; tinkluose, kuriuose atliekamas perjungimas ar maršruto parinkimas NTP įvardijamas konkrečiu tinklo adresu, kuris gali būti susietas su abonento numeriu ar pavadinimu;“;

e) e punktas pakeičiamas taip:

„e) „susijusios priemonės“ su elektroninių ryšių tinklu ir (arba) elektroninių ryšių paslauga susijusi fizinė infrastruktūra ir kitos priemonės ar elementai, kurie leidžia ir (arba) padeda teikti paslaugas per tą tinklą ir (arba) paslaugą arba galėtų tai daryti ir kurie apima, *inter alia*, pastatus ar įėjimus į pastatus, antenas, bokštus ir kitas atramines konstrukcijas, vamzdynus, kanalus, stiebus, šulinius ir skirstomąsias spintas.“;

f) Įterpiamas šis punktas:

„ea) „susijusios paslaugos“ su elektroninių ryšių tinklu ir (arba) elektroninių ryšių paslauga susijusios paslaugos, kurios leidžia ir (arba) padeda teikti paslaugas pasitelkiant tą tinklą ir (arba) paslaugą arba galėtų tai daryti ir kurios apima, *inter alia*, numerių susiejimo ar lygiavertes funkcijas atliekančias sistemas, kontroliuojamojo prisijungimo sistemas ir elektroninių programų gidus, taip pat kitas paslaugas, pavyzdžiui, galimybės nustatyti tapatybę, vietą ir prisijungimo būvį paslaugas;“;

g) l punktas pakeičiamas taip:

„l) „specifinės direktyvos“ Direktyva 2002/20/EB (Leidimų direktyva), Direktyva 2002/19/EB (Prieigos direktyva), Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (*) (toliau – Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių);

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

h) Įterpiami šie punktai:

„q) „spekto paskyrimas“ tam tikros dažnių juostos skyrimas vienos ar, tam tikrais atvejais, kelių radijo ryšio tarnybų darbui nustatytais sąlygomis;

r) „žalingieji trukdžiai“ trukdžiai, kurie kelia pavojų radijo navigacijos tarnybos ar bet kurių kitų saugos tarnybų veikimui ar kitaip smarkiai pablogina, trukdo ar nuolat pertraukia radijo ryšį pagal taikomas tarptautinės, Bendrijų ar nacionalinės teisės nuostatas;

s) „skambutis“ viešųjų telefono ryšio paslaugų priemonėmis sukurtas sujungimas, sudarantis dvipusio ryšio galimybę.“;

3) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos vykdytų savo įgaliojimus nešališkai, skaidriai ir laiku. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių joms paskirtoms užduotims vykdyti.“;

b) Įterpiamos šios dalys:

„3a. Nepažeidžiant 4 ir 5 dalių nuostatų, nacionalinės reguliavimo institucijos, atsakingos už *ex ante* rinkos reguliavimą arba ginčų tarp įmonių sprendimą pagal šios direktyvos 20 ar 21 straipsnį, vykdydamos tas užduotis, kurios yra joms paskirtos pagal nacionalinę teisę, įgyvendinančią Bendrijos teisę, veikia nepriklausomai ir nesiekia gauti arba nepriima kitų institucijų nurodymų. Tai nekludo vykdyti jų priežiūrą pagal nacionalinę konstitucinę teisę. Tik pagal 4 straipsnį įsteigtos apeliacinės institucijos gali sustabdyti nacionalinių reguliavimo institucijų sprendimų galiojimą arba juos panaikinti. Valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytos nacionalinės reguliavimo institucijos vadovas arba, kai taikoma, šią funkciją vykdančios kolegijos atitinkami nariai ar jo (jų) pavaduotojas (-ai) būtų atleistas (-i) iš pareigų tik tuomet, jei nebeatitinka šioms pareigoms vykdyti reikalingų sąlygų, kurios yra iš anksto numatytos nacionalinėje teisėje. Sprendimas atleisti atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos vadovą arba, kai taikoma, šią funkciją vykdančios kolegijos atitinkamus narius iš pareigų paskelbiamas viešai atleidimo metu. Atleistam nacionalinės reguliavimo institucijos vadovui arba, kai taikoma, šią funkciją vykdančios kolegijos atitinkamiems nariams, nurodomos atleidimo priežastys, ir jis (jie), jei bendrąja tvarka priežastys neskelbiamos, turi teisę reikalauti, kad jos būtų paskelbtos, ir tos priežastys tokiu atveju turi būti paskelbtos.“;

Valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodytos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų atskirus metinius biudžetus. Biudžetai skelbiami viešai.

3b. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos aktyviai remtų Europos telekomunikacijų reguliuotojų grupės (GERT) (*) tikslus skatinti didesnę reguliavimo veiklos koordinavimą ir nuoseklumą.

3c. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, priimdamos savo sprendimus dėl nacionalinių rinkų, atidžiai atsižvelgtų į GERT priimtas nuomones ir bendrąsias pozicijas.

(*) ... m. ... d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. .../2009 dėl Europos telekomunikacijų reguliuotojų grupės (OL L ...);“;

4) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniu lygiu veiktų veiksmingi mechanizmai, pagal kuriuos bet kuris paslaugų gavėjas ar įmonė, teikianti elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, kuriai turi įtakos nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimas, turėtų teisę paduoti apeliacinei institucijai, nepriklausomai nuo suinteresuotų šalių, apeliacinį skundą dėl to sprendimo. Ši institucija, kuri gali būti teismas, turi turėti atitinkamą kvalifikaciją, kad galėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tinkamai atsižvelgiama į bylos sudėtį ir kad veiktų veiksmingas apeliacijų mechanizmas.“;

Kol nagrinėjamas apeliacinis skundas, galioja nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimas, išskyrus tuos atvejus, kai pagal nacionalinę teisę nustatomos laikinosios priemonės.“;

b) Įterpiama ši 3 dalis:

„3. Valstybės narės renka informaciją apie apeliacijų prašymų skaičių, apeliacijų procedūrų trukmę ir priimtų sprendimų nustatyti laikinas priemones skaičių. Valstybės narės tokią informaciją teikia Komisijai ir GERT jiems pateikus pagrįstą prašymą.“;

5) 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas, pateiktų visą informaciją, taip pat ir finansinę informaciją, kurios reikia nacionalinėms reguliavimo institucijoms atitinkamai su šios direktyvos ir specifinių direktyvų nuostatomis ar pagal jas priimtais sprendimais užtikrinti. Visų pirma iš tų įmonių taip pat gali būti reikalaujama pateikti informaciją, susijusią su būsimu tinklo plėtojimu ar paslaugų raida, kurie galėtų turėti įtakos didmeninėms paslaugoms, kurias jos teikia konkurentams. Iš įmonių, kurios turi didelę įtaką didmeninėms rinkoms, taip pat gali būti reikalaujama pateikti apskaitos duomenis apie su tomis didmeninėmis rinkomis susijusias mažmenines rinkas.“

Gavusios prašymą, įmonės informaciją pateikia tiksliai tokiais terminais ir taip išsamiai, kaip nurodo nacionalinė reguliavimo institucija. Nacionalinės reguliavimo institucijos prašoma informacija turi atitikti jos vykdomą užduotį. Nacionalinė reguliavimo institucija nurodo priežastis, kodėl prašo informacijos, ir informaciją tvarko laikydamasi 3 dalies.“;

6) 6 ir 7 straipsniai pakeičiami taip:

„6 straipsnis

Konsultacijų ir skaidrumo mechanizmas

Išskyrus atvejus, kai taikoma 7 straipsnio 9 dalis, 20 ar 21 straipsnis, valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai nacionalinės reguliavimo institucijos pagal šią direktyvą ar specifines direktyvas ketina taikyti priemones arba kai jos

ketina numatyti apribojimus pagal 9 straipsnio 3 ir 4 dalis, kurie turi didelį poveikį atitinkamoms rinkoms, suinteresuotosioms šalims jos suteiktą galimybę per pagrįstai nustatytą laiką pateikti pastabas dėl planuojamos priemonės.

Nacionalinės reguliavimo institucijos skelbia nacionalinių konsultacijų procedūras.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų įsteigtas vienas informacijos punktas, per kurį būtų galima sužinoti apie visas vykstančias konsultacijas.

Konsultacijų procedūros rezultatus nacionalinė reguliavimo institucija skelbia viešai, išskyrus atvejus, kai pagal Bendrijos ar nacionalinę teisę dėl verslo konfidencialumo informacija yra konfidenciali.

7 straipsnis

Elektroninių ryšių vidaus rinkos stiprinimas

1. Atlikdamos savo užduotis pagal šią direktyvą ir specifines direktyvas, nacionalinės reguliavimo institucijos kuo labiau atsižvelgia į 8 straipsnyje nustatytus tikslus, įskaitant ir tai, kiek jie susiję su vidaus rinkos veikimu.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos prisideda prie vidaus rinkos plėtros skaidriai bendradarbiaudamos tarpusavyje ir su Komisija bei GERT, kad visose valstybėse narėse šios direktyvos ir specifinių direktyvų nuostatos būtų taikomos nuosekliai. Dėl to jos pirmiausia bendradarbiauja su Komisija ir GERT, kad nustatytų, kokie teisės aktai ir kokios priemonės padėčiai ištaisyti geriausiai tinka vienai ar kitai situacijai rinkoje.

3. Išskyrus atvejus, kai pagal 7a straipsnį priimtose rekomendacijose arba gairėse numatyta kitaip, pasibaigus 6 straipsnyje nurodytoms konsultacijoms, kai nacionalinė reguliavimo institucija ketina imtis priemonių:

a) kurioms taikomi šios direktyvos 15 ir 16 straipsniai, Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 5 ar 8 straipsniai ir

b) kurios daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai,

ji priemonės projektą padaro prieinamą Komisijai, GERT ir nacionalinėms reguliavimo institucijoms kitose valstybėse narėse kartu pagal 5 straipsnio 3 dalį nurodydama, kuo priemonė yra paremta, ir apie ją praneša Komisijai, GERT bei kitoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms. Nacionalinės reguliavimo institucijos, GERT ir Komisija pastabas atitinkamai nacionalinei reguliavimo institucijai gali pateikti ne vėliau kaip per mėnesį. Vieno mėnesio termino pratęsti negalima.

4. Kai planuojama priemonė, kuriai taikoma 3 dalis, siekiama:

a) apibūdinti atitinkamą rinką, kuri skiriasi nuo rinkų, apibūdintų rekomendacijoje pagal 15 straipsnio 1 dalį, arba

b) spręsti, ar pagal 16 straipsnio 3, 4 ar 5 dalį pripažinti įmonę, atskirai ar kartu su kitomis įmonėmis, turinčia didelę įtaką rinkoje, arba

c) taikant 16 straipsnį kartu su Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 5 ir 9–13 straipsniais ir Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnį nustatyti, iš dalies pakeisti arba panaikinti operatoriaus įpareigojimą,

ir kai ši planuojama priemonė galėtų daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, ir kai Komisija yra nacionalinei reguliavimo institucijai nurodžiusi, kad planuojama priemonė sukurs kliūtį bendrojoje rinkoje, arba jei Komisija turi rimtų abejonių dėl planuojamos priemonės suderinamumo su Bendrijos teise, ypač su 8 straipsnyje nurodytais tikslais, planuojama priemonė netaikoma dar du mėnesius. Šio termino pratęsti negalima. Tokiu atveju Komisija informuoja kitas nacionalines reguliavimo institucijas apie šias abejones.

5. Per 4 dalyje nurodytą dviejų mėnesių laikotarpį Komisija gali

a) priimti sprendimą, susijusį su 4 dalies a ir b punktuose nurodyta planuojama priemonė, kuriuo reikalaujama, kad atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija panaikintų planuojamą priemonę, ir (arba)

b) priimti nuomonę dėl 4 dalies c punkte nurodytos planuojamos priemonės, arba

c) priimti sprendimą panaikinti savo išlygas dėl 4 dalyje nurodytos priemonės projekto.

Prieš priimdama sprendimą arba nuomonę pagal a–c punktus, Komisija atidžiai atsižvelgia į GERT nuomonę. Kartu su šiuo sprendimu arba nuomone pagal a ar b punktą, pateikiama išsami ir objektyvi analizė, kodėl Komisija mano, kad planuojama priemonė neturėtų būti patvirtinta, ir konkretūs pasiūlymai, kaip planuojama priemonė turėtų būti pakeista.

6. Per šešis mėnesius po to, kai pagal 5 dalies a punktą Komisija priėmė sprendimą, kuriame reikalaujama, kad nacionalinė reguliavimo institucija panaikintų planuojamą priemonę, nacionalinė reguliavimo institucija planuojamą priemonę iš dalies pakeičia arba panaikina. Jeigu planuojama priemonė iš dalies keičiama, nacionalinė reguliavimo institucija 6 straipsnyje nurodyta tvarka surengia viešąsias konsultacijas ir pagal 3 dalies nuostatas vėl praneša Komisijai apie iš dalies pakeistą planuojamą priemonę.

7. Atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija atidžiai atsižvelgia į kitų nacionalinių reguliavimo institucijų, GERT ir Komisijos pastabas ir po to, išskyrus atvejus, kai taikomi 4 dalies a ir b punktai, gali priimti planuojamą priemonę, o tai padariusi apie ją informuoja Komisiją.

Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia iš dalies keisti planuojamą priemonę pagal 5 dalies b punktą priimtą nuomonę, ji 6 straipsnyje nurodyta tvarka per šešis mėnesius po Komisijos nuomonės dienos surengia viešąsias konsultacijas ir pateikia Komisijai iš dalies pakeistą priemonę.

Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia nekeisti planuojamos priemonės remdamasi pagal 5 dalies b punktą priimta nuomone, ji taip pat paskelbia savo sprendimo priežastis ir per šešis mėnesius po Komisijos nuomonės apie tas priežastis praneša Komisijai.

8. Nacionalinė reguliavimo institucija Komisijai ir GERT pateikia visas galutines priemones, kurioms taikomos 7 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytos sąlygos.

9. Išskirtinėmis aplinkybėmis, kai nacionalinė reguliavimo institucija mano, kad nukrypstant nuo 3 ir 4 dalyse numatytų procedūrų reikia skubiai veikti, kad būtų galima išsaugoti konkurenciją ir apsaugoti paslaugų gavėjų interesus, ji gali nedelsdama imtis proporcingų ir laikinų priemonių. Apie tokias priemones ji nedelsdama praneša Komisijai, kitoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms ir GERT, kartu išsamiai nurodydama priežastis. Sprendimą tokias priemones taikyti nuolat ar pratęsti jų galiojimo laiką, nacionalinė reguliavimo institucija priima pagal 3 ir 4 dalių nuostatas.“;

7) Įterpiamas šis 7a straipsnis:

„7a straipsnis

Pranešimai

1. Surengusi viešąsias konsultacijas bei konsultacijas su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis ir atidžiai atsižvelgdama į GERT nuomonę, Komisija gali priimti su 7 straipsniu susijusias rekomendacijas ir (arba) gaires, kuriomis nustatoma pagal 7 straipsnio 3 dalį reikalaujamų pranešimų forma, turinys ir pateiktinos informacijos išsamumas, aplinkybės, kuriomis pranešimo nebūtina pateikti, ir terminų apskaičiavimas.

2. 1 dalyje nurodytos priemonės priimamos taikant 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą.“;

8) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išskyrus tuos atvejus, kai su radijo dažniais susijusiame 9 straipsnyje nurodyta kitaip, valstybės narės atidžiai atsižvelgia į tai, jog yra pageidautina, kad jų reguliavimas technologiniu požiūriu būtų neutralus, ir užtikrina, kad vykdydamos šioje direktyvoje ir specifinėse direktyvose nurodytas užduotis, ypač tas, kuriomis siekiama užtikrinti veiksmingą konkurenciją, to paties principo laikytis nacionalinės reguliavimo institucijos.“;

b) 2 dalies a punktą pakeičiamas taip:

„a) užtikrindamos, kad paslaugų gavėjai, įskaitant neįgalius, vyresnio amžiaus ir specialių socialinių poreikių turinčius paslaugų gavėjus, galėtų rinktis naudingiausią paslaugą, kainą ir kokybę“;

c) Išbraukiamas 2 dalies c punktą;

d) Išbraukiamas 3 dalies c punktą;

e) 3 dalies d punktą pakeičiamas taip:

„d) bendradarbiaudamos tarpusavyje, su Komisija ir GERT, kad būtų išplėtotą nuosekli reguliavimo praktika ir nuosekliai taikoma ši direktyva ir specifinės direktyvos.“;

f) 4 dalies e punktą pakeičiamas taip:

„e) tenkindamos specifinių socialinių grupių, ypač neįgalių, vyresnio amžiaus ir turinčių specialių socialinių poreikių paslaugų gavėjų, poreikius“;

g) Įterpiama ši dalis:

„5. Siekdamos 2, 3 ir 4 dalyse nurodytų politikos tikslų, nacionalinės reguliavimo institucijos taiko objektyvius, skaidrius, nediskriminacinius ir proporcingus reguliavimo principus, *inter alia*:

- a) skatindamos reguliavimo nuspėjamumą;
- b) užtikrindamos, kad panašiomis aplinkybėmis nebūtų diskriminuojamos elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas teikiančios įmonės;
- c) apsaugodamos vartotojams naudingą konkurenciją ir atitinkamais atvejais skatindamos infrastruktūra pagrįstą konkurenciją;
- d) skatindamos veiksmingas investicijas į naujas bei pagerintas infrastruktūras ir inovacijas, be kita ko, atsižvelgiant į riziką;
- e) deramai atsižvelgdamos į įvairias su konkurencija ir vartotojais susijusias sąlygas įvairiose valstybės narės geografinėse vietovėse;
- f) nustatydamas *ex ante* reguliacinio pobūdžio pareigas tik tais atvejais, kai nėra realios ir tvarios konkurencijos, arba atšaukdamos tokias pareigas, kai tik tokia konkurencija atsiranda.“;

9) Įterpiamas 8a straipsnis:

„8a straipsnis

Radijo spektro politikos strateginis planavimas ir koordinavimas Europos Sąjungoje

1. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija vykdydamos radijo spektro naudojimo strateginį planavimą, koordinavimą ir derinimą Europos Sąjungoje. Šiuo tikslu jos atsižvelgia, *inter alia*, į ES politikos kryptių ekonominius, saugos, sveikatos, visuomenės interesų, savi-raiškos laivės, kultūrinius, mokslinius, socialinius ir techninius aspektus, taip pat į įvairius radijo spektro naudotojų bendruomenių interesus, kad būtų optimizuotas radijo spektro naudojimas ir išvengta žalingųjų trukdžių.

2. Valstybės narės remia radijo spektro politikos požiūrių derinimą Europos Sąjungoje ir atitinkamais atvejais radijo spektro, kuris yra būtinas norint sukurti elektroninių ryšių vidaus rinką ir užtikrinti jos veikimą, gavimo bei veiksmingo naudojimo sąlygų suderinimą.

3. Valstybės narės skatina veiksmingą ES interesų derinimą radijo spektro klausimais kompetentingose tarptautinėse organizacijose. Kai tai būtina šiam veiksmingam koordinavimui skatinti, Komisija, atidžiai atsižvelgdama į Radijo spektro politikos grupės (RSPG) įsteigtos 2002 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimas dėl Radijo spektro politikos grupės įsteigimo (*) nuomonę, gali pasiūlyti Europos Parlamentui ir Tarybai bendrus politikos tikslus.

4. Komisija, atidžiai atsižvelgdama į RSPG nuomonę, gali teikti pasiūlymus dėl teisės aktų, kuriais nustatomos daugiamečių radijo spektro politikos programos.

(*) OL L 198, 2002 7 27, p. 49.“;

10) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Elektroninių ryšių paslaugoms skirtų radijo dažnių valdymas

1. Deramai atsižvelgdamos į tai, kad radijo dažniai yra viešoji gėrybė, turinti svarbią socialinę, kultūrinę ir ekonominę vertę, valstybės narės pagal 8 straipsnį savo teritorijoje užtikrina veiksmingą elektroninių ryšių paslaugoms skirtų radijo dažnių valdymą. Jos užtikrina, kad kompetentingos nacionalinės institucijos skirstytų elektroninių ryšių paslaugoms naudojamą spektrą ir suteiktų bendrąsias arba individualias teises naudoti tokius radijo dažnius remdamosi objektyviais, skaidriais, nediskriminuojančiais ir proporcingais kriterijais. Tai darydamos jos turi laikytis atitinkamų tarptautinių susitarimų ir gali atsižvelgti į viešosios tvarkos sumetimus.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į tai, kad radijo dažnius reikia efektyviai ir veiksmingai naudoti, taip pat siekiant naudoti vartotojams, pavyzdžiui, masto ekonomijos ir paslaugų sąveikumo, stengiasi radijo dažnių naudojimą derinti visoje Bendrijoje. Tai darydamos jos veikia laikydamosi Sprendimo Nr. 676/2002/EB (Sprendimas dėl radijo spektro).

3. Išskyrus atvejus, kai antroje pastraipoje numatyta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad visų rūšių radijo ryšio tinklo ir bevielės prieigos technologijos galėtų būti naudojamos radijo dažnių juostose, kurios pagal jų nacionalinį dažnių paskirstymo planą ir ITU radijo ryšio reglamentą gali būti naudojamos elektroninių ryšių paslaugoms.

Tačiau valstybės narės atskiriems radijo ryšio tinklams ar bevielio prisijungimo technologijos rūšims, naudojamiems elektroninių ryšių paslaugoms, gali pritaikyti proporcingus ir nediskriminuojančius apribojimus, jei būtina:

- a) išvengti žalingųjų trukdžių,
- b) apsaugoti visuomenės sveikatą nuo elektromagnetinių laukų poveikio,
- c) užtikrinti techninę paslaugos kokybę,
- d) užtikrinti kuo didesnę radijo dažnių pasidalomąjį naudojimą,
- e) užtikrinti spektro naudojimo veiksmingumą arba
- f) pasiekti bendrojo intereso tikslą pagal 4 dalį.

4. Išskyrus atvejus, kai antroje pastraipoje numatyta kitaip, valstybės narės užtikrina, kad visų rūšių elektroninių ryšių paslaugos galėtų būti teikiamos radijo dažnių juostose, kurios pagal jų nacionalinį dažnių paskirstymo planą ir ITU radijo ryšio reglamentą gali būti naudojamos elektroninių ryšių paslaugoms. Tačiau valstybės narės gali numatyti proporcingus ir nediskriminacinius teikiamų elektroninių ryšių paslaugų rūšių apribojimus.

Priemonės, pagal kurias reikalaujama, kad elektroninių ryšių paslauga būtų teikiama konkrečioje elektroninių ryšių paslaugoms skirtoje juostoje, turi būti pagrindžiamos būtinybe užtikrinti valstybių narių pagal Bendrijos teisę nustatyto bendrojo intereso tikslui pasiekti, pavyzdžiui vienas iš toliau išvardytų tikslų, tačiau jais neapsiribojant:

- a) gyvybės apsauga,
- b) socialinės, regioninės ar teritorinės sanglaudos skatinimas,

- c) neveiksmingo radijo dažnių naudojimo išvengimas arba
- d) kultūrinės bei kalbų įvairovės ir žiniasklaidos pliuralizmo skatinimas, pavyzdžiui, teikiant radijo ir televizijos transliavimo paslaugas.

Priemonė, pagal kurią draudžiama teikti kitas elektroninių ryšių paslaugas konkrečioje juostoje, gali būti numatyta tik tuomet, jei ją galima pagrįsti poreikiu teikti gyvybės apsaugos paslaugas. Valstybės narės taip pat gali išplėsti tokios priemonės taikymą, kad būtų įvykdyti kiti bendrojo intereso tikslai.

5. Valstybės narės reguliariai peržiūri, ar 3 ir 4 dalyje nurodyti apribojimai yra būtini, ir viešai skelbia šių peržiūrų rezultatus.

6. 3 ir 4 dalys taikomos elektroninio ryšio paslaugoms teikti skirtam spektrui, bendrosioms bei individualioms teisėms naudoti radijo dažnius, suteiktoms nuo ... (*) .

Iki ... (*) jau paskirstytam spektrui, galiojančioms bendrosioms ir individualioms naudojimo teisėms taikomas 9a straipsnis.

7. Nepažeidžiant specifinių direktyvų nuostatų ir atsižvelgiant į atitinkamas nacionalines aplinkybes, valstybės narės gali nustatyti taisykles, kad būtų išvengta spektro kaupimo, visų pirma naudojimo teisių turėtojams nustatyti griežtus faktinio naudojimosi teisėmis terminus ir taikyti sankcijas, įskaitant finansines baudas arba teisių panaikinimą tais atvejais, kai nesilaikoma tų terminų. Šios taisyklės nustatomos ir taikomos proporcingai, nediskriminuojant ir skaidriai.“;

11) Įterpiami šie straipsniai:

„9a straipsnis

Galiojančių teisių apribojimų peržiūra

1. Penkerius metus nuo ... (*) valstybės narės gali užtikrinti, kad radijo dažnių naudojimo teisių turėtojai, kuriems jos buvo suteiktos iki tos datos ir galios ne trumpiau kaip penkerius metus nuo tos datos, gali pateikti kompetentingai nacionalinei institucijai paraišką dėl tų teisių apribojimo pakartotinio įvertinimo pagal 9 straipsnio 3 ir 4 dalis.

(*) Direktyvos 2009/.../EB [iš dalies keičiančios direktyvą 2002/21/EB] perkėlimo į nacionalinę teisę data.

Prieš priimdama sprendimą, kompetentinga nacionalinė reguliavimo institucija praneša teisių turėtojui apie pakartotinį apribojimų įvertinimą, nurodydama teisių apimtį po pakartotinio įvertinimo, ir leidžia jam per pagrįstą laikotarpį atsiimti paraišką.

Jeigu teisių turėtojas atsiima paraišką, teisės nesikeičia iki galiojimo pabaigos arba iki penkerių metų laikotarpio pabaigos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė.

2. Pasibaigus 1 dalyje nurodytam penkerių metų laikotarpiui, valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų, jog 9 straipsnio 3 ir 4 dalys būtų taikomos visoms likusioms bendrosioms ar individualioms naudojimo teisėms ir elektroninėms ryšio paslaugoms skirto spektro paskyrimams, kurie galiojo ... (*).

3. Taikydamos šį straipsnį valstybės narės imasi tinkamų priemonių sąžiningai konkurencijai skatinti.

4. Priemonės, priimtose taikant šį straipsnį nesuteikia naujos naudojimo teisės todėl joms netaikomos atitinkamos Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) 5 straipsnio 2 dalies nuostatos.

9b straipsnis

Individualių radijo dažnių naudojimo teisių perdavimas ar nuoma

1. Valstybės narės gali numatyti, kad įmonės kitoms įmonėms perduotų arba išnuomotų individualias radijo dažnių naudojimo teises laikydamosi nacionalinių procedūrų.

Individualioms radijo dažnių naudojimo teisėms nustatytos sąlygos po šių teisių perdavimo arba nuomos nesikeičia, išskyrus atvejus, kai nacionalinė kompetentinga institucija nustato kitaip.

2. Valstybės narės užtikrina, kad apie įmonės ketinimą perduoti teises naudoti radijo dažnius, taip pat apie faktinį jų perdavimą, pagal nacionalines procedūras būtų pranešta

kompetentingai nacionalinei institucijai, atsakingai už individualių naudojimo teisių suteikimą, ir kad apie tai būtų paskelbta viešai. Jeigu radijo dažnio naudojimas buvo suderintas taikant Sprendimą Nr. 676/2002/EB (Sprendimą dėl radijo spektro) arba kitas Bendrijos priemones, toks perdavimas turi atitikti tokį suderintą naudojimą.“;

12) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos kontroliuotų visų nacionalinių numeracijos išteklių naudojimo teisių suteikimą ir nacionalinių numeracijos planų valdymą. Valstybės narės užtikrina, kad visoms viešai prieinamoms elektroninių ryšių paslaugoms būtų teikiama pakankamai numerių ir numerių intervalų. Nacionalinės reguliavimo institucijos nustato nacionalinių numeracijos išteklių naudojimo teisių suteikimo objektyvią, skaidrią ir nediskriminacinę tvarką.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad nacionaliniai numeracijos planai ir procedūros būtų taikomi vienodai visiems viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams. Svarbiausia valstybės narės užtikrina, kad įmonė, kuriai buvo suteikta teisė naudotis numerių intervalu, nediskriminuotų kitų elektroninių ryšių paslaugų teikėjų nustatydamą numerių seką, kuriomis pasiekiamos jų paslaugos.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės remia konkrečių numerių ar numeracijos intervalų suderinimą Bendrijoje, jei tuo kartu skatinamas vidaus rinkos veikimas ir visoje Europoje teikiamų paslaugų plėtojimas. Komisija gali šiuo klausimu imtis atitinkamų techninių įgyvendinamųjų priemonių.

(*) Direktyvos 2009/.../EB [iš dalies keičiančios direktyvą 2002/21/EB] perkėlimo į nacionalinę teisę data.

Šios priemonės, skirtos šios direktyvos neesminėms nuostatoms iš dalies pakeisti ją papildant, patvirtinamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“;

13) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies trečia įtrauka pakeičiama taip:

„— nedelsdama ir be jokios diskriminacijos veiktų laikydamasi veiksmingos, skaidrios ir viešai prieinamos tvarkos ir bet kuriuo atveju priimtą sprendimą per šešis mėnesius nuo paraiškos pateikimo, išskyrus ekspropriacijos atvejus, ir“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai viešosioms ar vietinės valdžios institucijoms nuosavybės teise priklauso ar jos kontroliuoja įmonės, teikiančias viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, 1 dalyje nurodytų teisių suteikimo funkcija ir su nuosavybe ar kontrole susijusi veikla būtų veiksmingai struktūriškai atskirtos.“;

14) 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Elektroninių ryšių tinklų teikėjų tinklų elementų ir susijusios įrangos bendras talpinimas ir bendras naudojimas

1. Kai elektroninių ryšių tinklus teikianti įmonė pagal nacionalinius įstatymus turi teisę įrengti įrenginius valstybinėje ar privačioje nuosavybėje, virš jos ar po ja, arba gali pasinaudoti nuosavybės eksproprijavimo ar naudojimo tvarka, nacionalinės reguliavimo institucijos turi galimybę nustatyti, kad tokie įrenginiai ar nuosavybė, įskaitant, *inter alia*, pastatus ar įėjimus į pastatus, stiebus, antenas, bokštus ir kitas atramines konstrukcijas, kanalus, vamzdynus, šulinius, skirstymo spintas ir neaktyvius tinklo elementus, būtų naudojami bendrai.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodyti teisių turėtojai bendrai naudotųsi įrenginiais ar nuosavybe (įskaitant fizinę bendrą vietą) arba imtųsi priemonių viešųjų

darbų koordinavimui palengvinti, kad būtų apsaugota aplinka, visuomenės sveikata, užtikrintas visuomenės saugumas arba kad būtų atsižvelgiama į miesto ir šalies planavimo tikslus tik po tinkamo viešųjų konsultacijų laikotarpio, per kurį visoms suinteresuotosioms šalims suteikiama galimybė pareikšti nuomonę. Į tokius bendro naudojimo ar koordinavimo susitarimus gali būti įtrauktos taisyklės dėl įrenginių ar nuosavybės bendro naudojimo sąnaudų pasidalijimo.

3. Atitinkamais atvejais valstybės narės gali užtikrinti, kad įmonės teiktų būtiną informaciją, jei kompetentingos institucijos to prašo, kad šios institucijos kartu su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis galėtų nustatyti 1 dalyje nurodytų įrenginių pobūdžio, prieinamumo bei geografinės buvimo vietos išsamų sąrašą ir pateiktų jį suinteresuotosioms šalims.

4. Pagal 1 dalį nacionalinių reguliavimo institucijų taikomos priemonės turi būti objektyvios, skaidrios, nediskriminacinės ir proporcingos.“;

15) Įterpiamas šis skyrius:

„IIIa SKYRIUS

TINKLŲ IR PASLAUGŲ SAUGUMAS IR VIENTISUMAS

13a straipsnis

Saugumas ir vientisumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus ar viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, imtųsi tinkamų techninių ir organizacinių priemonių teikiamų tinklų ir paslaugų saugumui kylančios rizikos tinkamam valdymui užtikrinti. Atsižvelgiant į naujausius technikos laimėjimus, šiomis priemonėmis užtikrinamas saugumo lygis, atitinkantis atsiradusią riziką. Visų pirma imamasi priemonių siekiant užkirsti kelią su saugumu susijusiems incidentams arba sumažinti jų poveikį paslaugų gavėjams ir sujungtiems tinklams.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus, imtųsi visų tinkamų priemonių savo tinklų vientisumui garantuoti, ir tokiu būdu užtikrintų šiais tinklais teikiamų paslaugų nepertraukiamumą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus ar viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, praneštų kompetentingai nacionalinei reguliavimo institucijai apie saugumo ar vientisumo pažeidimus, kurie turėjo didelės įtakos tinklų veikimui arba paslaugų teikimui.

Atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija praneša kitų valstybių narių nacionalinėms reguliavimo institucijoms ir Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrai (ENISA), jei galėjo būti ar buvo padarytas poveikis kitoms valstybėms narėms. Atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija gali informuoti visuomenę arba reikalauti, kad tai padarytų įmonės, jei ji nustato, kad pažeidimo atskleidimas atitinka visuomenės interesus.

Kartą per metus atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija pateikia Komisijai ir ENISA apibendrintą pagal šią dalį gautų pranešimų ir įvykdytų veiksmų ataskaitą.

4. Komisija, atidžiai atsižvelgdama į ENISA nuomonę, gali patvirtinti tinkamas technines įgyvendinamąsias priemones, kad suderintų 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas priemones, įskaitant priemones, kuriomis apibrėžiamos aplinkybės, forma ir procedūros, taikomos nustatant pranešimo reikalavimus. Šios techninės įgyvendinamosios priemonės bus kuo labiau grindžiamos Europos ir tarptautiniais standartais ir nekliudo valstybėms narėms patvirtinti papildomus reikalavimus siekiant 1 ir 2 dalyse nurodytų tikslų.

Šios įgyvendinamosios priemonės, skirtos šios direktyvos neesminėms nuostatomis iš dalies pakeisti ją papildant, patvirtinamos laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

13b straipsnis

Įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų įgaliojimą duoti privalomus nurodymus įmonėms, teikiančioms viešuosius ryšių tinklus arba viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, tam, kad būtų įgyvendintas 13a straipsnis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų įgaliojimą reikalauti, kad įmonės, teikiančios viešuosius ryšių tinklus arba viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas:

a) teiktų informaciją, reikalingą paslaugų ir tinklų saugumui ir vientisumui įvertinti, įskaitant dokumentus, susijusius su jų saugumo politika ir

b) leistų kvalifikuotai nepriklausomai įstaigai arba kompetentingai nacionalinei institucijai atlikti jų saugumo auditą ir pateiktų šio audito rezultatus nacionalinei reguliavimo institucijai. Audito išlaidas apmoka įmonė.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų visus reikalingus įgaliojimus tirti nurodymų nesilaikymo atvejus.

4. Šios nuostatos nepažeidžia šios direktyvos 3 straipsnio.;

16) 14 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kai įmonė turi didelę įtaką tam tikroje rinkoje, gali būti laikoma, kad ji turi didelę įtaką rinkoje ir glaudžiai susijusioje rinkoje, jei tų dviejų rinkų ryšiai yra tokie, kad įtaka vienoje rinkoje daro poveikį jos įtakai kitoje rinkoje ir taip dar labiau sustiprėja įmonės įtaka rinkoje. Todėl priemonės padėčiai ištaisyti, kuriomis siekiama užkirsti kelią tokiam įtakos sustiprėjimui, gali būti taikomos susijusioje rinkoje pagal Direktyvos 2002/19/EB (toliau – Prieigos direktyva) 9, 10, 11 ir 13 straipsnius, o tais atvejais, kai paaiškėja, jog tokios priemonės yra nepakankamos, priemonės padėčiai ištaisyti gali būti taikomos pagal Direktyvos 2002/22/EB (toliau – Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnį.“;

17) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Antraštė pakeičiama taip:

„Rinkų nustatymo ir apibrėžimo procedūra“;

b) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Po viešųjų konsultacijų ir konsultacijų su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis bei atidžiai atsižvelgdama į GERT nuomonę, Komisija, laikydama 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, priima rekomendaciją dėl atitinkamų produktų ir paslaugų rinkų (toliau – rekomendacija). Rekomendacijoje bus nurodytos tos elektroninių ryšių sektoriaus produktų ir paslaugų rinkos, kurių charakteristikos pagrįstai leidžia joms taikyti specifinėse direktyvose nurodytus reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus, jų netaikant rinkoms, kurios konkrečiais atvejais gali būti apibrėžtos pagal konkurencijos teisę. Komisija rinkas apibrėžia pagal konkurencijos teisės principus.“;

c) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Atidžiai atsižvelgdamos į rekomendaciją ir gaires, nacionalinės reguliavimo institucijos pagal nacionalines aplinkybes ir konkurencijos teisės principus apibrėžia atitinkamas rinkas, pirmiausia atitinkamas geografines rinkas savo teritorijoje. Prieš apibrėždamas rinkas, kurios skiriasi nuo rekomendacijoje apibrėžtų rinkų, nacionalinės reguliavimo institucijos laikosi 6 ir 7 straipsniuose nurodytos tvarkos.“;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pasikonsultavusi su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis, Komisija, atidžiai atsižvelgdama į GERT nuomonę ir laikydama 22 straipsnio 2a dalyje nurodytos procedūros gali priimti sprendimą, nustatantį transnacionalines rinkas.“;

18) 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos atlieka atitinkamų rinkų tyrimą, atsižvelgdamos į rekomendacijoje nustatytas rinkas ir atidžiai atsižvelgdamos į gaires.

Valstybės narės užtikrina, kad šis tyrimas atitinkamai atvejais būtų atliekamas kartu su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis.

2. Tais atvejais, kai pagal šio straipsnio 3 ar 4 dalis, Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsnį arba pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 8 straipsnį reikalaujama, kad nacionalinė reguliavimo institucija nustatytų, ar įmonėms reikia skirti, palikti galioti, pakeisti ar panaikinti įpareigojimus, ji, remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytu tyrimu, turi nustatyti, ar konkurencija atitinkamoje rinkoje yra veiksminga.“;

b) 4, 5 ir 6 dalys pakeičiamos taip:

„4. Jei nacionalinė reguliavimo institucija nustato, kad atitinkamoje rinkoje nėra veiksmingos konkurencijos, ji pagal 14 straipsnį nustato įmones, atskirai arba kartu su kitomis įmonėmis turinčias didelę įtaką toje rinkoje, ir nacionalinė reguliavimo institucija joms nustato atitinkamus konkrečius šio straipsnio 2 dalyje minėtus reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus, arba jei jie jau nustatyti, juos palieka galioti ar iš dalies pakeičia.

5. 15 straipsnio 4 dalyje minimame sprendime minėtų transnacionalinių rinkų atveju rinkos tyrimą atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos atlieka kartu, atidžiai atsižvelgdamos į gaires, ir bendrai sprendžia, ar pradėti taikyti, palikti galioti, keisti ar panaikinti šio straipsnio 2 dalyje minėtus reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimus.

6. Pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis taikant priemones laikomasi 6 ir 7 straipsniuose nurodytos tvarkos. Nacionalinės reguliavimo institucijos atlieka atitinkamos rinkos tyrimą ir praneša apie atitinkamą planuojamą priemonę pagal 7 straipsnį:

a) per trejus metus nuo ankstesnės su šia rinka susijusios priemonės patvirtinimo. Tačiau išimtiniais atvejais šis laikotarpis gali būti pratęstas ilgiau nei trejiems metams, jei nacionalinė reguliavimo institucija Komisijai praneša apie siūlomo pratęsimo priežastis, o Komisija per vieną mėnesį nuo pranešimo apie pratęsimą nepareiškia prieštaravimų;

b) tų rinkų, apie kurias anksčiau nebuvo pranešta Komisijai, atveju – per dvejus metus po patikslintos rekomendacijos dėl atitinkamų rinkų priėmimo arba

c) naujųjų valstybių narių, kurios įstojo į Sąjungą, atveju – per dvejus metus po jų įstojimo.“;

c) Pridedama ši dalis:

„7. Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija nepabaigia rekomendacijoje nurodytos atitinkamos rinkos tyrimo per 16 straipsnio 6 dalyje nustatytą terminą, GERT, esant prašymui, padeda atitinkamai nacionalinei reguliavimo institucijai pabaigti konkrečios rinkos tyrimą ir nustatyti taikytinus konkrečius įpareigojimus. Gavusi pagalbą, atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija per šešis mėnesius praneša Komisijai apie planuojamą priemonę pagal 7 straipsnį.“;

19) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antrame sakinyje žodžiai „laikydamosi 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos“ pakeičiami žodžiais „laikydamosi 22 straipsnio 2a dalyje nurodytos tvarkos“;

b) 2 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Jei tokių standartų ir (arba) specifikacijų nėra, valstybės narės skatina įgyvendinti Tarptautinės telekomunikacijų sąjungos (ITU), Elektroninių ryšių komiteto (ECC), Tarptautinės standartizacijos organizacijos (ISO) ir Tarptautinės elektrotechnikos komisijos (IEC) priimtus tarptautinius standartus ir rekomendacijas.“;

c) 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„4. Tais atvejais, kai Komisija ketina tam tikrų standartų ir (arba) specifikacijų įgyvendinimą padaryti privalomą, ji apie tai paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* ir paragina visas suinteresuotas

šalis viešai pareikšti pastabas. Komisija imasi tinkamų įgyvendinamųjų priemonių ir atitinkamų standartų įgyvendinimą paskelbia privalomą, o *Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje* skelbiamame standartų ir (arba) specifikacijų sąrašė juos pavadina privalomaisiais standartais.

5. Kai Komisija mano, kad 1 dalyje minėti standartai ir (arba) specifikacijos nebeprisideda prie suderinto elektroninių ryšių paslaugų teikimo arba kad jie nebetenkina vartotojų poreikių ar kliūdo technologijų plėtotei, Komisija, laikydamosi 22 straipsnio 2a dalyje nurodytos procedūros, išbraukia juos iš 1 dalyje minėto standartų ir (arba) specifikacijų sąrašo.“;

d) 6 dalyje žodžiai „22 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka išbraukia juos iš 1 dalyje minėto standartų ir (arba) specifikacijų sąrašo“ pakeičiami žodžiais „imasi atitinkamų įgyvendinimo priemonių ir iš 1 dalyje minėto standartų ir (arba) specifikacijų sąrašo šiuos standartus ir (arba) specifikacijas išbraukia“;

e) Įterpiama ši 6a dalis:

„6a. 4 ir 6 dalyje nurodytos įgyvendinamosios priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies pakeisti ją papildant, priimamos taikant 22 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“;

20) 18 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje įterpiamas šis c punktas:

„c) teikėjus, teikiančius skaitmeninės televizijos paslaugas ir įrangą, bendradarbiauti teikiant neigiamiems galutiniams paslaugų gavėjams sąveikias televizijos paslaugas.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

21) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Suderinimo procedūros

1. Nepažeidžiant šios direktyvos 9 straipsnio ir Direktyvos 2002/20/EB (toliau – Leidimų direktyva) 6 ir 8 straipsnių, jei Komisija nustato, kad nacionalinės reguliavimo institucijos skirtingai atlieka šioje direktyvoje ir specialiosiose direktyvose nurodytas reguliavimo užduotis ir dėl to gali kilti kliūčių vidaus rinkai, Komisija, atidžiai atsižvelgdama į GERT nuomonę, jeigu tokia nuomonė yra pateikta, gali priimti rekomendaciją dėl suderinto šios direktyvos ir specialiųjų direktyvų nuostatų taikymo tam, kad būtų įgyvendinami 8 straipsnyje išdėstyti tikslai.

2. Priimdama rekomendaciją pagal 1 dalį, Komisija laikosi 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

Valstybės narės užtikrina, kad atlikdamos užduotis nacionalinės reguliavimo institucijos atidžiai atsižvelgtų į šias rekomendacijas. Jei nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia rekomendacijos nesilaikyti, ji apie tai praneša Komisijai pagrįsdama savo poziciją.

3. GERT gali savo iniciatyva patarti Komisijai, ar turėtų būti patvirtinta priemonė pagal 1 dalį.“;

22) 20 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Tais atvejais, kai dėl galiojančių įpareigojimų pagal šią direktyvą ar specialiąsias direktyvas tarp įmonių, teikiančių elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas valstybėje narėje arba tarp tokių įmonių ir kitų įmonių valstybėje narėje, kurios naudojasi panaudos prievolėmis ir (arba) tarpusavio sąsaja pagal šią direktyvą ar specialiąją direktyvą, kyla ginčas, atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija bet kurios ginčo šalies prašymu ir nepažeisdama 2 dalies nuostatų priima sprendimą, įpareigojantį išspręsti ginčą per

kuo trumpesnę laiką, bet kuriuo atveju per keturis mėnesius, išskyrus ypatingas aplinkybes. Atitinkama valstybė narė reikalauja, kad visos šalys visapusiškai bendradarbiautų su nacionaline reguliavimo institucija.“;

23) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Tarpvalstybinių ginčų sprendimas

1. Jei tarp šalių skirtingose valstybėse narėse kyla ginčas dėl šios direktyvos ar specifinių direktyvų, ir kai ginčas priklauso kelių valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų kompetencijai, taikomos šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatos.

2. Ginčą atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms spręsti gali pateikti bet kuri šalis. Kompetentingos nacionalinės reguliavimo institucijos koordinuoja savo pastangas ginčą išspręsti pagal 8 straipsnyje išdėstytus tikslus.

Nacionalinės reguliavimo institucijos, kurios yra kompetentingos spręsti tokį ginčą, gali paprašyti GERT priimti nuomonę dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi pagal Pagrindų direktyvos ir (arba) specialiųjų direktyvų nuostatas ginčui išspręsti.

Jeigu toks prašymas pateikiamas GERT, visos nacionalinės reguliavimo institucijos, kurios yra kompetentingos spręsti bet kurį ginčo aspektą, prieš imdamosi veiksmų ginčui išspręsti, laukia, kol GERT priims nuomonę. Tai neapriboja nacionalinių reguliavimo institucijų galimybės pririnkus imtis skubių priemonių.

Bet kokie ginčą sprendžiančios nacionalinės reguliavimo institucijos įmonei nustatyti įpareigojimai turi atitikti šios direktyvos arba specialiųjų direktyvų nuostatas, o juos nustatant atidžiai atsižvelgiama į GERT priimtą nuomonę.

3. Valstybės narės gali numatyti galimybę kompetentingoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms kartu atsiskaityti spręsti ginčą, kai veikia kiti mechanizmai, įskaitant tarpininkavimą, kurie geriau ir laiku pagal 8 straipsnio nuostatas išspręstų ginčą.

Apie tai jos nedelsdamos praneša šalims. Jei per keturis mėnesius ginčas neišsprendžiamas ir nukentėjusioji šalis jo neperduoda teismui, nacionalinės reguliavimo institucijos bet kurios šalies prašymu koordinuoja savo pastangas ginčą išspręsti pagal 8 straipsnio nuostatas ir atidžiai atsižvelgdamos į GERT priimtą nuomonę.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka netrukdo bet kuriai šaliai pateikti ieškinį.“;

24) Įterpiamas šis 21a straipsnis:

„21a straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva ir specifinėmis direktyvomis, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša apie šias nuostatas Komisijai vėliausiai iki ... (*) ir nedelsdamos praneša jai apie visus vėlesnius jų nuostatų pakeitimus.“;

25) 22 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Įterpiama 2a dalis:

„2a. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

c) 4 dalis išbraukiama;

26) 27 straipsnis išbraukiamas;

27) I priedas išbraukiamas;

28) II priedas pakeičiamas taip:

„II PRIEDAS

Kriterijai, kuriuos turi taikyti nacionalinės reguliavimo institucijos, vertindamos bendrą dominuojančią padėtį pagal 14 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

Laikoma, kad dviejų ar daugiau įmonių bendra padėtis yra dominuojanti, kaip apibrėžta 14 straipsnyje, jei, net ir nesant tarp jų struktūrinių ar kitokių ryšių, jos veikia rinkoje, kurioje nėra veiksmingos konkurencijos ir kurioje nėra vienos įmonės, turinčios didelę įtaką rinkai. Remiantis 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamento) (*) nuostatomis dėl bendros dominuojančios padėties, tokia padėtis greičiausiai susidarytų koncentruotoje rinkoje, kuriai būdingos tam tikros savybės, iš kurių ryšių srityje labiausiai būtų tikėtinos šios:

— mažas paklausos elastingumas,

— panašios rinkos dalys,

— didelės teisinės ir ekonominės patekimo į rinką kliūtys,

— vertikalią integraciją ir kolektyvinis atsisakymas vykdyti tiekimą,

— kompensuojamos perkamosios galios nebuvimas,

— potencialios konkurencijos nebuvimas.

(*) Direktyvos 2009/.../EB (iš dalies keičiančios direktyvą 2002/21/EB) perkėlimo į nacionalinę teisę data.

Čia pateiktas sąrašas yra orientacinis ir nėra baigtinis, o kriterijai nėra išsamūs. Sąrašas tik iliustruoja, kokius įrodymus galima naudoti teigiant, kad egzistuoja bendra dominuojanti padėtis.

(*) OL L 24, 2004 1 29, p. 1“.

2 straipsnis

Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) pakeitimai

Direktyva 2002/19/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) „panauda“ įmonės teisė naudotis kitos įmonės įrenginiais ir (arba) paslaugomis apibrėžtomis sąlygomis išskirtiniu ar neišskirtiniu pagrindu elektroninių ryšių paslaugoms, informacinės visuomenės paslaugoms teikti, be kita ko, tais atvejais, kai jomis naudojama siekiant teikti informacinės visuomenės paslaugas arba transliacijų turinio paslaugas. Ji apima, *inter alia*, teisę naudotis tinklo elementais ir susijusiais įrenginiais, kurie gali sujungti įrangą fiksuoto ir nefiksuoto ryšio priemonėmis (pirmiausia – tai teisė naudotis vietos linija ir įrenginiais bei paslaugomis, būtinomis elektroninių ryšių paslaugoms vietos linija teikti); teisę naudotis fizine infrastruktūra, įskaitant pastatus, kabelių kanalus ir stiebus; teisę naudotis atitinkamomis programinės įrangos sistemomis, įskaitant veiklos palaikymo sistemas; teisę naudotis informacijos sistemomis ar duomenų bazėmis, skirtomis išankstinių užsakymų, teikimo, užsakymo, priežiūros ir remonto prašymų bei sąskaitų rengimui; teisę naudotis numerių susiejimo ar lygiavertes funkcijas atliekančiomis sistemomis; teisę naudotis fiksuotojo ir judriojo ryšio tinklais, visų pirma tarptinklinio ryšio paslaugoms teikti; teisę naudotis kontroliuojamo prisijungimo sistemomis skaitmeninės televizijos paslaugoms teikti; ir teisę naudotis virtualaus tinklo paslaugomis.“;

b) e punktas pakeičiamas taip:

„e) „vietinė linija“ fizinė linija, jungianti abonento valdoje esantį tinklo galinį tašką su viešojo fiksuoto

elektroninio ryšio tinklo pagrindiniu skirstomuoju stovu ar ekvivalentinius įrenginius.“;

2) 4 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekiant užtikrinti paslaugų teikimą ir sąveiką visoje Bendrijoje, viešųjų ryšių tinklų operatoriai turi teisę, o, gavę kitų pagal Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) 4 straipsnį taip pat įgaliotų įmonių prašymą, yra įpareigoti derėtis dėl tarpusavio sujungimo viešai prieinamų elektroninių ryšių paslaugoms teikti. Operatoriai kitoms įmonėms panaudą ir sujungimą teikia tokiomis sąlygomis, kurios atitinka nacionalinės reguliavimo institucijos jiems nustatytus įpareigojimus pagal 5–8 straipsnius.“;

3) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje išdėstytų tikslų, skatina ir atitinkamais atvejais užtikrina pagal šios direktyvos nuostatas pakankamą panaudą ir sujungimą bei paslaugų sąveiką, vykdydamos savo pareigas taip, kad būtų skatinamas veiklos efektyvumas, tvari konkurencija, veiksmingos investicijos ir inovacijos ir kuo didesnė nauda galutiniams paslaugų gavėjams.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pagal 1 dalį nustatomi įpareigojimai ir sąlygos turi būti objektyvūs, skaidrūs, proporcingi ir nediskriminuojantys; jie turi būti įgyvendinami Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6 ir 7 straipsniuose nustatyta tvarka.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalyje paminėtu panaudos ir sujungimo aspektu valstybės narės užtikrina, kad nacionalinei reguliavimo institucijai būtų suteikti įgaliojimai įsikišti savo iniciatyva, kai tai pateisinama siekiant užtikrinti Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnio politikos tikslus, laikantis šios direktyvos nuostatų ir Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6, 7, 20 ir 21 straipsniuose nurodytos tvarkos.“;

4) 6 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Atsižvelgdama į rinkos raidą ir technologinę pažangą, Komisija gali priimti įgyvendinimo priemones, kad iš dalies pakeistų I priedą. Priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 14 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“;

atidžiai atsižvelgia į Europos telekomunikacijų reguliavimo institucijų tarnybos (toliau – GERT) (*) nuomonę. Komisija, laikydama 14 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, priima sprendimą, kuriuo nacionalinei reguliavimo institucijai leidžia ar neleidžia taikyti tokias priemones.

(*) ... .. d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr ... ./2009 dėl Europos telekomunikacijų reguliuotojų grupės įsteigimo (OL L ...).“;

5) 7 straipsnis išbraukiamas;

6) 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje žodžiai „9–13 straipsniuose“ pakeičiami žodžiais „9–13a straipsniuose“;

7) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

b) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) Pirmą pastraipą iš dalies keičiama taip:

— pirmoje įtraukoje žodžiai „5 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 6 straipsnio“ pakeičiami žodžiais „5 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio“;

— antroje įtraukoje žodžiai „1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/66/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos telekomunikacijų sektoriuje“ (*) pakeičiami žodžiais „2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (**)

(*) OL L 24, 1998 1 30, p. 1.

(**) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

„1. Pagal 8 straipsnio nuostatas nacionalinės reguliavimo institucijos gali nustatyti panaudai ir (arba) sujungimui taikomus skaidrumo įpareigojimus ir reikalauti, kad operatoriai viešai skelbtų konkrečią informaciją, kaip, pavyzdžiui, apskaitos informacija, techninės specifikacijos, tinklo charakteristikos, paslaugų teikimo ir naudojimo sąlygos, įskaitant srauto duomenų tvarkymo politiką bei kainas.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nepaisydamos 3 dalies, kai operatoriui pagal 12 straipsnį taikomas įpareigojimas, susijęs su didmeniniu pagrindu teikiama tinklo infrastruktūros panauda, įskaitant atsietos prieigą prie vietinės linijos fiksuotoje vietoje panaudą, nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad būtų skelbiamas standartinis pasiūlymas, kuriame būtų bent tie elementai, kurie nurodyti II priede.“;

ii) Antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išimtinėmis aplinkybėmis, kai nacionalinė reguliavimo institucija ketina operatoriams, turintiems didelę įtaką rinkoje, nustatyti kitus, 9–13 straipsniuose nenurodytus prieigos ar sujungimo įpareigojimus, ji tokį prašymą pateikia Komisijai. Komisija

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisija gali priimti reikalingus II priedo pakeitimus tam, kad pritaikytų šį priedą prie technologinės pažangos ir rinkos raidos. Priemonės, skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti, tvirtinamos laikantis 14 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. GERT gali padėti Komisijai įgyvendinti šioje dalyje nurodytas nuostatas.“;

8) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) suteiktų trečiosioms šalims konkrečių tinklo elementų ir (arba) priemonių panaudą, įskaitant šiuo metu neveikiančių tinklo dalių panaudą ir (arba) atsietos vietinės linijos panaudą, tam, kad, *inter alia*, būtų sudarytos sąlygos pasirinkti ir (arba) iš anksto pasirinkti operatorių ir (arba) pateikti pasiūlymą dėl abonentų linijų perpardavimo;“;

b) 1 dalies f punktas pakeičiamas taip:

„f) leistų naudotis bendra vieta ar kitaip bendrai naudotis įrenginiais, įskaitant kanalus, pastatus ar įėjimus į pastatus, antenas, bokštus ir kitas laikinias konstrukcijas, vamzdynus, stiebus, šulinius ir skirstymo spintas;“;

c) 1 dalis papildoma j punktu:

„j) teiktų susijusių paslaugų, pavyzdžiui, tapatybės, vietos ir prisijungimo statuso nustatymo, panaudą.“;

d) 2 dalies įvadinė frazė ir a punktas pakeičiami taip:

„2. Kai nacionalinės reguliavimo institucijos svarsto 1 dalyje nurodytus įpareigojimus, ypač kai jos vertina, kaip tokius įpareigojimus nustatyti proporcingai Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje nustatytiems tikslams, jos visų pirma atsižvelgia į šiuos veiksmus:

a) techninį ir ekonominį tikslumą naudoti ar įrengti alternatyvias priemones atsižvelgiant į rinkos plėtrą ir konkretaus sujungimo ir (arba) panaudos pobūdį ir tipą, be kita ko, į kitų pirminės panaudos produktų, pavyzdžiui, kanalų panaudos, patikimumą;“;

e) 2 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) ilgalaikės konkurencijos apsaugos poreikį, be kita ko, skatinant infrastruktūrų konkurenciją ekonominio naudingumo požiūriu;“;

f) Įterpiama ši 3 dalis:

„3. Taikydamos operatoriui įpareigojimus teikti panaudą pagal šio straipsnio nuostatas, nacionalinės reguliavimo institucijos gali nustatyti technines ar eksploatacines sąlygas, kurių tokios panaudos teikėjas ir (arba) gavėjas privalo laikytis, kai būtina užtikrinti normalų tinklo darbą. Įpareigojimai laikytis specialių techninių standartų arba specifikacijų turi atitikti pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio 1 dalį nustatytus standartus ir specifikacijas.“;

9) 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nacionalinė reguliavimo institucija pagal 8 straipsnio nuostatas gali nustatyti įpareigojimus, susijusius su sąnaudų padengimu ir kainų kontrole, įskaitant reikalavimus, kad kainos būtų pagrįstos sąnaudomis, ir reikalavimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų, reikalavimus, susijusius su konkrečiu sujungimo ir (arba) panaudos rūšimi, kai rinkos analizė rodo, kad veiksmingos konkurencijos nebuvimas reiškia, jog atitinkamas operatorius gali išlaikyti pernelyg dideles kainas ar daryti kainų spaudimą, tuo darant žalą galutiniam paslaugų gavėjams. Siekiant skatinti operatorių investuoti į naujos kartos tinklus, nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgia į operatoriaus investicijas, tam tikrą pagrįstą panaudoto kapitalo grąžos normą ir investicijų riziką.“;

b) Pridedama ši dalis:

„5. Užuoat nustatydamos įpareigojimus dėl sąnaudų apskaitos sistemų, nacionalinės reguliavimo institucijos gali pritarti alternatyvios sujungimo kainodaros naudojimui, pavyzdžiui, *bill and keep*, su sąlyga, kad toks metodas nesudarys kliūčių konkurencijai ar neiškreips jos.“;

10) Įterpiami šie straipsniai:

„13a straipsnis

Funkcinis atskyrimas

1. Kai nacionalinė reguliavimo institucija padaro išvadą, kad pagal 9–13 straipsnius nustatytais atitinkamais įpareigojimais nepavyko užtikrinti veiksmingos konkurencijos ir kad esama svarbių, nuolatos pasikartojančių konkurencijos problemų ir (arba) rinkos nepakankamumo atvejų, susijusių su didmeniniu tam tikrų panaudos produktų teikimu, ji gali, laikydamosi 8 straipsnio 3 dalies antros pastraipos nuostatų, išimties tvarka nustatyti įpareigojimą vertikaliai integruotoms įmonėms, kad pastarosios skirtų visą su didmeniniu atitinkamų panaudos produktų teikimu susijusią veiklą vykdyti savarankiškai veikiantiems verslo subjektams.

Toks verslo subjektas teikia panaudos produktus ir paslaugas visoms įmonėms, įskaitant kitus patronuojančios bendrovės verslo skyrius, per tokius pačius terminus, tokiomis pačiomis sąlygomis, įskaitant kainas ir paslaugų lygį, taip pat naudodamas tas pačias sistemas ir procesus.

2. Nacionalinė reguliavimo institucija, ketindama nustatyti funkcinio atskyrimo įpareigojimą, pateikia Komisijai prašymą, į kurį įtraukia:

- a) įrodymą, kuriuo grindžiama 1 dalyje nurodyta nacionalinės reguliavimo institucijos išvada;
- b) pagrįstą įvertinimą, kad per pagrįstą laikotarpį nevyks veiksminga bei tvari infrastruktūrų konkurencija arba ji bus silpna;

- c) tikėtino poveikio reguliavimo institucijai, įmonei ir įmonės paskatoms investuoti į visą sektorių, visų pirma poreikiui užtikrinti socialinę ir teritorinę sanglaudą ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams tyrimą, pirmiausia įskaitant tikėtiną poveikį konkurencijai ir potencialius padarinius vartotojams;

3. Į planuojamas priemones įtraukiami šie aspektai:

- a) tikslus atskyrimo pobūdis ir lygis, pirmiausia nurodant atskiro verslo subjekto statusą;
- b) atskiro verslo subjekto turtas ir produktai bei paslaugos, kurias teiks tas subjektas;
- c) valdymo tvarka siekiant užtikrinti atskiro verslo subjekto samdomų darbuotojų nepriklausomumą, taip pat atitinkamų paskatų struktūrą;
- d) įpareigojimų laikymosi užtikrinimo taisyklės;
- e) veikimo procedūrų skaidrumo užtikrinimo taisyklės, pirmiausia suinteresuotųjų šalių atžvilgiu;
- f) atitikties užtikrinimo stebėsenos programą, įskaitant metinės ataskaitos skelbimą.

4. Vadovaudamasi Komisijos sprendimu dėl pagal 8 straipsnio 3 dalį priimtų planuojamų priemonių, nacionalinė reguliavimo institucija atlieka koordinuotą įvairių su vartotojų prijungimo tinklu susijusių rinkų tyrimą Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 16 straipsnyje nustatyta tvarka. Remdamasi šiuo įvertinimu, nacionalinė reguliavimo institucija skiria, palieka galioti, pakeičia ar panaikina įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6 ir 7 straipsnius.

5. Įmonei, kuriai taikomas funkcinis atskyrimas, gali būti nustatyti 9–13 straipsniuose nurodyti įpareigojimai bet kurioje konkrečioje rinkoje, jeigu pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį buvo nustatyta, kad ji turi didelę įtaką toje rinkoje, arba nustatyti bet kurie kiti įpareigojimai, kuriuos nustatyti leido Komisija pagal 8 straipsnio 3 dalį.

13b straipsnis

Vertikaliai integruotos įmonės savanoriškas atskyrimas

1. Jeigu pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį buvo nustatyta, kad įmonės turi didelę įtaką vienoje ar keliose atitinkamose rinkose, jei įmonės ketina perduoti vietas vartotojų prijungimo tinklo aktyvus arba didesnę jų dalį atskiram juridiniam subjektui, priklausančiam skirtingiems savininkams, ar įsteigti atskirą verslo subjektą tam, kad galėtų teikti visiems mažmeniniams teikėjams, įskaitant savo mažmeninės prekybos skyrius, visiškai lygiaverčius panaudos produktus, tai tokios įmonės iš anksto turi apie tai informuoti nacionalinę reguliavimo instituciją, ir tinkamais terminais, kad nacionalinė reguliavimo institucija galėtų įvertinti numatomo sandorio poveikį.

Įmonės taip pat praneša nacionalinei reguliavimo institucijai apie visus šių ketinimų pasikeitimus ir apie galutinius atskyrimo proceso rezultatus.

2. Nacionalinė reguliavimo institucija įvertina, kokią poveikį turės numatytas sandoris galiojantiems reglamentuojančio pobūdžio įpareigojimams pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyva).

Šiuo tikslu nacionalinė reguliavimo institucija pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnyje nurodytą procedūrą atlieka koordinuotą su vartotojų prijungimo tinklu susijusių skirtingų rinkų tyrimą.

Remdamasi šiuo įvertinimu, nacionalinė reguliavimo institucija skiria, palieka galioti, pakeičia ar panaikina įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6 ir 7 straipsnius.

3. Teisiškai atskiram ir (arba) savarankiškai veiklą vykdančiam verslo subjektui gali būti nustatyti bet kurie 9–13 straipsniuose nurodyti įpareigojimai konkrečioje

rinkoje, jeigu pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį buvo nustatyta, kad ji turi didelę įtaką rinkoje, arba nustatyti bet kurie kiti įpareigojimai, kuriuos nustatyti leido Komisija pagal 8 straipsnio 3 dalį.“;

11) 14 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

b) 4 dalis išbraukiama.

12) II priedas iš dalies pakeičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Pagrindinis punktų, būtinų nurodyti standartiniame pasiūlyme dėl didmeninės prieigos prie tinklo infrastruktūros, įskaitant iš dalies arba visiškai atsieta prieigą nustatytoje vietovėje, sąrašas, kurį turi paskelbti operatoriai, turintys didelę įtaką rinkoje;“

b) a sąvoka pakeičiama taip:

„a) dalinė vietinė linija vietinės linijos dalis, jungianti abonento valdoje esantį tinklo galinį tašką su koncentracijos tašku arba nustatytu tarpiniu viešojo fiksuoto elektroninių ryšių tinklo prieigos tašku;“

c) c sąvoka pakeičiama taip:

„c) visiškai atsieta prieiga prie vietinės linijos vietinės linijos gavėjui suteikta prieiga prie didelę įtaką rinkoje turinčio vietinės linijos operatoriaus vietinės linijos ar dalinės vietinės linijos, leidžiant naudoti visus tinklo infrastruktūros pajėgumus;“

d) d sąvoka pakeičiama taip:

3 straipsnis

Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyvos) pakeitimai

Direktyva 2002/20/EB iš dalies keičiama taip:

„d) iš dalies atsieta prieiga prie vietinės linijos vietinės linijos gavėjui suteikiama prieiga prie didelę įtaką rinkoje turinčio vietinės linijos operatoriaus vietinės linijos ar dalinės vietinės linijos, leidžiant naudoti tam tikrą tinklo infrastruktūros pajėgumų dalį, pvz., dažnių spektro arba atitinkamo ekvivalento dalį;“

1) 2 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Taip pat vartojama ši sąvoka:

e) A dalies 1, 2 ir 3 punktai pakeičiami taip

„1. Tinklo elementai, prie kurių suteikiama prieiga, apima svarbiausia šiuos elementus, kartu su atitinkamais susijusiais įrenginiais:

„bendrosios teisės“ pagal šią direktyvą valstybių narių sukurta teisinė sistema, pagal kurią užtikrinamos teisės teikti elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas ir nustatomi sektoriui specifiniai įpareigojimai, kurie gali būti taikomi visiems ar tik tam tikros rūšies elektroninių ryšių tinklams ir paslaugoms.“;

a) atsietą prieigą prie vietinių linijų ir vietinių dalinių linijų;

2) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

b) iš dalies atsietą prieigą atitinkamuose tinklo taškuose, kuri leistų išlaikyti ekvivalentinį atsietos prieigos funkcionalumą tokiomis sąlygomis, kai ši prieiga techniškai arba ekonomiškai neįmanoma;

„5 straipsnis

Radijo dažnių ir numerių naudojimo teisės

1. Valstybės narės sudaro palankesnes sąlygas naudoti radio dažnius pagal bendrąsias teises. Valstybės narės gali suteikti individualias naudojimo teises siekdamos:

c) kanalus, suteikiančius galimybę įrengti prieigos ir tranzitinių tinklus.

— išvengti žalingų trukdžių;

2. Informacija apie fizines prieigos vietas, tarp jų skirstymo spintas ir paskirstymo stovus, vietinių linijų ir dalinių linijų, kanalų ir tranzitinio tinklo įrangos buvimą tam tikrose konkrečiose prieigos tinklo dalyse ir kanaluose.

— užtikrinti paslaugų techninę kokybę;

3. Techninės sąlygos, susijusios su prieiga prie vietinių linijų, dalinių linijų ir kanalų ir jų naudojimu, įskaitant vytos poros, optinio pluošto, arba atitinkamo ekvivalento, kabelių paskirstymo įrangos, kanalų ir susijusių įrenginių technines charakteristikas.“

— užtikrinti veiksmingą spektro naudojimą; arba

— pasiekti kitus visuotinės svarbos tikslus, kuriuos nustatė valstybė narė laikydamasi Bendrijos teisės.

f) B dalies 1 punktą pakeičiamas taip:

„1. Informacija apie didelę įtaką rinkoje turinčių operatorių atitinkamas esamas vietas arba įrangos vietą ir planuojamą įrangos atnaujinimą.“;

2. Tais atvejais, kai radio dažnių ar numerių naudojimui būtina suteikti individualias naudojimo teises, valstybės narės įmonės prašymu suteikia tokias teises įmonėms, kad jos galėtų teikti tinklus ar paslaugas pagal 3 straipsnyje nurodytas bendrąsias teises pagal šios direktyvos 6, 7 straipsnių ir 11 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatas ir pagal kitas taisykles, užtikrinančias tų išteklių veiksmingą naudojimą pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyva).

Nepažeidžiant valstybių narių nustatytų konkrečių kriterijų ir procedūrų, pagal kuriuos radijo ir televizijos transliacijų turinio teikėjams suteikiamos radijo dažnių naudojimo teisės, kad pagal Bendrijos teisę būtų pasiekti visuotinės svarbos tikslai, radijo dažnių ir numerių naudojimo teisės suteikiamos laikantis atvirų, objektyvių, skaidrių, nediskriminuojančių ir proporcingų procedūrų, o radijo dažnių atveju laikomasi Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9 straipsnio nuostatų. Reikalavimo taikyti atvirą procedūrą galėtų būti nesilaikoma tais atvejais, kai norint pasiekti visuotinės svarbos tikslą, kurį nustatė valstybės narės laikydamosi Bendrijos teisės, radijo ir televizijos transliacijų turinio teikėjams svarbu suteikti individualias radijo dažnių naudojimo teises.

Suteikdamos naudojimo teises, valstybės narės išsamiai nurodo, ar šias teises teisių turėtojas gali perduoti ir kokiomis sąlygomis. Radijo dažnių atveju tokios nuostatos atitinka Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 9b straipsnį.

Jeigu valstybės narės suteikia naudojimo teises ribotam laikui, teisių galiojimo trukmė pritaikoma pagal atitinkamą paslaugą, atsižvelgiant į siekiamą tikslą ir būtinas investicijas.

Nacionalinė kompetentinga institucija pagal 1 dalyje nurodytus kriterijus, visų pirma remdamasi pagrįstu teisės turėtojo prašymu, peržiūri daugiau nei dešimčiai metų suteiktas individualias radijo dažnių naudojimo teises, kurios negali būti perduotos arba nuomojamos kitai įmonei, kaip leidžiama Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9b straipsnyje. Jeigu suteikiant individualias naudojimo teises šie kriterijai nebetaikomi, individualios naudojimo teisės pakeičiamos bendrosiomis teisėmis naudoti radijo dažnius arba šias teises galima laisvai perduoti ar išnuomoti kitai įmonei pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9b straipsnį.

3. Sprendimai dėl naudojimo teisių suteikimo priimami, pranešami ir paskelbiami kuo greičiau, kai tik nacionalinė reguliavimo institucija gauna visą paraišką: numerių, kurie skiriami specialiais tikslais nacionaliniame numeracijos plane, atveju – per tris savaites, radijo dažnių, kurie skiriami naudoti elektroninių ryšių paslaugoms nacionaliniame

dažnių plane, atveju – per šešias savaites. Nurodyti terminai turi nepažeisti jokių taikytinų tarptautinių susitarimų, susijusių su radijo dažnių naudojimu ar orbitinėmis padėtimis.

4. Jei, pasikonsultavus su suinteresuotosiomis šalimis pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 6 straipsnį, nusprendžiama, kad išskirtinės ekonominės vertės numerių naudojimo teisė turi būti suteikiama konkurencinės ar lyginamosios atrankos tvarka, valstybės narės ilgiausią trijų savaičių laikotarpį gali pratęsti dar iki trijų savaičių.

Radijo dažnių naudojimo teisė konkurencine ir lyginamąja tvarka suteikiama pagal 7 straipsnį.

5. Valstybės narės neriboja suteikiamų naudojimo teisių skaičiaus, išskyrus atvejus, kai tai būtina veiksmingam radijo dažnių naudojimui pagal 7 straipsnį užtikrinti.

6. Nacionalinės kompetentingos institucijos užtikrina, kad radijo dažniai būtų naudojami rezultatyviai ir veiksmingai pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnio 2 dalį ir 9 straipsnio 2 dalį. Jos taip pat užtikrina, kad perduodant ar sukaupus radijo dažnių naudojimo teises nebūtų iškraipyta konkurencija. Dėl to valstybės narės gali imtis atitinkamų priemonių, pavyzdžiui, jos gali nustatyti įpareigojimą parduoti radijo dažnių naudojimo teises arba jas perleisti pagal nuomos sutartį.“;

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Bendrajam leidimui teikti elektroninių ryšių tinklus arba paslaugas, radijo dažnių naudojimo teisėmis ir numerių naudojimo teisėmis gali būti taikomos tik I priede išvardytos sąlygos. Tokios sąlygos yra nediskriminuojančios, proporcingos ir skaidrios, o radijo dažnių naudojimo atveju atitinka Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 9 straipsnį.“;

b) 2 dalyje žodžiai „Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 16, 17, 18 ir 19 straipsnius“ pakeičiami žodžiais „Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) 17 straipsni“;

c) 3 dalyje žodis „priedo“ pakeičiamas žodžiais „I priedo“;

4) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) Įvadinis sakiny s pakeičiamas taip:

„1. Jeigu valstybė narė svarsto, ar apriboti išduodamų radijo dažnių naudojimo teisių skaičių arba ar pratęsti išduotų teisių galiojimo trukmę pagal sąlygas, kurios skiriasi nuo tokioms teisėms taikomų sąlygų, ji, *inter alia*“;

ii) c punktas pakeičiamas taip:

„c) paskelbia sprendimą apriboti naudojimo teisių suteikimą arba naudojimo teisių atnaujinimą, nurodama priežastis“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Kai radijo dažnių naudojimo teisių suteikimą reikia riboti, valstybės narės tokias teises teikia remdamosi atrankos kriterijais, kurie turi būti objektyvūs, skaidrūs, nediskriminuojantys ir proporcingi. Į tokius kriterijus būtina tinkamai atsižvelgti siekiant Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 8 straipsnyje nurodytų tikslų ir laikantis šios direktyvos 9 straipsnyje nurodytų reikalavimų.“;

c) 5 dalyje žodžiai „9 straipsni“ pakeičiami žodžiais „9b straipsni“;

5) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos, vadovaudamosi 11 straipsniu, stebi ir prižiūri, kaip laikomasi bendrojo leidimo arba naudojimo teisių sąlygų ir 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų konkrečių įpareigojimų.

Nacionalinės reguliavimo institucijos turi įgaliojimą reikalauti, kad elektroninių ryšių tinklus ar paslaugas teikiančios įmonės, kurioms taikomas bendrasis leidimas arba kurios turi radijo dažnių ar numerių naudojimo teises, pagal 11 straipsnį pateiktą informaciją, būtiną patikrinimui, kaip laikomasi bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų bei konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų.

2. Jeigu nacionalinė reguliavimo institucija nustato, kad įmonė nesilaiko vienos ar daugiau bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų ar konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų, ji apie tai praneša įmonei ir suteikia galimybę per pagrįstą laiką pareikšti savo nuomonę.

3. Atitinkama institucija turi turėti įgaliojimą reikalauti, kad 2 dalyje nurodytas pažeidinėjimas būtų nutrauktas nedelsiant arba per pagrįstą laiką, ir imasi atitinkamų proporcingų priemonių atitinkamai užtikrinti.

Valstybės narės atitinkamoms institucijoms suteikia įgaliojimus atitinkamais atvejais skirti finansines baudas. Apie priemones ir priežastis, kodėl jų imamasi, nedelsiant pranešama atitinkamai įmonei ir nustatomas pagrįstas laikas įmonei tą priemonę įvykdyti.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nepažeisdamos 2 ir 3 dalies nuostatų, valstybės narės suteikia įgaliojimus atitinkamai institucijai prireikus skirti finansines baudas įmonėms už įpareigojimo, nustatyto šios direktyvos 11 straipsnio 1 dalies a arba b punkte arba Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 9 straipsnyje, nevykdymą ir informacijos nepateikimą per pagrįstą laikotarpį, kurį nurodė nacionalinė reguliavimo institucija.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Rimtų arba pasikartojančių bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų arba konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų pažeidimų atvejais, kai šio straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi reikalavimų, neduoda rezultatų, nacionalinės reguliavimo institucijos gali nebeleisti įmonei teikti elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų arba sustabdyti ar atimti naudojimo teises. Veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos ir baudos gali būti taikomos pažeidimų laikotarpiu net ir tais atvejais, jei vėliau padėtis buvo ištaisyta.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Nepaisant 2, 3 ir 5 dalių nuostatų, jeigu atitinkama institucija turi įrodymų apie bendrųjų ar panaudos teisių sąlygų ar konkrečių 6 straipsnio 2 dalyje nurodytų įpareigojimų pažeidimus, keliančius tiesioginį ir rimtą pavojų visuomenės saugai ir saugumui ar visuomenės sveikatai arba sudarančius didelių ekonominių ar eksploatavimo problemų kitiems elektroninių ryšių tinklų ar paslaugų teikėjams ar naudotojams ar kitiems radijo spektro paslaugų gavėjams, ji gali imtis skubių laikinų priemonių padėčiai ištaisyti dar nepriėmusi galutinio sprendimo. Po to atitinkamai įmonei suteikiama pagrįsta galimybė pareikšti savo nuomonę ir pasiūlyti priemones padėčiai ištaisyti. Prireikus atitinkama institucija gali patvirtinti laikinąsias priemones, kurios galioja ne ilgiau kaip 3 mėnesius, tačiau kurios tais atvejais, kai vykdymo procedūros dar nėra užbaigtos, gali būti pratęstos dar ne ilgesniam nei trijų mėnesių laikotarpiui.“;

6) 11 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) sistemingai arba kiekvienu konkrečiu atveju tikrinant, kaip laikomasi I priedo A dalies 1 ir 2 sąlygų, B dalies 2 ir 6 sąlygų ir C dalies 2 ir 7 sąlygų bei įpareigojimų, nurodytų 6 straipsnio 2 dalyje;“;

b) b punkte žodis „priede“ pakeičiamas „I priede“;

c) pridedami šie punktai:

„g) rezultatyviam radijo dažnių naudojimui ir veiksmingam valdymui užtikrinti;

h) siekiant įvertinti būsimus tinklų ar paslaugų pokyčius, galinčius turėti įtakos didmeninėms paslaugoms, kuriomis gali naudotis konkurentai.“;

d) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Pirmos pastraipos a, b, d, e, f, g ir h punktuose nurodytos informacijos negalima reikalauti prieš patekimą į rinką ar nustatyti, kad jos pateikimas yra patekimo į rinką sąlyga.“

7) 14 straipsnis pakeičiamas taip:

„14 straipsnis

Teisių ir įpareigojimų pakeitimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad teisės, sąlygos ir procedūros, susijusios su bendraisiais leidimais ir naudojimo teisėmis arba teisėmis įrengti įrenginius, gali būti iš dalies keičiamos tik objektyviai pagrįstais atvejais ir proporcingai, prireikus atsižvelgiant į konkrečias sąlygas, taikomas perduodamoms radijo dažnių naudojimo teisėms. Išskyrus atvejus, kai siūlomi pakeitimai yra nedideli ir dėl jų buvo susitarta su individualių ar bendrųjų teisių turėtoju, apie ketinimą daryti tokias pataisas tinkamai pranešama, o suinteresuotosioms šalims, įskaitant paslaugų gavėjus ir vartotojus, suteikiama pakankamai laiko (ne mažiau kaip keturios savaitės, išskyrus išimtiniais atvejais) savo nuomonei apie siūlomus pakeitimus pareikšti.

2. Valstybės narės neapriboja ir nepanaikina teisių įrengti įrenginius arba radijo dažnių naudojimo teisių, kol nėra praėjęs jų galiojimo laikas, išskyrus atvejus, kai tai pateisinama ir taikoma pagal I priedą ir atitinkamas nacionalines nuostatas dėl kompensacijos už panaikintas teises.“;

8) 15 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

5 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

„1. Valstybės narės užtikrina, kad visa svarbi informacija apie teises, sąlygas, procedūras, mokesčius, rinkliavas ir sprendimus dėl bendrųjų teisių, naudojimo teisių ir teisių įrengti įrenginius būtų skelbiama ir nuolat tinkamai atnaujinama ir kad ji būtų lengvai prieinama visoms suinteresuotoms šalims.“;

1. Valstybės narės ne vėliau kaip ... priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Jos taiko šias nuostatas nuo ....

9) 17 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodų darymo tvarką nustato valstybės narės.

„1. Nepažeisdamos Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 9a straipsnio, valstybės narės užtikrina, kad (2009 m. gruodžio 31 d.) jau naudojami bendrosios ir individualios naudojimo teisės atitiktų šios direktyvos 5, 6, 7 straipsnius ir I priedą ne vėliau kaip per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Įsigaliojimas

2. Jeigu, taikant 1 dalį, susiaurėja teisės ar sutrumpėja įpareigojimų galiojimo terminas pagal jau galiojančias bendrąsias ir individualias naudojimo teises, valstybės narės gali pratęsti šių teisių ir įpareigojimų galiojimą ne ilgiau kaip iki (2011 m. rugsėjo 30 d.), jei tai neturi įtakos kitų įmonių teisėms pagal Bendrijos teisę. Apie tokius pratėsimus valstybės narės praneša Komisijai ir nurodo jų priežastis.“;

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

10) Priedas iš dalies keičiamas taip, kaip nurodyta šios direktyvos I priede;

Priimta Briuselyje, ...

4 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 2887/2000 panaikinamas.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

...

Tarybos vardu

Pirmininkas

...

PRIEDAS

Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyva) priedas iš dalies keičiamas taip:

1) Pirma pastraipa pakeičiama šia antrašte:

„Šiame priede išvardytos sąlygos – tai pats didžiausias sąrašas sąlygų, kurios gali būti nustatomos bendrosioms teisėms (A dalis), teisėms naudoti radijo dažnius (B dalis) ir teisėms naudoti numerius (C dalis), kaip nurodyta 6 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalies a punkte, ir kurios yra leistinos pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 5, 6, 7, 8 ir 9 straipsnius.“;

2) A dalis iš dalies keičiama taip:

a) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. Galimybė galutiniams paslaugų gavėjams paskambinti į nacionalinio numeracijos plano numerius, Europos telefonijos numeracijos erdvės numerius, nemokamo tarptautinio telefono ryšio ir, kai tai įmanoma techniniu ir ekonominiu požiūriu, kitų valstybių narių numeracijos planuose galiojančius numerius, bei sąlygos pagal Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva).“;

b) 7 punktas pakeičiamas taip:

„7. Asmens duomenų ir privatumo apsauga, skirta elektroninių ryšių sektoriui, pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (*)

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

c) 8 punktas pakeičiamas taip:

„8. Vartotojų apsaugos taisyklės, skirtos elektroninių ryšių sektoriui, įskaitant sąlygas pagal Direktyvą 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva), ir prieinamumo sąlygos neigiamiems paslaugų gavėjams pagal šios direktyvos 7 straipsnį.“;

d) 11 punkte žodžiai „Direktyvą 97/66/EB“ pakeičiami žodžiais „Direktyvą 2002/58/EB“;

e) Įterpiamas šis punktas:

„11a. Valdžios institucijų pranešimų plačiajai visuomenei, skirtų išpėti visuomenę apie tiesioginį pavojų arba sumažinti didžiulių katastrofų pasekmes naudojimo sąlygos.“;

f) 12 punktas pakeičiamas taip:

„12. Naudojimo sąlygos didelių nelaimių ar nacionalinių ekstremalių situacijų atveju siekiant užtikrinti ryšį tarp pagalbos tarnybų ir valdžios institucijų.“;

g) 16 punktas pakeičiamas taip:

„16. Viešųjų tinklų apauga nuo neteisėtos prisijungimo pagal Direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių).“;

h) Įtraukiamas šis punktas:

„19. Skaidrumo įpareigojimai, nustatyti įmonėms, teikiančioms elektroninių ryšių paslaugas, kuriomis gali naudotis visuomenė, siekiant užtikrinti ryšių galutinę sąveiką pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyvos) 8 straipsnyje išdėstytus tikslus ir principus, informacijos apie srauto valdymo politiką atskleidimas; prireikus ir kai tinkama – galimybė nacionalinėms reguliavimo institucijoms gauti šią informaciją, būtiną šios atskleistos informacijos tikslumui patikrinti.“;

3) B dalis iš dalies keičiama taip:

a) 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. Įpareigojimas teikti paslaugą ar naudoti tam tikros rūšies technologiją, kuriai naudoti suteiktos dažnio naudojimo teisės, atitinkamais atvejais įskaitant aprėpties ir kokybės reikalavimus.“;

b) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. Rezultatyvus ir veiksmingas dažnių naudojimas pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyva).“;

c) Įtraukiamas šis 9 punktas:

„9. Įpareigojimai, būdingi eksperimentiniam radijo dažnių naudojimui.“;

4) C dalies 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. Paslaugos, kuriai bus naudojamas numeris, nurodymas, įskaitant visus reikalavimus, susijusius su tos paslaugos teikimu ir, siekiant išvengti abejonių, tarifų nustatymo principai ir didžiausios kainos, kurie gali būti taikomi konkrečiam numerių intervalui, siekiant užtikrinti vartotojų apsaugą pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnio 4 dalies b punktą.“.

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMAS

I. ĮVADAS

1. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Komisija priėmė pasiūlymą dėl geresnio reguliavimo direktyvos ⁽¹⁾. Šis pasiūlymas yra vadinamojo ES elektroninių ryšių reguliavimo sistemos *peržiūros dokumentų paketo*, kurį sudaro du pasiūlymai iš dalies keisti direktyvas (vadinamoji geresnio reguliavimo direktyva, iš dalies keičianti šiuo metu galiojančias Pagrindų, Leidimų ir Prieigos direktyvas, bei vadinamoji piliečių teisių direktyva, iš dalies keičianti Universaliųjų paslaugų ir Privatumo direktyvas) ir pasiūlymas dėl reglamento (dėl Europos elektroninių ryšių rinkos institucijos įsteigimo), dalis. Šiame dokumente kalbama apie pasiūlymą dėl geresnio reguliavimo direktyvos.
2. Europos Parlamentas pirmuoju svarstymu pateikė nuomonę 2008 m. rugsėjo 24 d. ⁽²⁾, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas pateikė nuomonę 2008 m. gegužės 29 d. ⁽³⁾, o Regionų komitetas pateikė nuomonę 2008 m. birželio 19 d. ⁽⁴⁾
3. 2008 m. lapkričio 6 d. Komisija priėmė iš dalies pakeistą pasiūlymą ⁽⁵⁾.
4. 2009 m. vasario 16 d. Taryba priėmė bendrąją poziciją.

II. TIKSLAS

1. Pasiūlymu dėl geresnio reguliavimo direktyvos Komisija siekia koreguoti elektroninių ryšių reguliavimo sistemą didindama jos veiksmingumą, mažindama administracinius išteklius, kurių reikia ekonominiam reguliavimui įgyvendinti (rinkos analizės procedūra), o prieigą prie radijo dažnių darydama paprastesnę ir veiksmingesnę.
2. Pasiūlymu siekiama:
  - veiksmingiau valdyti dažnių spektrą ir taip palengvinti operatorių prieigą prie spektro bei skatinti inovacijas;
  - užtikrinti, kad tais atvejais, kai reguliavimas tebėra būtinas, operatoriai ir nacionalinės reguliavimo institucijos (NRI) jį galėtų taikyti veiksmingiau ir paprasčiau;
  - imtis ryžtingų veiksmų, kad būtų nuosekliau taikomos Europos Sąjungos taisyklės siekiant baigti kurti elektroninių ryšių vidaus rinką.
3. Labiausiai ginčytini klausimai pasiūlyme dėl geresnio reguliavimo susiję su radijo dažnių spektru, nauja telekomunikacijų institucija, funkcinio atskyrimu ir naujos kartos tinklais.

⁽¹⁾ COM (2007) 697.

⁽²⁾ Dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*.

⁽³⁾ OL C 257, 2008 10 9, p. 51.

⁽⁴⁾ OL C 224, 2008 8 30, p. 50.

⁽⁵⁾ COM (2008) 724.

III. BENDROSIOS POZICIJOS ANALIZĖ

Bendros pastabos

Priimdama bendrąją poziciją Taryba iš esmės patvirtino Komisijos pasiūlytą požiūrį bei tikslus ir pritarė beveik pusei iš 126 Europos Parlamento patvirtintų pakeitimų. Vis dėlto buvo padaryta nemažai siūlomos geresnio reguliavimo direktyvos turinio ir formulavimo pakeitimų siekiant:

- atsižvelgti į Europos Parlamento nuomonę;
- išspręsti keletą konkrečių klausimų, dėl kurių kilo keblumų;
- patikslinti kai kurias trijų direktyvų formuluotes, tokiu būdu užtikrinant didesnę tekstų teisinį aiškumą.

Apskritai imant, Tarybos bendroji pozicija nuo Komisijos pradinio pasiūlymo skiriasi komitologijos procedūros naudojimo klausimu ir naujos telekomunikacijų institucijos struktūros, veikimo bei užduočių klausimu. Taryba abiem šiais klausimais laikosi atsargensio požiūrio negu tas, kurį siūlo Komisija, nes, jos nuomone, dabartinė elektroninių ryšių reguliavimo sistema pastaruosius keletą metų veikė pakankamai gerai ir dabartinių institucinių struktūrų bei atsakomybių pertvarkymas nėra pakankamai pagrįstas.

Konkrečios pastabos

1. Pagrindiniai padaryti Komisijos pasiūlymo dėl bendrosios reguliavimo sistemos direktyvos pakeitimai:

a) Nacionalinės reguliavimo institucijos (3 straipsnis)

Taryba susitarė dėl su nacionalinėmis reguliavimo institucijomis susijusios formuluotės, kurioje patikslinama, kad neatsižvelgiant į „priežiūrą pagal nacionalinę konstitucinę teisę“, nacionalinės reguliavimo institucijos vykdo savo reguliavimo užduotis „nepriklausomai“ ir pasitelkdamos „tinkamus finansinius bei žmogiškuosius išteklius“.

b) Elektroninių ryšių vidaus rinkos konsolidavimas (7 straipsnis)

Taryba nepitaria siūlomam požiūriui, kad Komisijai turi būti suteikta galimybė priimti „sprendimus“ dėl nacionalinių reguliavimo institucijų siūlomų planuojamų priemonių, t. y. Komisija gali vetuoti priemones padėčiai ištaisyti. Taryba mano, jog būtų tikslinga, kas Komisija pateiktų neprivalomas „nuomones“ dėl nacionalinių reguliavimo institucijų siūlomų planuojamų priemonių ir reikalautų iš nacionalinių reguliavimo institucijų viešai pagrįsti savo galutinį sprendimą. Šis klausimas yra pagrindinis diskutuojant dėl atsakomybės pasidalijimo įgyvendinant elektroninių ryšių reguliavimo sistemą; be to, jis turėtų būti nagrinėjamas siejant jį su pasiūlymu dėl Europos telekomunikacijų institucijos šioje srityje steigimo.

c) Radijo spektro politika (9 straipsnis dėl elektroninių ryšių paslaugoms skirtų radijo dažnių valdymo, 9a straipsnis dėl galiojančių teisių apribojimų peržiūros ir 9c straipsnis dėl radijo dažnių valdymo derinimo priemonių)

Taryba pritaria Komisijos pasiūlymams, kuriais siekiama veiksmingesnio spektro valdymo, kad operatoriams būtų sudarytos palankesnės sąlygos naudotis spektru ir būtų skatinamos inovacijos. Tačiau Taryba išsamiau paaiškino apribojimus, kurie gali būti taikomi teiktinų rūšių technologijoms ir paslaugoms. Kadangi galiojanti tvarka jau suteikia galimybę patvirtinti technines įgyvendinamąsias priemones radijo spektro srityje, Taryba išbraukė 9c straipsnį.

2. Pagrindiniai padaryti Komisijos pasiūlymo dėl Leidimų direktyvos pakeitimai:

- a) *Suderinimo priemonės, bendra išdavimo teisių atrankos tvarka, suderintas radijo dažnių naudojimo teisių suteikimas, visą Europą apimantiems tinklams ar elektroninių ryšių paslaugoms taikomos suderintos sąlygos (6a, 6b ir 8 straipsniai)*

Taryba nuodugniai išnagrinėjo siūlomas Leidimų direktyvos nuostatas dėl radijo spektro (visų pirma 6a, 6b ir 8 straipsnius), įskaitant individualių naudojimo teisių suteikimą, derinimo priemones ir bendrą išdavimo teisių atrankos tvarką. Nors Taryba iš esmės pritaria Komisijos tikslams šioje srityje, ji mano, kad kai kurie pasiūlymai yra pernelyg didelio užmojo, kadangi jie pernelyg pakeistų galiojančią radijo spektro politikos formavimo tvarką, o tam nėra pakankamo pagrindo. Todėl Taryba išbraukė siūlomus 6a ir 6b straipsnius, bet vėl įrašė 8 straipsnį, kad būtų galima suderintai įdiegti visą Europą apimančias elektroninių ryšių paslaugas, kurioms teikti reikia, kad radijo spektras būtų prieinamas.

3. Pagrindiniai padaryti Komisijos pasiūlymo dėl Prieigos direktyvos pakeitimai:

- a) *Funkcinis atskyrimas (13a straipsnis),*

Taryba iš dalies pakeitė siūlomą nuostatą dėl funkcinio atskyrimo, kad paaiškintų, jog funkcinio atskyrimo įpareigojimą nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų nustatyti „išimties tvarka“, Komisijai priėmus sprendimą, kad būtų užtikrintas tinkamas didmeninis tam tikrų prieigos produktų tiekimas.

4. Tarybos pozicija dėl Europos Parlamento padarytų pasiūlymo dėl geresnio reguliavimo pakeitimų:

Į bendrąją poziciją įtraukta maždaug pusė iš 126 Europos Parlamento per pirmąjį svarstymą pasiūlytų pakeitimų.

4.1 Dėl konstatuojamųjų dalių:

Taryba visiškai, iš dalies arba iš esmės pritarė 2, 4, 5, 6, 15, 16, 17, 21, 22, 25, 27, 29, 30, 32, 33 ir 35 pakeitimams.

Kai kurių pakeitimų atveju formuluotė palikta beveik nepakeista, o kiti buvo įtraukti kitokia forma, kuria vis dėlto išlaikomas pakeitimų ar pakeitimo dalių tikslas.

Taryba į bendrąją poziciją neįtraukė šių pakeitimų: 1, 3, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14/rev, 18, 19, 20, 23, 24, 26, 28, 31, 34, 36, 37, 38 ir 39.

4.2 Dėl Pagrindų direktyvos straipsnių:

Taryba visiškai, iš dalies arba iš esmės pritarė 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 50, 60, 62, 63/rev, 64/rev, 65, 66, 69, 70, 71, 73/rev, 74, 76, 77, 80, 81, 86 ir 90 pakeitimams. Kai kurių pakeitimų atveju formuluotė palikta beveik nepakeista, o kiti buvo įtraukti kitokia forma, kuria vis dėlto išlaikomas pakeitimų ar pakeitimo dalių tikslas.

Taryba į bendrąją poziciją neįtraukė šių pakeitimų: 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 61, 67/rev, 68, 72, 75, 78, 79, 82, 83, 84, 85, 87, 88, 89 ir 138.

4.3 Dėl *Leidimų direktyvos straipsnių*:

Taryba visiškai, iš dalies arba iš esmės pritarė 107, 109, 110, 112, 113, 115, 116, 120, 121 ir 124 pakeitimams. Kai kurių pakeitimų atveju formuluotė palikta beveik nepakeista, o kiti buvo įtraukti kitokia forma, kuria vis dėlto išlaikomas pakeitimų ar pakeitimo dalių tikslas.

Taryba į bendrąją poziciją neįtraukė šių pakeitimų: 106, 108/rev, 111, 114, 117/rev, 118, 119, 122, 123 ir 125.

4.4 Dėl *Prieigos direktyvos straipsnių*:

Taryba visiškai, iš dalies arba iš esmės pritarė 91, 92, 95, 96, 98, 100, 101, 102, 103 ir 105 pakeitimams. Kai kurių pakeitimų atveju formuluotė palikta beveik nepakeista, o kiti buvo įtraukti kitokia forma, kuria vis dėlto išlaikomas pakeitimų ar pakeitimo dalių tikslas.

Taryba į bendrąją poziciją neįtraukė šių pakeitimų: 93, 94, 97, 99 ir 102.

IV IŠVADA

Nepaisant to, kad Taryba negali sutikti su visais Europos Parlamento priimtais pakeitimais, ji sutinka su Parlamentu ir Komisija, kad pasiūlyme dėl geresnio reguliavimo pagrindiniai neišspręsti klausimai yra susiję su radijo spektru, nauja telekomunikacijų institucija ir funkcinio atskyrimu.

Kiekvienu iš šių klausimų Komisija, kuriai iš esmės pritarė Parlamentas, pasiūlė keisti (inter)institucinę sąrangą, taigi ir įvairių dalyvių, reguliavimo institucijų, ES institucijų ir kitų suinteresuotųjų subjektų galių pusiausvyrą. Nors Taryba mano, kad elektroninių ryšių reguliavimo sistemos atnaujinimas sektoriui būtų naudingas ir sudarytų sąlygas priimti svarbius sprendimus dėl investicijų, pavyzdžiui, į naujos kartos tinklus, ji laikosi nuomonės, kad tai galėtų būti padaryta tobulinant galiojančią tvarką, o ne kuriant alternatyvius mechanizmus. Todėl Tarybos bendrojoje pozicijoje siekiama paaiškinti ir patobulinti nuostatas, visų pirma, dėl nacionalinių reguliavimo institucijų, Komisijos bei komitologijos naudojimo ir ES institucijų vaidmens radijo spektro politikos formavimo srityje.

Atsižvelgiant į tai, siekiama, kad Tarybos bendroji pozicija taptų pagrindu, pasitelkiant svarbią Komisijos pagalbą, rasti kompromisą su Europos Parlamentu, kuris sudarytų sąlygas sukurti stabilią ir nuspėjamą elektroninių ryšių sektoriaus reguliavimo aplinką.

Taryba tikisi konstruktyvių diskusijų su Parlamentu siekiant priimti naujuosius tekstus iki dabartinės sudėties Parlamento kadencijos pabaigos.

BENDROJI POZICIJA (EB) Nr. 16/2009

Tarybos priimta 2009 m. vasario 16 d.

siekiant priimti ... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/.../EB, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 103 E/02)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

(1) Galiojančią elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą sudaro penkios direktyvos (2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių prie-

monių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) ⁽⁵⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) ⁽⁶⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) ⁽⁷⁾, Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) ⁽⁸⁾ ir Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽⁹⁾ (toliau kartu vadinamos „pagrindų direktyva ir specialiosiomis direktyvomis“) ir Komisija turi reguliariai persvarstyti jų veikimą, siekdama visų pirma nustatyti, ar reikia jas pakeisti atsižvelgiant į technologijų ir rinkos pokyčius.

(2) Šiuo atžvilgiu Komisija pateikė savo išvadas 2006 m. birželio 29 d. Komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos persvarstymo.

(3) ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos reforma, apimanti neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų nuostatų sustiprinimą, yra esminis žingsnis plėtojant bendrą Europos informacinę erdvę ir tuo pat metu įtraukiają informacinę visuomenę. Šie tikslai įtraukti į strateginį informacinės visuomenės plėtojimo planą, apibūdintą 2005 m. birželio 1 d. Komisijos komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „i2010 – Europos informacinė visuomenė augimui ir užimtumui skatinti“.

(4) Aiškumo ir paprastumo sumetimais šioje direktyvoje pateikiami tik Direktyvų 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) ir 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai.

⁽¹⁾ OL C 224, 30 8 2008, p. 50

⁽²⁾ OL C 257, 9 10 2008, p. 51

⁽³⁾ OL C 181, 18 7 2008, p. 1.

⁽⁴⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*) 2009 m. vasario 16 d. Tarybos bendroji pozicija ir ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁸⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁹⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

- (5) Nepažeidžiant 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo ⁽¹⁾, ir visų pirma šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalies f punkte nustatytų reikalavimų dėl neįgalių paslaugų gavėjų, tam tikri galinių įrenginių, įskaitant neįgaliams paslaugų gavėjams skirtus įrenginius, aspektai turėtų būti įtraukti į Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) taikymo sritį, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis tinklais ir paslaugomis. Tokie įrenginiai šiuo metu apima tik priėmimo radijo ir televizijos galinius įrenginius, taip pat specialius galinius įrenginius, skirtus klausos sutrikimų turintiems paslaugų galutiniams gavėjams.
- (6) Valstybės narės turėtų nustatyti priemones, skirtas visiems prieinamų produktų ir paslaugų, apimančių priemones neįgaliams paslaugų galutiniams gavėjams, rinkos kūrimui. Vienas iš būdų tai pasiekti – remtis Europos standartais, kuriuose nustatyti viešųjų pirkimų procedūroms ir konkursams taikomi elektroninių ryšių prieinamumo (e. prieinamumo) reikalavimai, laikantis neįgaliųjų galutinių gavėjų teises saugančių teisės aktų.
- (7) Reikia patikslinti sąvokų apibrėžtis, kad jos atitiktų technologinio neutralumo principą ir atspindėtų technologinę pažangą. Visų pirma paslaugos teikimo sąlygos turėtų būti atskirtos nuo veiksmų, kuriais faktiškai apibrėžiama viešoji telefono ryšio paslauga, t. y. visuomenei prieinama elektroninių ryšių paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir priimti nacionalinius ir (arba) tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane, nesvarbu, ar tokia paslauga teikiama naudojant linijų komutavimo ar paketų komutavimo ryšio technologiją. Būtent dėl dvikrypčio tokios paslaugos pobūdžio abi šalys gali palaikyti ryšį. Paslauga, neatitinkanti visų šių sąlygų, pavyzdžiui, vartotojų aptarnavimo tinklavietėje veikianti „pereigos paspaudimo“ („click-through“) prietaika, nėra viešoji telefono ryšio paslauga. Viešosios telefono ryšio paslaugos taip pat apima ryšio priemones, specialiai skirtas neįgaliams galutiniams paslaugų gavėjams, besinaudojantiems teksto perdavimo ar įvairiapusio ryšio realiuoju laiku paslaugomis.
- (8) Reikia patikslinti, kad paslaugos galėtų būti netiesiogiai teikiamos tais atvejais, kai operatorius pasirenkamas skambučio inicijavimo metu ar iš anksto, arba kai paslaugos teikėjas perparduoda arba parduoda kitu pavadinimu kitos įmonės teikiamas viešąsias telefono ryšio paslaugas.
- (9) Dėl technologijų ir rinkos raidos tinklų srityje vis labiau pereinama prie „interneto protokolo“ (IP) technologijos, o vartotojai gali vis labiau pasirinkti iš įvairių konkuruojančių balso paslaugų teikėjų. Todėl valstybės narės turėtų galėti atskirti universaliųjų paslaugų įpareigojimus, susijusius su prisijungimo fiksuotoje vietoje prie viešojo ryšių tinklo teikimu, nuo viešosios telefono ryšio paslaugos teikimo (įskaitant skambučius skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms numeriu „112“). Toks atskyrimas neturėtų turėti poveikio Bendrijos lygiu apibrėžtų ir peržiūrėtų įpareigojimų teikti universaliąsias paslaugas apimčiai. Valstybės narės, kurios naudoja ne tik numerį „112“, bet ir nacionalinius skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numerius, įmonėms gali nustatyti panašius įpareigojimus, susijusius su galimybe naudotis tais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numeriais.
- (10) Laikantis subsidiarumo principo, valstybės narės sprendžia, kuo grindžiami objektyvūs kriterijai, pagal kuriuos įmonės skiriamos teikti universaliąsias paslaugas, tam tikrais atvejais atsižvelgdamos į įmonių galimybes ir pageidavimą prisiimti įpareigojimus teikti visas universaliąsias paslaugas ar tik jų dalį. Tai netrukdo valstybėms narėms paskyrimo procese numatyti specialias sąlygas, pagrįstas efektyvumo kriterijais, įskaitant, *inter alia*, geografinių teritorijų ar komponentų skirstymą į grupes ar minimalių paskyrimo laikotarpių nustatymą.
- (11) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti stebėti į universaliųjų paslaugų įpareigojimų taikymo sritį patenkančių paslaugų mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį net tuo atveju, jei valstybė narė dar nepaskyrė įmonės universalajai paslaugai teikti. Tokiu atveju kontrolė turėtų būti vykdoma tokiu būdu, kad ji nesudarytų pernelyg didelės administracinės naštos tiek nacionalinėms reguliavimo institucijoms, tiek tokias paslaugas teikiančioms įmonėms.
- (12) Reikėtų išbraukti nereikalingus įpareigojimus, kurie buvo skirti palankesnėms sąlygoms perėjimui nuo senos 1998 m. reguliavimo sistemos prie 2002 m. sistemos sudaryti, bei kitas nuostatas, kurios iš dalies sutampa su nustatytosiomis Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) ir jas dubliuoja.

⁽¹⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 10.

- (13) Reikalavimas teikti minimalų skirtųjų linijų rinkinį mažmeniniu lygiu, kuris buvo būtinas siekiant užtikrinti tolesnį 1998 m. reguliavimo sistemos nuostatų taikymą skirtųjų linijų srityje, kuri dar nebuvo pakankamai konkurencinė tuo metu, kai įsigaliojo 2002 m. sistema, nebėra būtinas ir turėtų būti panaikintas.
- (14) Tolesnis operatoriaus pasirinkimo skambučio inicijavimo metu ir išankstinio pasirinkimo reguliavimas tiesiogiai Bendrijos teisės aktais galėtų trukdyti technologijų pažangai. Būtų geriau, jei šias priemones nustatytų nacionalinės reguliavimo institucijos, remdamosi Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) nustatyta tvarka atliktu rinkos tyrimu ir laikydamosi Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 12 straipsnyje nurodytų pareigų.
- (15) Nuostatos dėl sutarčių turėtų būti taikomos ne tik vartotojams, bet ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, visų pirma mikroįmonėms bei mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), kurios gali pageidauti, kad sutartis atspindėtų vartotojų poreikius. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos teikėjams ir sunkumų dėl MVĮ sąvokos apibrėžties, nuostatos dėl sutarčių minėtiems kitiems galutiniams paslaugų gavėjams neturėtų būti taikomos automatiškai, bet tik tuo atveju, jei jie to prašo. Valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių MVĮ informuotumui apie tokią galimybę didinti.
- (16) Dėl technologinės pažangos ateityje, be įprastų numeracijos identifikavimo formų, gali būti naudojami kitų rūšių identifikatoriai.
- (17) Elektroninių ryšių paslaugų, suteikiančių galimybę skambinti, teikėjai turėtų užtikrinti, kad jų vartotojai būtų tinkamai informuojami apie tai, ar jiems suteikta galimybė naudotis skubios pagalbos iškviatimo paslaugomis, bei apie visus taikomus paslaugos apribojimus (pavyzdžiui, apribojimus teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis ar skubios pagalbos iškviatimo maršrutų parinkimui). Tokie paslaugų teikėjai savo vartotojams turėtų teikti aiškia ir skaidrią informaciją pradinėje paslaugų teikimo sutartyje ir vėliau, jei paslaugos apribojimai keičiami, pavyzdžiui, kartu su sąskaita. Šioje informacijoje turėtų būti nurodyti visi su teritorine aprėptimi susiję apribojimai, remiantis numatomais techniniais paslaugos teikimo parametrais ir esama infrastruktūra.
- Jei paslauga teikiama ne bendruoju telefono ryšio tinklu, informacijoje taip pat turėtų būti nurodytas prisijungimo ir skambinančiojo vietos nustatymo duomenų patikimumo lygis, palyginti su paslauga, kuri teikiama bendruoju telefono ryšio tinklu, atsižvelgiant į galiojančius technologijų ir kokybės standartus, taip pat visus paslaugų kokybės parametrus, nurodytus Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje).
- (18) Dėl galinių įrenginių sutartyje su vartotoju turėtų būti nurodyti visi teikėjo nustatyti apribojimai naudotis įrenginiais, pavyzdžiui, mobiliųjų įrenginių SIM kortelės užrašymas, jei tokie apribojimai nedraudžiami pagal nacionalinės teisės aktus, ir visi mokesčiai, mokėtini dėl sutarties nutraukimo iki jos galiojimo pabaigos dienos ar nustatytą galiojimo pabaigos dieną, įskaitant visas nustatytas sąnaudas įrenginiams išsaugoti.
- (19) Nenustatant įpareigojimo teikėjui imtis veiksmų, viršijančių tai, ko reikalaujama pagal Bendrijos teisę, sutartyje su vartotoju taip pat turėtų būti nurodyta, ar teikėjas gali imtis veiksmų dėl su saugumu arba vientisumu susijusių incidentų arba grėsmių ir pažeidžiamumo atvejais, ir kokie tie veiksmai gali būti.
- (20) Siekdamas spręsti viešųjų interesų klausimus, susijusius su naudojimusi ryšių paslaugomis, ir skatinti kitų subjektų teisių ir laisvių apsaugą, atitinkamos nacionalinės institucijos pasitelkdamos teikėjus turėtų galėti parengti ir būti išplatinusios informaciją apie viešuosius interesus, susijusią su naudojimusi ryšių paslaugomis. Šioje informacijoje galėtų būti paaiškinimai apie viešuosius interesus, susijusi su autorių teisių pažeidimais, kitais neteisėto naudojimo būdais ir žalingo turinio platinimu, taip pat konsultacijomis apie pavojus asmens saugumui, kurie, pavyzdžiui, gali kilti tam tikromis aplinkybėmis atskleidus asmens informaciją, o taip pat – apie privatumo ir asmens duomenų saugumo riziką. Informacijos teikimas galėtų būti koordinuojamas taikant bendradarbiavimo procedūrą, nustatytą Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 33 straipsnio 3 dalyje. Tokia informacija apie viešuosius interesus pririnkus turėtų būti atnaujinama ir pateikiama kiekvienos valstybės narės nustatyta lengvai suprantama spausdinta ar elektronine forma, bei nacionalinių institucijų tinklalapiuose. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti įpareigoti teikėjus skleisti šią standartinės formos informaciją visiems kitiems vartotojams tokiu būdu, kurį nacionalinės reguliavimo institucijos laiko tinkamu. Valstybėms narėms pareikalavus, ši informacija taip pat turėtų būti nurodyta sutartyse.

- (21) Abonentų teisė be nuobaudų nutraukti sutartį taikoma tuo atveju, kai elektroninių ryšių tinklą ir (arba) paslaugų teikėjai pakeičia sutarties sąlygas.
- (22) Atsižvelgiant į tai, kad elektroniniai ryšiai tampa vis svarbesni vartotojams ir įmonėms, paslaugų gavėjai turėtų būti visapusiškai informuojami apie paslaugos ir (arba) tinklo teikėjo, su kuriuo jie sudaro sutartį, ryšio srauto valdymo politiką. Jei veiksmingos konkurencijos nėra, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų naudoti Direktyvoje 2002/19/EB (Prieigos direktyvoje) joms numatytas priemones, kad užtikrintų, jog paslaugų gavėjų naudojimosi tam tikrų rūšių turiniu arba prietaikomis galimybės nebūtų pernelyg ribojamos.
- (23) Jei nenustatytos atitinkamos taisyklės Bendrijos teisėje, turinys, prietaikos ir paslaugos laikomos teisėtomis arba žalingomis remiantis nacionaline materialine ir procesine teise. Valstybės narės, o ne elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjai turi nuspręsti pagal tam tikrą procedūrą, ar turinys, prietaikos arba paslaugos yra teisėti arba žalingi. Pagrindų direktyva ir specialios direktyvos neturi įtakos 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva)⁽¹⁾, kurioje, *inter alia*, nustatyta „tik perduodu“ taisyklė dėl tarpinių paslaugų teikėjų, kurie joje apibrėžti.
- (24) Galimybė gauti skaidrią, naujausią ir palyginamą informaciją apie pasiūlymus ir paslaugas – labai svarbus veiksnys vartotojams konkurencinėse rinkose, kuriose paslaugas siūlo keli paslaugų teikėjai. Galutiniai paslaugų gavėjai ir elektroninių ryšių paslaugų vartotojai turėtų galėti lengvai palyginti įvairių rinkoje siūlomų paslaugų kainas remdamiesi lengvai prieinama forma skelbiama informacija. Kad jie galėtų lengvai palyginti kainas, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimus reikalauti, kad elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančios įmonės užtikrintų didesnę informacijos skaidrumą (įskaitant tarifus, vartojimo būdus ir kitus susijusius statistinius duomenis) bei užtikrinti, kad trečiosios šalys turėtų teisę nemokamai naudoti viešą informaciją, kurią skelbia tokios įmonės. Nacionalinės reguliavimo institucijos taip pat turėtų galėti skelbti kainų palyginimus, ypač jei rinkoje jos nemokamai ar už prieinamą kainą neteikiamos. Įmonės neturėtų turėti teisės gauti atlygio už naudojimąsi informacija, kuri jau buvo paskelbta ir todėl yra vieša. Be to, galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai turėtų būti tinkamai informuojami apie atitinkamą siūlomą paslaugos kainą arba rūšį prieš jiems perkant paslaugą, ypač jei paslaugai teikiama nemokamo telefono ryšio numeriu taikomi papildomi mokesčiai. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti reikalauti, kad tokia informacija būtų teikiama įprastai, o apie tam tikras jų nustatytų kategorijų paslaugas – iškart prieš skambučio sujungimą, išskyrus kai nacionalinėje teisėje numatyta kitaip. Nustatydamas skambučių, kurių kainodaros informaciją reikalaujama pateikti prieš skambučio sujungimą, kategorijas nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų tinkamai atsižvelgti į paslaugos pobūdį, jai taikomas kainodaros sąlygas ir į tai, ar ją siūlo teikėjas, kuris nėra elektroninių ryšių paslaugų teikėjas. Nepažeisdamos Direktyvos 2000/31/EB (Elektroninės komercijos direktyvos), įmonės taip pat turėtų, jei to reikalauja valstybės narės, teikti abonentams informaciją apie viešuosius interesus, kurią rengia atitinkamos viešosios institucijos, *inter alia*, apie dažniausius pažeidimus ir jų teises pasekmes.
- (25) Vartotojai turėtų būti informuojami apie jų teises, susijusias su jų asmeninės informacijos naudojimu abonentų sąrašuose, ir visų pirma – apie tokių sąrašų tikslą ar tikslus, taip pat apie jų teisę nemokamai pasinaudoti teise nebūti įtrauktiems į viešą abonentų sąrašą, kaip numatyta Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių). Klientai taip pat turėtų būti informuoti apie sistemas, leidžiančias įtraukti informaciją į abonentų duomenų bazę, tačiau kurios neatskleidžia tokios informacijos abonentų sąrašo paslaugų vartotojams.
- (26) Konkurencinėje rinkoje turėtų būti užtikrinta, kad galutiniai paslaugų gavėjai gautų pageidaujamos kokybės paslaugą, tačiau tam tikrais atvejais gali iškilti būtinybė užtikrinti, kad viešieji ryšių tinklai būtų atitinkamo kokybės lygio ir būtų užkirstas kelias paslaugos blogėjimui, prisijungimo blokavimui ir srauto tinkluose susilpnėjimui.
- (27) Ateities IP tinkluose, kuriais paslaugos teikimas gali būti atskirtas nuo tinklo teikimo, valstybės narės turėtų nustatyti tinkamiausius veiksmus, kurių turi būti imtasi, siekiant užtikrinti galimybę gauti viešąsias telefono ryšio

⁽¹⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, ir galimybę nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais, atsižvelgiant į skirtingų kategorijų abonentų prioritetus ir techninius apribojimus.

- (28) Siekdamas užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai galėtų pasinaudoti konkurencijos teikiama nauda ir rinktis paslaugas, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų, atitinkamos nacionalinės institucijos turėtų, tam tikrais atvejais bei atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, nustatyti vartotojų apsaugos reikalavimus, kurių turi laikytis viešasis elektroninių ryšių paslaugas teikiančios įmonės. Tokie reikalavimai visų pirma gali būti taikomi įmonėms, kurios turi užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis jų paslaugomis tomis pačiomis sąlygomis, įskaitant kainas ir tarifus, kokios siūlomos ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, bei nustatyti vienodas kainas už savo paslaugas, nors jos ir patirtų papildomų išlaidų. Kiti reikalavimai gali būti susiję su įmonių susitarimais dėl didmeninės veiklos.
- (29) Operatoriaus pagalbos paslaugos apima įvairias galutiniams paslaugų gavėjams skirtas paslaugas. Kaip ir bet kokios kitos pagalbos vartotojams paslaugos atveju, dėl tokių paslaugų teikimo turėtų būti susitarta komercinėse viešųjų ryšių tinklų teikėjo ir operatoriaus pagalbos paslaugų teikėjų derybose, todėl nereikia toliau pavesti jų teikti. Todėl atitinkamas įpareigojimas turėtų būti panaikintas.
- (30) Informacijos apie abonentus teikimo paslaugos turėtų būti ir dažnai yra teikiamos laikantis konkurencinės rinkos sąlygų pagal 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyvos 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose ⁽¹⁾ 5 straipsnį. Numatant priemones dėl galutinio vartotojo duomenų įtraukimo į duomenų bazes (visų įmonių, skiriančių telefono numerius abonentams) turėtų būti laikomasi asmens duomenų apsaugos nuostatų, įskaitant Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį. Sąnaudomis pagrįstas tokių duomenų teikimas viešiesiems abonentų sąrašams ir informacijos apie abonentus teikimo paslaugoms turėtų būti įgyvendinamas siekiant užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai visapusiškai pasinaudotų pagrįstomis ir skaidriomis konkurencijos sąlygomis.
- (31) Galutiniai paslaugų gavėjai turėtų galėti paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms ir gauti jų teikiamas paslaugas naudodamiesi telefono ryšio paslauga, skirta inicijuoti balso skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane. Skubios pagalbos iškvie-

timo tarnybos turėtų galėti tvarkyti skambučius numeriu „112“ ir atsilipti į juos bent jau taip pat greitai ir veiksmingai kaip į skambučius nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriais. Siekiant pagerinti Europos Sąjungoje keliaujančių piliečių apsaugą ir saugumą, svarbu gerinti informuotumą apie telefono numerį „112“. Šiuo tikslu piliečiai, keliaujantys bet kurioje valstybėje narėje, turėtų būti visapusiškai informuojami, visų pirma pateikiant informaciją tarptautiniuose autobusų terminaluose, traukinių stotyse, uostuose arba oro uostuose ir telefonų abonentų kataloguose, taksofonų kabinose, abonentams skirtoje informacijoje ir pateikiant abonentui informaciją su sąskaita, kad numeris „112“ gali būti naudojamas kaip bendrasis skubios pagalbos iškvietimo telefono numeris keliaujant bet kurioje valstybėje narėje. Tai visų pirma yra valstybių narių atsakomybė, tačiau Komisija turėtų toliau remti ir papildyti valstybių narių iniciatyvas, skirtas didinti informuotumą apie numerį „112“ ir periodiškai įvertinti visuomenės informuotumą apie šį numerį. Įpareigojimas teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis turėtų būti sugriežtintas, kad būtų padidinta Europos Sąjungos piliečių apsauga. Visų pirma įmonės turėtų skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms sudaryti galimybę gauti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis iškart, kai tik ta tarnyba gauna skubios pagalbos iškvietimo skambutį, nepriklausomai nuo naudojamos technologijos.

- (32) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įmonės, teikiančios galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, suteiktų galimybę tiksliai ir patikimai, kiek tai techniškai įmanoma teikiant tokią elektroninių ryšių paslaugą, naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis. Nuo tinklo nepriklausomi paslaugų teikėjai gali nekontroliuoti tinklų ir gali neturėti galimybės užtikrinti, kad naudojantis paslaugomis vykdomų skubios pagalbos iškvietimo skambučių maršrutas parenkamas taip pat patikimai, kaip tai daro ir tradicinių integruotų telefono paslaugų teikėjai, kadangi jie gali neturėti galimybės garantuoti paslaugos prieinamumą atsižvelgiant į tai, kad šie paslaugų teikėjai negali kontroliuoti su infrastruktūra susijusių problemų. Įgyvendinus tarptautiniu mastu pripažįstamus tarptautinius standartus, kurie užtikrins tikslų, patikimą maršruto parinkimą ir prisijungimą prie skubios pagalbos iškvietimo paslaugų, nuo tinklo nepriklausomi paslaugų teikėjai lygiaverčiai, kaip ir kitos įmonės, turėtų vykdyti įsipareigojimus, susijusius su galimybėmis naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.
- (33) Valstybės narės turėtų imtis specialių priemonių, kad užtikrintų, jog neįgalieji galutiniai paslaugos gavėjai, ypač kurtieji, paslaugų gavėjai su klausos arba kalbos negalia bei kurti ir akli paslaugų gavėjai turėtų lygias galimybes naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, taip pat ir numeriu „112“. Tai galėtų apimti specialius paslaugų gavėjams su klausos negalia skirtus galinius įrenginius, teksto perdavimo paslaugas arba kitus specialius įrenginius.

⁽¹⁾ OL L 249, 2002 9 17, p. 21.

- (34) Balso skambučiai tebėra tiksliausias ir patikimiausias būdas naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis. Kitos ryšio priemonės, pavyzdžiui, tekstiniai pranešimai, gali būti mažiau patikimi ir neigiamą įtaką jiems gali turėti tiesioginio ryšio stoka. Tačiau valstybės narės, jei mano esant tikslinga, turėtų turėti teisę skatinti kitų skubios pagalbos iškvietimo priemonių, kuriomis galima užtikrinti vienodas galimybes naudotis balso skambučiais, kūrimą ir įgyvendinimą.
- (35) Pagal 2007 m. vasario 15 d. Sprendimą 2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio numerių intervalo rezervavimo suderintų socialinių paslaugų suderintiems numeriams ⁽¹⁾ Komisija paprašė valstybių narių rezervuoti „116“ numerių intervalo numerius, skirtus tam tikroms socialinėms paslaugoms. Atitinkamos to sprendimo nuostatos turėtų būti atspindėtos Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje) siekiant jas labiau integruoti į elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą ir taip pat sudaryti palankesnes sąlygas neigiamoms galutiniais paslaugų gavėjams naudotis šiais tinklais bei paslaugomis.
- (36) Viena bendra rinka reiškia, kad galutiniai paslaugų gavėjai gali naudotis visais numeriais, įtrauktais į kitų valstybių narių nacionalinius numeracijos planus, ir gauti paslaugas, naudodamiesi negeografiniais numeriais Bendrijoje, įskaitant, be kitų, nemokamo telefono ryšio ir padidinto tarifo numerius. Galutiniai paslaugų gavėjai taip pat turėtų galėti naudotis Europos telefonijos numeracijos erdvės (ETNS) numeriais ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numeriais (UIFN). Neturėtų būti užkertamas kelias galimybei naudotis numeracijos ištekliams ir susijusiomis paslaugomis tarpvalstybiniu mastu, išskyrus objektyviai pagrįstais atvejais, pavyzdžiui, kai tai būtina kovojant su sukčiavimu ar neteisėtu naudojimu, pavyzdžiui, tam tikrų padidinto tarifo paslaugų atveju, kai apibrėžiama, kad numeris yra tik nacionalinis (pvz., nacionalinis trumpasis numeris) arba kai tai techniniu ar ekonominiu požiūriu yra neįmanoma. Paslaugų gavėjai turėtų būti išsamiai ir aiškiai iš anksto informuojami apie visus nemokamo telefono ryšio numeriams taikomus mokesčius, pavyzdžiui, apie mokesčių už skambučius tarptautiniais numeriais, kurie inicijuojami surenkant standartinius tarptautinius kodus.
- (37) Siekdami visapusiškai pasinaudoti konkurencinės aplinkos teikiama privalumais, vartotojai, remdamiesi turima informacija ir kai jiems tai naudinga, turėtų galėti rinktis ir keisti paslaugų teikėjus. Itin svarbu užtikrinti, kad jie galėtų tai daryti netrukdomi teisinių, techninių arba praktinių kliūčių, įskaitant sutartines sąlygas, procedūras, mokesčius ir t. t. Tai netrukdo reikalauti nustatyti pagrįstą minimalų sutarties laikotarpį sutartyse su vartotojais. Numerio perkeliamumas – labai svarbi priemonė, padedanti užtikrinti vartotojo pasirinkimo galimybes ir veiksmingą konkurenciją konkurencinėse elektroninių ryšių rinkose. Tai turėtų būti įgyvendinama kuo greičiau. Bet kokių atveju techninis numerio perkėlimas neturėtų trukti ilgiau nei vieną dieną. Kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą numerių perkėlimo procesą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių, technologinį tinkamumą ir, prireikus, atitinkamas priemones, skirtas užtikrinti vartotojų apsaugą perkėlimo metu. Ši apsauga gali apimti netinkamo naudojimo perkėlimo metu ribojimą ir (arba) ištaisomųjų veiksmų nustatymą.
- (38) Teisiniai privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimai gali būti taikomi nurodytoms radijo ir televizijos programoms bei papildomoms paslaugoms, teikiama nurodyto žiniasklaidos paslaugų teikėjo. Valstybės narės turėtų aiškiai pagrįsti privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimus savo nacionalinėje teisėje siekdamos užtikrinti, kad tokie įsipareigojimai būtų skaidrūs, proporcingi ir deramai apibrėžti. Šiuo atžvilgiu privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti parengtos taip, kad jos suteiktų pakankamai paskatų veiksmingai investuoti į infrastruktūrą. Privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti reguliariai persvarstomos, kad jos atitiktų technologijų raidą ir rinkos pokyčius ir taip būtų užtikrinta, kad jos tebebūtų proporcingos siekiamiems tikslams. Papildomos paslaugos apima (tačiau tuo neapsiribojant) paslaugas, kuriomis pagerinamos neigiamų galutinių paslaugų gavėjų naudojimosi paslaugomis galimybės, pavyzdžiui, videoteksto, subtitravimo paslaugą, garsinį komentavimą ir gestų kalbą.
- (39) Siekdamos pašalinti esamus konsultavimosi su vartotojais trūkumus ir tinkamai atsižvelgti į piliečių interesus, valstybės narės turėtų įdiegti tinkamą konsultavimosi mechanizmą. Toks mechanizmas galėtų būti įstaiga, kuri nepriklausomai nuo nacionalinės reguliavimo institucijos ir paslaugų teikėjų atliktų tyrimus su vartotojais susijusiais klausimais, pavyzdžiui, vartotojų įpročių ir paslaugų teikėjų keitimo mechanizmų klausimais, ir kuri veiktų skaidriai bei prisidėtų prie esamų konsultavimosi su suinteresuotaisiais subjektais mechanizmų. Be to, galėtų būti nustatytas mechanizmas siekiant prisidėti prie atitinkamo bendradarbiavimo klausimais, susijusiais su teisėto turinio propagavimu. Tačiau pagal jokiais pagal šį mechanizmą sutartas procedūras neturėtų būti leidžiamas sistemingas naudojimosi internetu tiriamasis stebėjimas.

(1) OL L 49, 2007 2 17, p. 30.

- (40) Komisijai reikėtų pranešti apie įmonei, paskirtai teikti universalias paslaugas, nustatytus įpareigojimus, kurių jis turi laikytis teikdamas tas paslaugas.
- (41) Srauto duomenų tvarkymas tik tais tikslais, kai reikia aptikti, nustatyti ir panaikinti tinklo sutrikimus ir gedimus, bei informacijos apsaugos tikslais, užtikrinant saugomų ar perduodamų duomenų prieinamumą, autentiškumą, vientisumą ir slaptumą, padės užkirsti kelią neteisėtam naudojimuisi duomenimis ir kenksmingo kodo platinimui, „atsisakymo aptarnauti“ išpuoliams ir kompiuterinių bei elektroninio ryšio sistemų pakenkimui.
- (42) Elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkų liberalizavimas bei sparti technologinė pažanga kartu paskatino konkurenciją ir ekonomikos augimą bei lėmė didelę galutiniams paslaugų gavėjams skirtų paslaugų, kurias galima gauti viešųjų elektroninių ryšių tinklais, įvairovę. Reikia užtikrinti, kad vartotojams ir naudotojams būtų suteikta tokio paties lygio privatumo ir asmens duomenų apsauga neatšizvelgiant į tai, kokia technologija naudojama tam tikrai paslaugai teikti.
- (43) Siekiant elektorinių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos tikslų, vadovaujantis proporcingumo ir subsidarumo principais bei siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir veiksmingumą Europos verslui ir panašioms nacionalinėms reguliavimo institucijoms, šioje direktyvoje daug dėmesio skiriama viešiesiems elektroniniams ryšių tinklams ir paslaugoms, tačiau ji netaikoma uždaroms naudotojų grupėms ir įmonių tinklams.
- (44) Technologijų pažanga suteikia galimybę kurti naujas prietaikus, grindžiamas duomenų rinkimo ir identifikavimo įrenginiais, kurie galėtų būti radijo dažnius naudojančios bekontakčiai įrenginiai. Pavyzdžiui, bekontakčiai radijo identifikavimo įrenginiai (RFID) naudoja radijo dažnius duomenims nuskaityti iš vienareikšmiškai identifikuojamų žymenų, o duomenys po to gali būti perduodami esamais ryšių tinklais. Plačiai naudojant tokias technologijas, jei piliečiai tam pritarę, gali būti sukurta didelė ekonominė ir socialinė nauda ir tokiu būdu svariai prisideda prie vidaus rinkos plėtojimo. To siekiant būtina užtikrinti, kad būtų apsaugotos visos pagrindinės asmens teisės, pirmiausia teisės į privatumą ir duomenų apsaugą. Kai tokie įrenginiai prijungiami prie viešųjų elektroninių ryšių tinklų arba naudojasi elektroninių ryšių paslaugomis kaip pagrindine infrastruktūra, turėtų būti taikomos atitinkamos Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nuostatos, įskaitant nuostatas dėl saugumo, srauto ir vietos nustatymo duomenų bei konfidencialumo.
- (45) Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas turėtų imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų savo paslaugų saugumą. Nepažeidžiant 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (95/46/EB) dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁽¹⁾, tokiomis priemonėmis turėtų būti užtikrinta, kad asmens duomenimis galėtų naudotis tik leidimą turintys asmenys ir tik teisėtai tikslais, ir kad asmens duomenys, taip pat tinklas ir paslaugos būtų apsaugoti duomenų saugojimo ar perdavimo metu. Be to, asmens duomenų tvarkymo srityje turėtų būti vykdoma saugumo politika, kuria būtų siekiama nustatyti sistemos trūkumus, taip pat turėtų būti vykdoma nuolatinė stebėseną ir prevenciniai, ištaisomieji bei poveikį švelninantys veiksmai.
- (46) Kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų stebėti priemones, kurių imtasi, ir skleisti geriausios praktikos pavyzdžius viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams.
- (47) Tinkamai ir laiku neišaiškinus saugumo pažeidimo, dėl kurio prarandami atskiro abonento asmens duomenys arba jų saugumui kyla pavojus, gali būti patirti dideli ekonominiai nuostoliai ir socialinė žala, įskaitant su tapatybe susijusį sukčiavimą. Todėl sužinojęs, kad įvyko toks pažeidimas, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas iškart turėtų įvertinti su juo susijusius pavojus, pavyzdžiui, nustatydamas duomenų, kuriems pažeidimas pakenkė, rūšį (įskaitant jų opumą, susijusias aplinkybes ir esamas saugumo priemones), saugumo pažeidimo priežastį ir mastą, nukentėjusių abonentų skaičių ir žalą, kurią dėl pažeidimo gali patirti abonentai (pavyzdžiui, tapatybės vagystę, finansinius nuostolius, verslo ar užimtumo galimybių praradimą ar fizinę žalą). Abonentams, su kuriais susiję saugumo incidentai, dėl kurių galėtų kilti didelis pavojus abonto privatumui (pavyzdžiui, tapatybės vagystė ar su ja susijęs sukčiavimas, fizinė

(1) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

žala, didelis pažeminimas ar žala reputacijai), apie tai turėtų būti nedelsiant pranešama, kad jie galėtų imtis būtinų atsargumo priemonių. Pranešime turėtų būti nurodoma informacija apie priemones, kurių ėmėsi paslaugų teikėjas pažeidimui išaiškinti, bei rekomendacijos nukentėjusiems naudotojams. Pranešimo apie saugumo pažeidimą teikti abonentui nereikėtų, jei paslaugų teikėjas kompetentingai institucijai įrodo, kad jis įgyvendino tinkamas technines apsaugos priemones, ir jos buvo taikomos duomenims, su kuriais susijęs saugumo pažeidimas. Taikant tokias technines apsaugos priemones asmenys, neturintys leidimo naudotis duomenimis, jų negalėtų gauti.

- (48) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų propaguoti Europos Sąjungos piliečių interesus, *inter alia*, prisidėdamos prie asmens duomenų ir privatumo aukšto lygio apsaugos užtikrinimo. Šiuo tikslu jos privalo turėti būtinas priemones savo pareigoms atlikti, įskaitant išsamius ir patikimus duomenis apie faktinius saugumo incidentus, dėl kurių kilo pavojus žmonių asmens duomenims.
- (49) Įgyvendindamos Direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) į nacionalinę teisę perkeliančias nuostatas, valstybių narių institucijos ir teismai turėtų ne tik aiškinti savo nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų tą direktyvą, bet taip pat turėtų užtikrinti, kad perkeltiant šias nuostatas nebūtų vadovaujamasi tos direktyvos aiškinimu, kuris prieštarautų kitoms pagrindinėms teisėms ar bendriesiems Bendrijos teisės principams, pavyzdžiui proporcingumo principui.
- (50) Turėtų būti numatyta nuostata, kad Komisija priima rekomendacijas dėl priemonių, skirtų tinkamo lygio privatumo apsaugai ir asmens duomenų, kurie perduodami arba tvarkomi vidaus rinkoje naudojantis elektroninių ryšių tinklais, saugumui užtikrinti.
- (51) Nustatant išsamias taisykles dėl formos ir tvarkos, taikomas pranešimui apie pažeidimus, susijusius su asmens duomenimis, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į pažeidimo aplinkybes, įskaitant tai, ar asmens duomenys buvo apsaugoti juos užšifruojant arba kitais būdais, veiksmingai ribojančiais su tapatybe susijusio sukčiavimo arba kitokio neteisėto naudojimo galimybe. Be to, nustatant tokias taisykles ir tvarką reikėtų atsižvelgti į teisėtus teisėsaugos institucijų interesus tais atvejais, kai pernelyg ankstyvas informacijos apie incidentą paskelbimas galėtų sutrukdyti pažeidimo aplinkybių ištyrimui.
- (52) Programinė įranga, kuria slapta stebimi naudotojo veiksmai arba trukdoma naudotojo galinio įrenginio veikimui trečiosios šalies naudai (vadinamosios šnipinėjimo programos), kelia rimtą grėsmę naudotojų privatumui. Reikia užtikrinti aukšto ir vienodo lygio naudotojų privataus gyvenimo apsaugą neatsižvelgiant į tai, ar nepageidaujamos šnipinėjimo programos atsitiktinai parsisiunčiamos elektroninių ryšių tinklais, ar pristatomos ir slapta įdiegiamos į programinę įrangą, platinamą per kitas išorines duomenų laikmenas, pavyzdžiui, kompaktinius diskus (CD), pastoviosios atminties kompaktinius diskus (CD-ROM) ar USB raktus. Valstybės narės turėtų skatinti galutinius paslaugų gavėjus imtis reikiamų veiksmų, kad jų galiniai įrenginiai būtų apsaugoti nuo virusų ir šnipinėjimo programų.
- (53) Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai turi nemažai investuoti kovodami su nepageidaujamais komerciniais pranešimais (brukalais). Be to, jų padėtis geresnė nei galutinių paslaugų gavėjų, nes jie turi žinių ir išteklių, kurie būtini nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platintojams aptikti ir nustatyti. Todėl elektroninio pašto paslaugų teikėjai ir kiti paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę dėl tokių pažeidimų imtis teisinių veiksmų prieš nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platintojus ir taip apginti savo vartotojų interesus, kaip savo teisėtų verslo interesų dalį.
- (54) Siekiant užtikrinti tinkamo lygio privatumo ir asmens duomenų, kurių perdavimas ir tvarkymas susijęs su elektroninių ryšių tinklų naudojimu Bendrijoje, apsaugą reikia veiksmingų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimų, kad būtų sukurtos tinkamos paskatos laikytis reikalavimų. Kompetentingos nacionalinės institucijos ir tam tikrais atvejais kitos atitinkamos nacionalinės įstaigos turėtų turėti pakankamus įgaliojimus ir išteklių, kad galėtų veiksmingai tirti reikalavimų nesilaikymo atvejus, įskaitant galimybę gauti visą svarbią informaciją, kurios joms gali prireikti, priimti sprendimus dėl skundų, o reikalavimų nesilaikymo atvejais taikyti sankcijas.

(55) Šios direktyvos nuostatų įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui dažnai reikalingas dviejų ar daugiau valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimas, pavyzdžiui, kovojant su tarpvalstybiniais nepageidaujamais elektroniniais komerciniais pranešimais ir šnipinėjimo programomis. Siekiant užtikrinti sklandų ir operatyvų bendradarbiavimą tokiais atvejais, procedūros, susijusios, pavyzdžiui, su informacijos, kuria keičiasi institucijos, kiekiu ir formatu, ar terminais, kurių reikia laikytis, turėtų būti apibrėžtos rekomendacijose. Tokios procedūros taip pat sudarys galimybę suderinti susijusius rinkos subjektų įpareigojimus, prisidedamos prie vienodų sąlygų kūrimo Bendrijoje.

(56) Turėtų būti sustiprintas tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir vykdymo užtikrinimas laikantis galiojančių tarpvalstybinių vykdymo užtikrinimo mechanizmų, pavyzdžiui, nustatytųjų Reglamentu (EB) (Reglamentu dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) ⁽¹⁾, iš dalies pakeičiant šį reglamentą.

(57) Direktyvai 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvai) įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgaliojimais įgyvendinimo tvarką ⁽²⁾.

(58) Visų pirma Komisija turėtų būti įgaliota keisti priedus atsižvelgiant į technikos pažangą arba paklausos rinkoje pokyčius. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos pakeisti neesmines Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) nuostatas ją papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos laikantis Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

(59) Todėl direktyvas 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą) ir 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(60) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽³⁾ 34 punktą valstybės narės yra skatinamos savo

ir Bendrijos interesų labai parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos), Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ir jų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikti, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) pakeitimai

Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyvą) ši direktyva skirta elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikimui galutiniams paslaugų gavėjams. Tikslas – užtikrinti galimybę visoje Bendrijoje gauti kokybiškas viešąsias paslaugas veiksmingos konkurencijos ir laisvo pasirinkimo sąlygomis ir reglamentuoti tokius atvejus, kai rinka nepakankamai tenkina galutinių paslaugų gavėjų poreikius. Šioje direktyvoje taip pat numatytos nuostatos dėl galinių įrenginių tam tikrų aspektų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis.

2. Šioje direktyvoje nustatomos galutinių paslaugų gavėjų teisės ir atitinkami viešuosius elektroninių ryšių tinklus bei paslaugas teikiančių įmonių įpareigojimai. Siekiant užtikrinti universaliųjų paslaugų teikimą atvirą ir konkurencinių rinkų aplinkoje, šioje direktyvoje apibrėžiamas minimalus nustatytos kokybės paslaugų, kurias gali gauti visi galutiniai paslaugų gavėjai priimtinomis kainomis atsižvelgiant į konkrečias nacionalines sąlygas ir neiškraipant konkurencijos, rinkinys. Šioje direktyvoje taip pat nustatomi įpareigojimai teikti tam tikras privalomas paslaugas.

⁽¹⁾ OL L 364, 2004 12 9, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽³⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

3. Šioje direktyvoje numatytos nuostatos dėl galutinių paslaugų gavėjų teisių taikomos nepažeidžiant Bendrijos vartotojų apsaugos taisyklių, visų pirma Direktyvų 93/13/EEB ir 97/7/EB bei nacionalinių taisyklių, suderintų su Bendrijos teise.“;

2) 2 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

a) b punktas išbraukiamas;

b) c ir d punktai pakeičiamas taip:

„c) „viešoji telefono ryšio paslauga“ – visuomenei teikiama paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir gauti nacionalinius arba nacionalinius ir tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane;

d) „geografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kurio tam tikroje skaitmeninėje struktūroje yra geografinė nuoroda, naudojama skambučiams į fizinę tinklo galinio taško (NTP) vietą nukreipti;“;

c) e punktas išbraukiamas;

d) f punktas pakeičiamas taip:

„f) „negeografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kuris nėra geografinis numeris. Tai, *inter alia*, gali būti mobiliojo, nemo-kamo telefono ir telefono su papildomu mokesčiu numeriai.“;

3) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Prisijungimo fiksuotoje vietoje teikimas ir telefono ryšio paslaugų teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad bent viena įmonė tenkintų visus pagrįstus prašymus dėl prisijungimo prie viešojo ryšių tinklo fiksuotoje vietoje.

2. Teikiamas prisijungimas turi suteikti galimybę užtikrinti balso, faksimilės ir duomenų perdavimą tokiu pajėgumu, kokio pakanka veiksmingai interneto prieigai atsižvelgiant į daugumos abonentų naudojamas technologijas ir technologines galimybes.

3. Valstybės narės užtikrina, kad bent viena įmonė tenkintų visus pagrįstus prašymus teikti 1 dalyje nurodytu tinklu viešąją telefono ryšio paslaugą, sudarančią galimybę inicijuoti ir gauti nacionalinius bei tarptautinius skambučius.“;

4) 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Laikantis 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (*) 12 straipsnio nuostatų, į 1 dalyje nurodytus abonentų sąrašus įrašomi visi viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai.

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

5) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams skirtos priemonės

1. Valstybės narės imasi neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių, kad jiems užtikrintų vienodas galimybes gauti 4 straipsnio 3 dalyje ir 5 straipsnyje nurodytas paslaugas už prieinamą kainą, kaip ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, jei IV skyriuje nėra nustatyti lygiaverčio poveikio reikalavimai. Valstybės narės gali įpareigoti nacionalines reguliavimo institucijas įvertinti bendrą poreikį ir specialius reikalavimus, įskaitant tokių neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių apimtį ir konkrečią formą.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali imtis specialių priemonių, siekdamos užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai, taip pat kaip ir dauguma kitų galutinių paslaugų gavėjų, galėtų rinktis įmones ir paslaugų teikėjus.“;

6) 8 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Kai pagal 1 dalį paskirta įmonė ketina perleisti visą savo vietinio prieigos tinklo nuosavybę arba didelę jos dalį atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam savininkui, ji iš anksto laiku apie tai praneša nacionalinei reguliavimo institucijai, kad ta institucija galėtų įvertinti numatyto sandorio poveikį 4 straipsnyje nurodytam prisijungimo fiksuotoje vietoje ir telefono ryšio paslaugų teikimui. Nacionalinė reguliavimo institucija gali nustatyti, keisti ar panaikinti specialius įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyvos) 6 straipsnio 2 dalį.“;

7) 9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos stebi 4–7 straipsniuose nurodytų paslaugų, kurias teikia paskirtoji įmonė vykdydama universaliųjų paslaugų teikimo įpareigojimą arba kurios teikiamos rinkoje, be tokio paskyrimo, mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį, ypač juos lyginamos su nacionalinėmis vartotojų kainomis ir pajamomis.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali reikalauti, kad paskirtosios įmonės vartotojams suteiktų tarifų pasirinkimo galimybes arba paketus, kurie skiriasi nuo įprastomis komercinėmis sąlygomis taikomų tarifų, visų pirma siekdamos užtikrinti, kad mažas pajamas gaunantys ar specialiųjų socialinių poreikių asmenys neventų prisijungti prie 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto tinklo ir naudotis 4 straipsnio 3 dalyje bei 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytomis paslaugomis, kurioms taikomi universalijų paslaugų teikimo įpareigojimai, ir kurias teikia paskirtosios įmonės.

3. Numatydamas, kad paskirtosios įmonės privalo suteikti specialių tarifų pasirinkimo galimybes arba laikytis nustatytų didžiausių arba vidutinių pagal geografinius rajonus kainų arba kitų panašių reikalavimų, valstybės narės taip pat gali užtikrinti, kad nustatytas, jog tam tikri

vartotojai gauna mažas pajamas, turi negalią ar yra specialiųjų socialinių poreikių, jiems būtų teikiama parama.“;

8) 11 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nacionalinės reguliavimo institucijos įmonėms, turinčioms įpareigojimą teikti universaliasias paslaugas, gali nustatyti siektinus rezultatus. Nustatydamas tokius siektinus rezultatus, nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgia į suinteresuotųjų šalių nuomonę, visų pirma nurodytųjų 33 straipsnyje.“;

9) III skyriaus antraštinė dalis pakeičiama taip:

„ĮMONIŲ, TURINČIŲ DIDELĘ ĮTAKĄ TAM TIKROSE MAŽMENINĖSE RINKOSE, REGULIAVIMAS“;

10) 16 straipsnis išbraukiamas;

11) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonėms, kurios pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 14 straipsnį nustatytos kaip turinčios didelę įtaką tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nacionalinės reguliavimo institucijos taikytų atitinkamus reguliavimo įpareigojimus:

a) kai atlikusi rinkos tyrimą pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia, kad tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nustatytoje pagal tos Direktyvos 15 straipsnį, konkurencija nėra veiksminga, ir

b) kai nacionalinė reguliavimo institucija padaro išvadą, kad pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnius nustatyti įpareigojimai nepažės pasiekti Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje nustatytą tikslą.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

12) 18 ir 19 straipsniai išbraukiami;

13) 20 – 23 straipsniai pakeičiami taip:

„20 straipsnis

Sutartys

1. Valstybės narės užtikrina, kad užsisakydami prisijungimo paslaugas prie viešojo ryšių tinklo, ir (arba) viešąsias elektroninio ryšio paslaugas, vartotojai ir kiti jų pageidaujantys galutiniai paslaugų gavėjai turėtų teisę su įmone arba įmonėmis, teikiančiomis toki prisijungimą ir (arba) paslaugas, sudaryti sutartį. Sutartyje aiškiai, išsamiai ir lengvai suprantamu būdu nurodoma bent ši informacija:

a) teikėjo tapatybė ir adresas;

b) teikiama paslauga, visų pirma įskaitant:

— informaciją apie teikėjo taikomą srauto valdymo politiką;

— siūlomos paslaugos užtikrinamą minimalų kokybės lygį, būtent pradinio sujungimo laiką, o tam tikrais atvejais kitus paslaugos kokybės parametrus, kurie apibrėžti nacionalinių reguliavimo institucijų;

— siūlomų techninės priežiūros paslaugų rūšis ir pagalbos vartotojams paslaugas, taip pat būdus kaip kreiptis pagalbos;

— visus teikėjo nustatytus galinių įrenginių, kuriuos suteikia teikėjas, naudojimo apribojimus;

c) jei taikomas įpareigojimas pagal 25 straipsnį – abonentų galimybės pasirinkti, ar įtraukti ar neįtraukti jo asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir atitinkami duomenys;

d) informacija apie kainas ir tarifus bei priemones, kuriomis galima gauti naujausią informaciją apie visus taikomus tarifus ir techninės priežiūros mokesčius, siūlomus mokėjimo būdus ir jų sąnaudų skirtumus;

e) sutarties galiojimo laikotarpis ir paslaugų teikimo bei sutarties pratęsimo ir nutraukimo sąlygos, įskaitant:

— minimalų sutarties galiojimo laikotarpį, taikomą akcijų metu;

— visus mokesčius, susijusius su numerių ir kitų identifikatorių perkėlimu;

— visus mokesčius, mokėtinus nutraukus sutartį, įskaitant su galiniais įrenginiais susijusių sąnaudų išieškojimą;

f) kompensacija ir grąžinamos sumos, kurios taikomos, jei paslaugų kokybė neatitinka sutartyje nurodyto kokybės lygio;

g) būdas, kaip pradėti ginčų sprendimo procedūras pagal 34 straipsnį;

h) veiksmai, kurių gali imtis įmonė, reaguodama į incidentus, susijusius su saugumu arba vientisumu, arba į grėsmes ir pažeidžiamumą.

Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad sutartyje būtų pateikta 21 straipsnio 4 dalies a punkte nurodyta ir su teikiama paslauga susijusi informacija, kurią šiuo tikslu gali teikti atitinkamos viešosios institucijos, apie elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų naudojimą dalyvaujant neteisėtoje veikloje ar platinant žalingą turinį bei apie apsaugos priemones, skirtas nuo pavojų apsaugoti asmenį, jo privatumą ir asmens duomenis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai sudaromos abonentų ir įmonių, teikiančių balso perdavimo elektroninių ryšių paslaugas, sutartys, abonentai būtų aiškiai informuojami, ar suteikiama galimybė naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis ir ar teikiami skambinančiojo vietos nustatymo duomenys. Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai užtikrina, kad prieš sudarant sutartį vartotojai būtų aiškiai informuojami apie galimybės naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis apribojimą prieš sudarant sutartį, o įvykus bet kokiam pasikeitimui, susijusiam su galimybe naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, informuojami papildomai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gavę pranešimą apie sutarties sąlygų pakeitimus, kuriuos siūlo elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančios įmonės, abonentai turėtų teisę be nuobaudų nutraukti sutartį. Abonentams iš anksto, ne vėliau kaip prieš mėnesį, tinkamai pranešama apie numatomus tokius pakeitimus ir kartu pranešama apie jų teisę be nuobaudų nutraukti tokią sutartį, jei naujos sąlygos jiems nepriimtinos. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms būtų sudarytos galimybės nurodyti tokių pranešimų formą.

21 straipsnis

Skaidrumas ir informacijos skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti įmones, teikiančias elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, skelbti II priede nustatytą skaidrią, lyginamąją, pakankamą bei naujausią informaciją apie taikomas kainas ir tarifus, taip pat apie standartines jų paslaugų galutiniams paslaugų gavėjams ir vartotojams suteikimo bei naudojimosi jomis sąlygas. Nacionalinės reguliavimo institucijos gali nurodyti papildomus reikalavimus dėl tokios informacijos skelbimo formos siekdamas užtikrinti vartotojams informacijos skaidrumą, palyginamumą, aiškumą ir pasiekiamumą.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos skatina teikti lyginamąją informaciją, kad galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai galėtų savarankiškai įvertinti alternatyvių naudojimosi galimybių sąnaudas, pavyzdžiui, pateikiant sąveikiuosius vadovus ar panašias priemones. Valstybės narės užtikrina, kad kai jų negalima nemokamai ar už prieinamą kainą gauti rinkoje tokius turimus vadovus arba priemones teiktų nacionalinės reguliavimo institucijos. Trečiosios šalys turi teisę nemokamai naudotis elektroninių ryšių tinklais ir

(arba) paslaugas teikiančių įmonių skelbiama informacija tokių vadovų arba priemonių pardavimo arba pateikimo naudotis tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti įmones, teikiančias elektroninių ryšių paslaugas, *inter alia*:

a) teikti abonentams informaciją apie tarifus, taikomus visiems numeriams ar paslaugoms, kuriems taikomos tam tikros kainodaros sąlygos; atskirų kategorijų paslaugų atveju nacionalinės reguliavimo institucijos gali reikalauti, kad informacija būtų suteikiama prieš skambučio sujungimą;

b) informuoti abonentus apie visus teikėjo srauto valdymo politikos pokyčius;

c) informuoti abonentus apie jų teisę pasirinkti, ar įtraukti jų asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir apie atitinkamų duomenų rūšis pagal Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį; ir

d) reguliariai teikti neįgaliesiems abonentams išsamią informaciją apie jiems skirtus produktus ir paslaugas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos prieš nustatydamas įpareigojimą gali skatinti taikyti savireguliacinio ar bendrai vykdomo reguliavimo priemones, jei mano tai esant reikalinga.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad 3 dalyje nurodytos įmonės tam tikrais atvejais esamiems ir būsimiems abonentams nemokamai platintų informaciją apie viešuosius interesus. Tokiu atveju tokią informaciją rengia atitinkamos viešosios institucijos; ji yra standartinės formos ir, *inter alia*, apima šias temas:

a) dažniausi elektroninių ryšių paslaugų naudojimo būdai, siekiant dalyvauti neteisėtoje veikloje ar platinti žalingą turinį, ypač jei tokiu būdu gali būti pažeistos kitų asmenų teisės ir laisvės, įskaitant autorių ir gretutinių teisių pažeidimus bei jų teisinės pasekmes; ir

b) apsaugos nuo pavojų asmens saugumui, privatumui ir asmens duomenų saugumui naudojantis elektroninių ryšių paslaugomis priemonės.

22 straipsnis

Paslaugų kokybė

1. Atsižvelgusios į suinteresuotųjų šalių nuomonę valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, galėtų reikalauti, kad viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančios įmonės skelbtų galutiniams paslaugų gavėjams skirtą lyginamąją, pakankamą ir naujausią informaciją apie savo paslaugų kokybę ir apie priemones, kurių imtasi siekiant užtikrinti vienodas galimybes neigaliams galutinių paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos prašymu tokia informacija jai teikiama prieš ją paskelbiant.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai galėtų gauti išsamią, lyginamąją, patikimą informaciją, kuria lengva naudotis, gali, *inter alia*, nurodyti paslaugos kokybės parametrus, kuriuos reikia vertinti, ir skelbtinos informacijos turinį, formą bei skelbimo būdą, įskaitant galimus kokybės sertifikavimo mechanizmus. Atitinkamais atvejais galima taikyti III priede pateiktus parametrus, apibrėžimus ir matavimo metodus.

3. Siekdamos užkirsti kelią paslaugos kokybės blogėjimui ir srauto tinkluose trukdymui ar sulėtėjimui valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos įmonei ar įmonėms, teikiančioms (-ioms) viešuosius ryšių tinklus, galėtų nustatyti minimalius paslaugų kokybės reikalavimus.

23 straipsnis

Galimybė gauti paslaugas

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų visas įmanomas galimybes gauti viešąsias telefono ryšio paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešąsias telefono ryšio

paslaugas, imtųsi visų reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta galimybė nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.“;

14) Įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Lygiaverčių galimybių naudotis paslaugomis ir pasirinkimo užtikrinimas neigaliams galutiniams paslaugų gavėjams

1. Valstybės narės sudaro galimybes atitinkamoms nacionalinėms institucijoms tam tikrais atvejais nurodyti reikalavimus, kurių turi laikytis įmonės, teikiančios viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, siekdamos užtikrinti, kad neigalūs galutinių paslaugų gavėjai:

a) turėtų galimybę naudotis elektroninių ryšių paslaugomis, kurios būtų lygiavertės paslaugoms, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų, ir

b) galėtų naudotis daugumos galutinių paslaugų gavėjų pasirinktų įmonių bei jų paslaugų teikiamais privačiais.

2. Kad galėtų patvirtinti ir įgyvendinti specialias nuostatas dėl neigalių paslaugų gavėjų, valstybės narės turi skatinti specialių galinių įrenginių, kuriais teikiamos reikiamos paslaugos ir funkcijos, tiekimą.“;

15) 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Pavadinimas pakeičiamas taip:

„Informacijos apie telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugos“;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai turėtų teisę būti įtraukti į viešą abonentų sąrašą, nurodytą 5 straipsnio 1 dalies a punkte, ir kad informacija apie juos informacijos apie abonentus teikimo paslaugų teikėjams ir (arba) abonentų sąrašams būtų teikiama pagal šio straipsnio 2 dalį.“;

c) 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad visi galutiniai paslaugų gavėjai, kuriems teikiama viešoji telefono ryšio paslauga, galėtų naudotis informacijos apie abonentus teikimo paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos turi galėti nustatyti įpareigojimus ir sąlygas įmonėms, kurios kontroliuoja galutinių paslaugų gavėjų galimybes pasinaudoti informacijos apie abonentus teikimo paslauga pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 5 straipsnio nuostatas. Tokie įpareigojimai ir sąlygos turi būti objektyvūs, proporcingi, nediskriminuojantys ir skaidrūs.

4. Valstybės narės netaiko norminių apribojimų, dėl kurių vienoje valstybėje narėje esantys galutiniai paslaugų gavėjai negalėtų, naudodamiesi balso skambučiais ar siųsdami trumpąsias tekstines žinutes (SMS), tiesiogiai gauti informacijos apie abonentus kitoje valstybėje narėje, ir imasi priemonių tokiai galimybei užtikrinti pagal 28 straipsnį.

5. 1–4 dalys taikomos laikantis Bendrijos teisės aktu reikalavimų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, ir ypač Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnio.“;

16) 26 ir 27 straipsniai pakeičiami taip:

„26 straipsnis

Skubios pagalbos iškvietimo paslaugos ir bendrasis Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numeris

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi 2 dalyje nurodytų paslaugų galutiniai gavėjai, įskaitant taksofonų naudotojus, galėtų nemokamai ir nenaudodami jokios mokėjimo priemonės paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriu „112“, taip pat valstybių narių nurodytais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant nacionalinius skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, suteiktą galimybę naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, surinkus bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numerį „112“, į skambučius būtų tinkamai atsakoma, ir jie būtų tvarkomi taip, kad geriausiai atitiktų nacionalinę skubios pagalbos iškvietimo tarnybų sistemos darbo organizavimo tvarką. Į tokius skambučius atsakoma ir į juos reaguojama bent jau taip pat greitai ir veiksmingai, kaip atsakoma į skambučius nacionaliniu skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriu arba numeriais, jei šie ir toliau naudojami.

4. Valstybės narės užtikrina, kad neįgalių galutinių paslaugų gavėjų galimybės naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis būtų lygiavertės paslaugoms, kuriomis naudojasi kiti galutiniai paslaugų gavėjai. Siekiant užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis keliaudami kitose valstybėse narėse, priemonės, kurių imamasi šiam tikslui, bus kiek įmanoma grindžiamos Europos standartais arba specifikacijomis, paskelbtomis pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio nuostatas, ir jomis nebus trukdoma valstybėms narėms patvirtinti papildomų reikalavimų siekiant šiame straipsnyje nustatytą tikslą.

5. Valstybės narės, kiek tai techniškai įmanoma, užtikrina, kad atitinkamos įmonės sudarytų galimybę skubios pagalbos iškvietimo skambučius ir paslaugas tvarkančiai institucijai nemokamai naudotis skambinančiojo vietos nustatymo duomenimis, kai tik ta institucija gauna tokių skambučių. Tai taikoma visiems skambučiams bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriu „112“. Valstybės narės šį įpareigojimą gali taikyti skambinant ir nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriais. Jeigu 2 dalyje nurodytos įmonės nori teigti, kad techniškai neįmanoma pateikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenų, joms tenka prievolė tai įrodyti.

6. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numerį „112“ ir jo naudojimą, visų pirma priemonėmis, konkrečiai skirtomis asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

27 straipsnis

Europos telefono sujungimo kodai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kodas „00“ būtų standartinis tarptautinių sujungimų kodas. Skambučiams tarp kaimyninių vietovių, esančių skirtingose valstybėse narėse, galima nustatyti specialią tvarką arba toliau taikyti esamą specialią tvarką. Galutiniai paslaugų gavėjai tose vietovėse turi būti išsamiai informuoti apie tokią tvarką.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visos viešasis telefono ryšio paslaugas, kuriomis leidžiami tarptautiniai skambučiai, teikiančios įmonės tvarkytų visus į Europos telefonijos numeracijos erdvę (ETNS) ir iš jos siunčiamus skambučius nepažeisdamos įmonės poreikio susigrąžinti sąnaudas.“;

17) Įterpiamas šis straipsnis:

„27a straipsnis

Suderinti numeriai, skirti suderintoms socialinėms paslaugoms, įskaitant informavimo apie dingusius vaikus telefono liniją

1. Valstybės narės propaguoja skaitmenimis „116“ prasideančius numerių intervalo specialius numerius, nustatytus 2007 m. vasario 15 d. Komisijos sprendimu 2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio numerių intervalo rezervavimo suderintų socialinių paslaugų suderintiems numeriams (*). Jos skatina teikti paslaugas, kurioms tokie numeriai yra rezervuoti, savo teritorijoje.

2. Valstybės narės sudaro palankesnes sąlygas neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis, teikiamomis skambinant „116“ serijos numeriais. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis tokiomis paslaugomis keliaujant kitose valstybėse narėse, priemonės gali apimti atitinkamų standartų arba specifikacijų, paskelbtų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio nuostatas, laikymosi užtikrinimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie „116“ serijos numeriais teikiamas paslaugas ir naudojimąsi jomis, visų pirma priemonės, konkrečiai skirtas asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

4. Be bendrai visiems „116“ serijos numerių numeriams taikomų priemonių, kurių buvo imtasi pagal 1, 2 ir 3 dalis, valstybės narės sudaro palankesnes sąlygas piliečiams naudotis paslauga, kuri skirta pranešti apie dingusius vaikus pagalbos telefono linija. Pagalbos telefono linijos numeris yra 116000.

(*) OL L 49, 2007 2 17, p. 30.“;

18) 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Galimybė naudotis numeriais ir paslaugomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos nacionalinės institucijos, kiek tai techniniu ir ekonominiu požiūriu įmanoma, išskyrus atvejus, kai abonentas, kuriam skambina, dėl komercinių priežasčių yra apribojęs skambučius iš tam tikrų geografinių vietovių, imtųsi visų būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai:

- a) galėtų užsisakyti ir naudotis paslaugomis skambinant negeografiniais numeriais Bendrijoje; ir
- b) galėtų naudotis visais Bendrijoje teikiamais numeriais, įskaitant nurodytuosius valstybių narių nacionaliniuose numeracijos planuose, ETNS numerius ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numerius (UIFN).

2. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms institucijoms būtų sudaryta galimybė reikalauti, kad viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešasis telefono ryšio paslaugas teikiančios įmonės kiekvienu atskiru atveju blokuotų galimybę naudotis numeriais arba paslaugomis, kai tai pagrindžiama sukčiavimo arba neteisėto naudojimo motyvais, ir reikalauti, kad tokiais atvejais elektroninių ryšių paslaugų teikėjai neteiktų atitinkamo sujungimo ar atsakytų kitų pajamų už paslaugas.“;

19) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, jog visos viešasis telefono ryšio paslaugas ir (arba) viešuosius ryšių tinklus teikiančios įmonės galutiniams paslaugų gavėjams suteiktų galimybę naudotis I priedo B dalyje išvardytais papildomomis priemonėmis, jei tai techniniu ir ekonominiu požiūriu yra perspektyvu.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Nepažeisdamos 10 straipsnio 2 dalies, valstybės narės visoms įmonėms, teikiančioms prisijungimą prie viešųjų ryšių tinklų ir (arba) sudarančioms galimybes naudotis viešosiomis telefono ryšio paslaugomis, kaip bendrą reikalavimą gali taikyti I priedo A dalies a ir e punktuose nurodytus įpareigojimus.“;

tyse nebūtų numatytas pradinis laikotarpis, viršijantis 24 mėnesius.

6. Nepažeisdamos minimalaus sutarties laikotarpio valstybės narės užtikrina, kad sutarties nutraukimo sąlygos ir procedūros neatgrasytų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.“;

20) 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

Palankesnių sąlygų pakeisti paslaugų teikėją sudarymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi nacionaliniame telefonų numeracijos plane nurodytus numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančios įmonės pagal I priedo C dalies nuostatas.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad su numerių perkėlimu susijusi kainodara, kurią nustato operatoriai ir (arba) paslaugų teikėjai, būtų pagrįsta sąnaudomis ir kad tiesioginiai abonentų mokesčiai, jei taikomi, neatgrasytų abonentų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.

3. Nacionalinės reguliavimo institucijos mažmeninių tarifų už numerių perkėlimą netaiko tokiu būdu, kuris iškreiptų konkurenciją, pavyzdžiui, nustatydamos specialius arba bendrus mažmeninius tarifus.

4. Numerių perkėlimas ir jų aktyvavimas po perkėlimo vykdomi kuo greičiau. Bet koku atveju techninis numerio perkėlimas negali trukti ilgiau nei vieną dieną.

Kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą numerių perkėlimo procedūrą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių ir technines galimybes, įskaitant priemones, kurių reikia užtikrinti abonentų apsaugą perkėlimo metu.

5. Valstybės narės užtikrina, kad paslaugų gavėjų ir elektroninių ryšių paslaugas teikiančių įmonių sudarytose sutar-

21) 31 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės savo jurisdikcijoje esančioms įmonėms, teikiančioms elektroninių ryšių tinklus, skirtus radijo ar televizijos programoms paskirstyti visuomenei, jeigu didelė dalis tokių tinklų galutinių paslaugų gavėjų naudojami jais kaip pagrindine priemone radijo ir televizijos programoms priimti, gali nustatyti pagrįstus privalomojo siuntimo („must carry“) įpareigojimus perduoti nurodytas radijo ir televizijos programas bei jas papildančias paslaugas, visų pirma siekdamas neigaliesiems galutiniams paslaugos gavėjams sudaryti tinkamas galimybes naudotis tomis paslaugomis.

Valstybės narės peržiūri pirmoje pastraipoje nurodytus įpareigojimus ne vėliau kaip per vienerius metus nuo ... (*), išskyrus atvejus, kai valstybės narės atliko tokią peržiūrą per praėjusius dvejus metus.

Valstybės narės reguliariai peržiūri privalomojo siuntimo („must carry“) įpareigojimus.“;

22) 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kiek tai tikslinga, kad nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgtų į galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų (įskaitant pirmiausia neigalius galutinius paslaugų gavėjus), gamintojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių įmonių nuomonę klausimais, susijusiais su visais galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, ypač kai jos turi didelę įtaką rinkoje.

(*) 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta įsigaliojimo data.

Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos įsteigtų konsultavimosi mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinta, kad jos savo sprendimais, kurie priimami klausimais, susijusiais su galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, tinkamai atsižvelgtų į vartotojų interesus elektroninių ryšių srityje.“;

b) Įrašoma ši dalis:

„3. Nepažeisdamos nacionalinių taisyklių, atitinkančių Bendrijos teisę, susijusią su kultūros ir žiniasklaidos politikos tikslais, pavyzdžiui, kultūros ir kalbų įvairove bei žiniasklaidos pliuralizmu, propagavimu, nacionalinės reguliavimo institucijos ir kitos atitinkamos institucijos gali skatinti elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių įmonių ir sektorių, suinteresuotų teisėto turinio propagavimu teikiant elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas, bendradarbiavimą. Toks bendradarbiavimas taip pat gali apimti pagal 21 straipsnio 4 dalies a punktą ir 20 straipsnio 2 dalį skelbtinos informacijos apie viešuosius interesus koordinavimą.“;

23) 34 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina galimybes naudotis skaidriomis, paprastomis ir nebrangiomis ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūromis sprendžiant vartotojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių įmonių neišspręstus ginčus pagal šią direktyvą dėl tokių tinklų arba paslaugų teikimo sutarčių sąlygų ir (arba) vykdymo. Valstybės narės priima priemones, užtikrinančias, kad tokios procedūros sudarytų galimybes ginčus spręsti sąžiningai ir greitai, o pagrįstais atvejais gali nustatyti sumų grąžinimo ir (arba) kompensavimo sistemą. Valstybės narės šiuos įpareigojimus gali nustatyti ir ginčams su kitais galutiniais paslaugų gavėjais spręsti.“;

24) 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Priedų keitimas

Priemones, skirtas neesminėms šios direktyvos nuostatomis pakeisti, ir reikalingas I, II, III ir VI priedų nuostatomis adaptuoti atsižvelgiant į technologinę pažangą ar pokyčius rinkoje, priima Komisija 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta reguliavimo tvarka su tikrinimu.“;

25) 36 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nacionalinės reguliavimo institucijos praneša Komisijai apie įpareigojimus teikti universaliasias paslaugas, nustatytas įmonėms, paskirtoms teikti universaliasias paslaugas. Komisijai nedelsiant pranešama apie visus šių įpareigojimų pakeitimus ar su įmonėmis susijusius pakeitimus pagal šios direktyvos nuostatas.“;

26) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Ryšių komitetas, įsteigtas Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 22 straipsniu.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1-4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

27) I, II, III ir VI priedai pakeičiami šios direktyvos I ir II prieduose esančiais tekstais;

28) VII priedas išbraukiamas.

2 straipsnis

Direktyvos 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai

Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šioje direktyvoje numatytas valstybių narių nuostatų, užtikrinančių vienodo lygio pagrindinių teisių ir laisvių, ypač teisės į privatumą, apsaugą, susijusių su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančių laisvą tokių duomenų judėjimą ir laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje, suderinimas.“;

2) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) „vietos nustatymo duomenys“ – elektroninių ryšių tinkluose arba elektroninių ryšių paslaugų teikimo metu tvarkomi duomenys, nurodantys viešosios elektroninių ryšių paslaugos naudotojo galinių įrenginių geografinę padėtį;“;

b) e punktas išbraukiamas;

c) pridedamas šis punktas:

„h) „asmens duomenų saugumo pažeidimas“ – saugumo pažeidimas, dėl kurio atsitiktinai arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami asmens duomenys arba atsiranda galimybė naudotis tais duomenimis, kai jie buvo perduodami, saugomi arba kitaip tvarkomi teikiant viešąją elektroninių ryšių paslaugą Bendrijoje.“;

3) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Paslaugos

Ši direktyva taikoma asmens duomenų tvarkymui, susijusiam su viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikimu viešųjų ryšių tinklais Bendrijoje, įskaitant viešųjų ryšių tinklus, palaikančius duomenų rinkimo ir atpažinimo įrenginius.“;

4) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Duomenų tvarkymo saugumas“.

b) įrašomos šios dalys:

„3. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju atitinkamas viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas įvertina asmens duomenų saugumo pažeidimo apimtį, nustato jo sunkumą ir nusprendžia, ar būtina informuoti apie asmens duomenų saugumo pažeidimą atitinkamą

kompetentingą nacionalinę instituciją ir abonentą, atsižvelgdamas į pagal 4 dalį kompetentingos nacionalinės institucijos nustatytas atitinkamas taisykles.

Kai asmens duomenų saugumo pažeidimas kelia rimtą pavojų abonto privatumui, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas pernelyg nedelsdamas informuoja kompetentingą nacionalinę instituciją ir abonentą apie tokį pažeidimą.

Pranešime abonentui apibūdinamas bent asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir nurodomi informaciniai centrai, kuriuose galima gauti daugiau informacijos, bei rekomenduojamos priemonės, skirtos asmens duomenų saugumo pažeidimo galimam neigiamam poveikiui sumažinti. Be to, pranešime kompetentingai nacionalinei institucijai apibūdinami padariniai ir priemonės, kurias pasiūlė ar kurių ėmėsi paslaugų teikėjas asmens duomenų saugumo pažeidimui išaiškinti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija galėtų nustatyti išsamias taisykles ir, jei būtina, išleisti instrukcijas, kuriose būtų nurodyta, kada viešųjų elektroninių ryšių paslaugos teikėjas privalo pateikti pranešimą apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, kokia forma jam taikytina ir koku būdu šis pranešimas pateikiamas.

5. Siekdama užtikrinti 1–4 dalyse nurodytų priemonių nuoseklų įgyvendinimą Komisija, pasikonsultavusi su Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA), 29 straipsnio darbo grupe ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, priima rekomendacijas, susijusias su, *inter alia*, šiame straipsnyje nurodytiems informavimo ir pranešimo reikalavimams taikomomis aplinkybėmis, forma ir tvarka.“;

5) 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad saugoti informaciją arba suteikti galimybę naudotis jau saugoma informacija abonto ar naudotojo galiniame įrenginyje būtų leidžiama tik su sąlyga, jei atitinkamam abonentui ar naudotojui pagal Direktyvą 95/46/EB pateikiama aiški ir išsami informacija, *inter alia*, apie tokio duomenų tvarkymo tikslus, ir kad jam būtų suteikta teisė atsisakyti tokio duomenų valdytojo vykdomo duomenų tvarkymo. Ši nuostata nedraudžia vykdyti techninį saugojimą ar naudotis duomenimis, jei siekiama tik atlikti pranešimo perdavimą elektroninių ryšių tinklu ar sudaryti tam palankesnes sąlygas, taip pat būtinais atvejais teikti informacinės visuomenės paslaugas, kurių aiškiai paprašo abonentas ar naudotojas.“;

6) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Su abonentais ir naudotojais susiję srauto duomenys, kuriuos tvarko ir saugo viešųjų ryšių tinklo ar viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, turi būti sunaikinti arba pakeisti taip, kad taptų anoniminiais, kai šie duomenys nebereikalingi pranešimui perduoti, nepažeidžiant šio straipsnio 2, 3, 5 ir 7 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies nuostatų.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Elektroninių ryšių paslaugų rinkodaros arba pridėtinės vertės paslaugų teikimo tikslais viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas gali tvarkyti 1 dalyje nurodytus duomenis tokia apimtimi ir tiek laiko, kiek būtina tokių paslaugų teikimui ar rinkodarai, jeigu abonentas ar naudotojas, su kuriuo duomenys yra susiję, yra iš anksto davęs sutikimą. Naudotojams ar abonentams sudaroma galimybė bet kuriuo metu atšaukti duotą sutikimą srauto duomenims tvarkyti.“;

c) įrašoma ši dalis:

„7. Srauto duomenys gali būti tvarkomi tik tokiu mastu, kiek reikia užtikrinti tinklo ir informacijos saugumą, kaip apibrėžta 2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 460/2004, įsteigiančio Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrą (*), 4 straipsnio c punkte.

(*) OL L 77, 2004 3 13, p. 1.“;

7) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Neprašyti pranešimai

1. Naudoti automatinio skambinimo sistemas be žmogaus įsiterpimo (skambinimo automatus), faksimilinius aparatus (faksus) ar elektroninį paštą (įskaitant trumpųjų žinučių

paslaugas (SMS) ir daugialypės terpės žinučių paslaugas (MMS)) tiesioginės rinkodaros tikslais gali būti leidžiama tik gavus išankstinį abonentų ar naudotojų sutikimą.

2. Nepaisant 1 dalies, jeigu fiziniai ar juridiniai asmenys parduodami produktus ar teikdami paslaugas pagal Direktyvą 95/46/EB gauna iš savo vartotojų jų elektroninio pašto kontaktinius duomenis, šie fiziniai ar juridiniai asmenys gali pasinaudoti elektroniniais kontaktiniais duomenimis panašiu savo pačių prekių ar paslaugų tiesioginei rinkodarai su sąlyga, jei vartotojams, kai kontaktiniai duomenys gaunami, aiškiu ir apibrėžtu būdu suteikiama galimybė nemokamai ir paprastomis priemonėmis prieštarauti tokiam elektroninių kontaktinių duomenų naudojimui, o jei vartotojas iš pradžių neprieštaravo tokiam duomenų naudojimui – kiekvieno pranešimo atsiuntimo atveju.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad tiesioginės rinkodaros tikslais siunčiami neprašyti pranešimai būtų draudžiami tais atvejais, kurie nenurodyti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, jeigu nėra gauta atitinkamų abonentų ar naudotojų sutikimo arba jeigu abonentai ar naudotojai nepageidauja jų gauti – šių galimybių pasirinkimas turi būtų numatytas nacionalinės teisės aktuose, atsižvelgiant į tai, kad abi galimybės abonentui ar paslaugos gavėjui turi būti nemokamos.

4. Bet kuriuo atveju draudžiama tiesioginės rinkodaros tikslais siųsti elektroninio pašto pranešimus slepiant siuntėjo, kurio vardu pranešimas siunčiamas, tapatybę, arba pažeidžiant Direktyvos 2000/31/EB 6 straipsnį, arba nenurodant galiojančio adreso, kuriuo gavėjas galėtų pareikalauti nutraukti tokių pranešimų siuntimą.

5. 1 ir 3 dalys taikomos abonentams, kurie yra fiziniai asmenys. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laikantis Bendrijos teisės ir taikomų nacionalinės teisės aktų būtų pakankamai apsaugoti teisėti abonentų, kurie nėra fiziniai asmenys, interesai, susiję su neprašytais pranešimais.

6. Nepažeidžiant administracinių teisės gynimo būdų, kuriuos galima numatyti taikyti, *inter alia*, pagal 15a straipsnio 2 dalį, valstybės narės užtikrina, kad fizinis arba juridinis asmuo, kuris nukentėjo dėl pagal šį straipsnį priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimų ir kuris dėl to yra teisėtai suinteresuotas tokių pažeidimų nutraukimu ar uždraudimu, įskaitant elektroninių ryšių paslaugų teikėją, saugantį savo teisėtus verslo interesus, galėtų imtis teisinių veiksmų dėl tokių pažeidimų. Be to, valstybės narės gali nustatyti konkrečias taisykles dėl sankcijų, taikytinų elektroninių ryšių

paslaugų teikėjams, kurie dėl savo aplaidumo taip pat pažeidžia pagal šį straipsnį priimtas nacionalines nuostatas.“;

duomenų šaltais susijusių paslaugų teikimo sąlygas, Komisija pasikonsultavusi su ENISA, 29 straipsnio darbo grupe ir atitinkamomis reguliavimo institucijomis gali priimti rekomendacijas.“.

8) įterpiamas šis straipsnis:

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 (Reglamento dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) priedas papildomas šiuo punktu:

„15a straipsnis

Igyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Valstybės narės nustato sankcijų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus taikymo taisykles ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomosios ir gali būti taikomos pažeidimų laikotarpiu net ir tais atvejais, jei padėtis vėliau buvo ištaisyta. Valstybės narės ne vėliau kaip iki ... (*) praneša Komisijai apie šias nuostatas ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms poveikį turinčius pakeitimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir tam tikrais atvejais kitos nacionalinės įstaigos turėtų įgaliojimus nutraukti 1 dalyje nurodytus pažeidimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir, kai tinka, kitos nacionalinės įstaigos turėtų visus būtinus įgaliojimus ir išteklių tyrimui atlikti, įskaitant galimybę gauti visą reikiamą informaciją, būtiną pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų vykdymui stebėti ir užtikrinti.

4. Siekiant užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinį bendradarbiavimą užtikrinant pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės aktų vykdymą ir sukurti suderintas su tarpvalstybiniais

„17. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 13 straipsnis (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).“.

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip ... priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės ir administracinius aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių priemonių tekstus.

Jos taiko šias nuostatas nuo ....

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(*) 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta data.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta,...

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

...

Tarybos vardu
Pirmininkas

...

_____

I PRIEDAS

„I PRIEDAS

10 STRAIPSNYJE (IŠLAIDŲ KONTROLĖ), 29 STRAIPSNYJE (GALIMYBĖ NAUDOTIS PAPILDOMOMIS PRIEMONĖMIS) IR 30 STRAIPSNYJE (PALANKESNIŲ SĄLYGŲ PAKEISTI PASLAUGŲ TEIKĖJĄ SUDARYMAS) NURODYTŲ PRIEMONIŲ IR PASLAUGŲ APIBŪDINIMAS**A dalis 10 straipsnyje nurodytos priemonės ir paslaugos**

a) Detalios sąskaitos

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, laikydamosi atitinkamų įstatymų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos reikalavimų, galėtų nustatyti sąskaitų, kurias paskirtosios įmonės (kaip nustatyta 8 straipsnyje) nemokamai teikia vartotojams, pagrindinį detalizavimo lygį, kad jie galėtų:

i) patikrinti ir kontroliuoti mokesčius už naudojamą viešuoju telefono ryšio tinklu fiksuotoje vietoje ir (arba) už susijusias viešai prieinamas telefono ryšio paslaugas ir

ii) tinkamai stebėti ryšių paslaugų naudojimą ir išlaidas ir taip galėtų pakankamai gerai kontroliuoti savo sąskaitas.

Tam tikrais atvejais taikant pagrįstus tarifus arba nemokamai, abonentams gali būti pasiūlyta sąskaitą papildomai detalizuoti.

Nemokami skambinančio abonto skambučiai, įskaitant skambučius į pagalbos linijas, neprivalo būti pateikiami tokio abonto detalioje sąskaitoje.

b) Atrankinis siunčiamų skambučių ar padidinto tarifo SMS ar MMS (daugialypės terpės žinučių) blokavimas nemokamai t. y. priemonė, kuria abonentas gali, paprašęs paskirtosios įmonės, kuri teikia telefono ryšio paslaugas, nemokamai blokuoti siunčiamus nustatytų rūšių skambučius ar padidinto tarifo SMS ar MMS arba skambučius į tam tikrus numerius.

c) Išankstinio apmokėjimo sistemos

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtosios įmonės teiktų vartotojams galimybę sumokėti už prisijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo ir už viešai prieinamas telefono ryšio paslaugas išankstinio apmokėjimo būdu.

d) Prijungimo mokesčio mokėjimas dalimis

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtosios įmonės leistų vartotojams dalimis sumokėti mokesčių už prisijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo.

e) Sąskaitų neapmokėjimas

Valstybės narės turi leisti taikyti tam tikras proporcingas, nediskriminuojančias ir skelbiamas priemones, kai neapmokamos pagal 8 straipsnį paskirtų įmonių telefono sąskaitos. Šiomis priemonėmis turi būti užtikrinama, kad abonentai iš anksto būtų tinkamai įspėjami apie galimą paslaugos teikimo nutraukimą arba atjungimą nuo tinklo. Išskyrus sukčiavimo atvejus, nuolatinį vėlavimą apmokėti sąskaitas ar sąskaitų neapmokėjimą, šios priemonės turi užtikrinti, kiek tai techniškai įmanoma, kad paslaugos nutraukimas būtų taikomas tik tai paslaugai. Nuo tinklo už sąskaitų neapmokėjimą turėtų būti atjungiama tik po to, kai abonentas apie tai tinkamai įspėjamas. Prieš visišką atjungimą valstybės narės gali leisti tam tikrą laiką teikti tam tikras paslaugas, kai abonentui leidžiami tik tokie skambučiai, už kuriuos nereikia mokėti (pavyzdžiui, numeriu „112“).

B dalis 29 straipsnyje nurodytos priemonės sąrašas

a) Toninis numerio rinkimas arba DTMF (dvigubo tono daugiadažnis veikimas)

t. y. viešuoju ryšių tinklu ir (arba) viešosiomis telefono ryšio paslaugomis remiamas DTMF tonų, apibrėžtų standarte ETSI ETR 207, naudojimas perduodant signalus nuo galinio iki galinio taško visame tinkle tiek vienos valstybės narės viduje, tiek tarp valstybių narių.

b) Linijos, iš kurios skambinama, nurodymas

t. y. prieš sujungiant, asmeniui, kuriam skambinama, parodomas skambinančiojo numeris.

Galimybė naudotis šia priemone suteikiama laikantis atitinkamų teisės aktų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, visų pirma Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių).

Kiek techniškai įmanoma, operatoriai turėtų perduoti duomenis ir signalus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos nurodyti linijos, iš kurios skambinama, numerį ir užtikrinti toninį numerio rinkimą skambinant į kitas valstybes nares.

C dalis 30 straipsnyje nurodytų numerio perkeliavimo nuostatų įgyvendinimas

Reikalavimas, kad visi nacionaliniame numeracijos plane nurodytus numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančios įmonės, taikomas:

a) geografinių numerių atveju – konkrečioje vietoje, ir

b) negeografinių numerių atveju – bet kurioje vietoje.

Ši dalis netaikoma numerių perkėlimui tarp tinklų, teikiančių paslaugas fiksuotoje vietoje, ir judriojo ryšio tinklų.

II PRIEDAS

PAGAL 21 STRAIPSNĮ (INFORMACIJOS SKAIDRUMAS IR SKELBIMAS) SKELBTINA INFORMACIJA

Nacionalinė reguliavimo institucija pagal 21 straipsnį turi užtikrinti, kad šiame priede nurodyta informacija būtų skelbiama. Kad vartotojai galėtų rinktis remdamiesi informacija, nacionalinė reguliavimo institucija turi nustatyti, kokią informaciją turi skelbti viešuosius telefono ryšio tinklus ir (arba) viešai prieinamas telefono ryšio paslaugas teikiančios įmonės ir kokią informaciją turi skelbti pati nacionalinė reguliavimo institucija.

1. Įmonės (-ių) pavadinimas (-ai) ir adresas (-ai)

t. y. įmonių, teikiančių viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas, pavadinimai ir jų pagrindinės buveinės adresasai.

2. Teikiamų paslaugų apibūdinimas**2.1. Teikiamų paslaugų apimtis**

2.2. Standartiniai tarifai nurodant suteiktas paslaugas ir kiekvieną tarifo elementą (pvz., prisijungimo mokesčiai, visų rūšių mokesčiai už naudojimąsi, techninės priežiūros mokesčiai), įskaitant išsamią informaciją apie taikomas standartinės nuolaidas ir specialias ar tikslines tarifų schemas ir visus papildomus mokesčius, taip pat įtraukiamos su galiniais įrenginiais susijusios sąnaudos.

2.3. Kompensacijų ir sumokėtų sumų grąžinimo politika, įskaitant konkrečią informaciją apie siūlomas kompensavimo ir sumokėtų sumų grąžinimo schemas.

2.4. Teikiamos priežiūros paslaugų rūšys.

2.5. Standartinės sutarčių sąlygos, įskaitant, kai tinka, minimalų sutarties galiojimo laikotarpį, sutarties nutraukimą bei su numerių perkeliamumu ir kitais identifikatoriais susijusias procedūras ir tiesioginius mokesčius.

3. Ginčų sprendimo mechanizmai, įskaitant pačios įmonės sukurtus mechanizmus.

4. Informacija apie teises, susijusias su universaliosiomis paslaugomis, įskaitant tam tikrais atvejais I priede nurodytas priemones ir paslaugas.

III PRIEDAS

PASLAUGOS KOKYBĖS PARAMETRAI

11 ir 22 straipsniuose nurodyti paslaugos pateikimo laikas ir paslaugos kokybės parametrai, apibūdinimai ir matavimo metodai

Įmonei, paskirtai teikti prieigą prie viešojo ryšių tinklo

Parametras (1 pastaba)	Apibūdinimas	Matavimo Metodas
Pirmo sujungimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų kiekis vienoje prieigos linijoje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų šalinimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Įmonei, paskirtai teikti viešąsias telefono paslaugas

Parametras	Apibūdinimas	Matavimo Metodas
Skambučio sujungimo trukmė (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Atsakymo trukmė teikiant informacijos apie abonentus teikimo paslaugas	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Veikiančių taksofonų, iš kurių skambinant mokama monetomis ir kortele, dalis	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Skundai dėl sąskaitų teisingumo	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Nesėkmingų skambučių dalis (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

ETSI EG 202 057-1 versijos numeris yra 1.2.1 (2005 m. spalio mėn.).

1 pastaba

Parameters should allow for performance to be analysed at a regional level (i.e. no less than level 2 in the Nomenclature of Territorial Units for Statistics (NUTS) established by Eurostat).

2 pastaba

Valstybės narės gali nuspręsti nereikalauti naujausios informacijos, susijusios su šiais dviem parametrais, jei turima įrodymų, kad šiose dviejose srityse rezultatai yra patenkinami.“

II PRIEDAS

„VI PRIEDAS

SKAITMENINĖS VARTOTOJŲ ĮRANGOS SĄVEIKA, NURODYTA 24 STRAIPSNYJE**1. Įprastas kodavimo algoritmas ir laisvas priėmimas**

Visa vartotojams skirta įranga įprastiems skaitmeniniams televizijos signalams priimti (t. y. transliavimas antžemine, kabeline ar palydovine perdavimo sistema, kuri visų pirma skirta fiksuotam priėmimui, pavyzdžiui, DVB-T, DVB-C arba DVB-S), parduodama, nuomojama ar kitaip teikiama Bendrijoje, galinti iškoduoti skaitmeninius televizijos signalus, turi galėti:

- leisti iškoduoti tokius signalus bendruoju Europos kodavimo algoritmu, kurį administruoja pripažinta Europos standartų organizacija, šiuo metu – ETSI,
- rodyti ekrane aiškiai perduotus signalus, jei tais atvejais, kai įranga yra nuomojama, nuomininkas laikosi atitinkamo nuomos susitarimo.

2. Analoginių ir skaitmeninių televizorių sąveika

Visi analoginiai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 42 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą, atitinkantį pripažintos Europos standartų organizacijos standartus, pavyzdžiui, CENELEC EN 50 049-1:1997 standartą, per kurį galima paprastai prijungti periferinę įrangą, ypač papildomus dekoderius ir skaitmeninius imtuvus.

Visi skaitmeniniai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 30 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą (kurio standartą nustatė pripažinta Europos standartų organizacija arba kuris atitinka tos organizacijos standartus, arba kuris atitinka visoje pramonės šakoje taikomas specifikacijas), pavyzdžiui, DVB paprastą sąsajos jungtį, per kurią galima paprastai prijungti periferinę įrangą ir kuri gali perduoti visus skaitmeninės televizijos signalų elementus, įskaitant informaciją apie interaktyvias ir tam tikromis sąlygomis prieinamas paslaugas.“

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMAS

I. ĮVADAS

2007 m. lapkričio mėn. Komisija priėmė pasiūlymą ⁽¹⁾ dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje. 2007 m. lapkričio 29 d. šis pasiūlymas buvo pateiktas Tarybai.

2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamentas priėmė pirmojo svarstymo nuomonę.

Regionų komitetas nuomonę priėmė 2008 m. birželio 19 d. ⁽²⁾

Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas nuomonę priėmė 2008 m. gegužės 29 d. ⁽³⁾

2008 m. lapkričio 6 d. Komisija priėmė iš dalies pakeistą pasiūlymą.

2009 m. vasario 16 d. Taryba priėmė bendrąją poziciją.

II. TIKSLAS

Pasiūlyme dėl direktyvos, kuris yra vienas iš trijų siūlomų dokumentų, skirtų su elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas reglamentuojančios ES sistemos peržiūrai, siūloma iš dalies keisti trijų teisės aktų tekstus: Direktyvos 2002/22/EB, vadinamos „Universaliųjų paslaugų direktyva“, Direktyvos 2002/58/EB, vadinamos „Privačiojo gyvenimo arba e. privatumo direktyva“, ir Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje.

Pasiūlyme dėl Universaliųjų paslaugų direktyvos Komisija siekia pakeitimų keturiose jos nurodytose pagrindinėse srityse, būtent: skaidrumo ir paslaugų gavėjams skirtos informacijos skelbimo, galimybių neigaliams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis gerinimo, skubios pagalbos iškvietimo bei galimybių naudotis telefono numeriu „112“ ir bazinio sujungimo galimybių bei paslaugų kokybės („tinklo neutralumo“) srityse.

Komisijos pasiūlyme dėl e. privatumo direktyvos nagrinėjami visų pirma šie klausimai: siekiama užtikrinti, kad vartotojai būtų informuojami, jei pažeidus tinklo saugumą kilo pavojus asmens duomenų saugumui, nustatyti didesnę operatorių ir nacionalinių reguliavimo institucijų atsakomybę už visų elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų saugumą bei vientisumą, stiprinti kompetentingų institucijų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, visų pirma kovojant su nepageidaujama elektroniniais komerciniais pranešimais, paaiškinti ES taisyklių taikymą duomenų rinkimo ir atpažinimo naudojant viešuosius elektroninių ryšių tinklus priemonėms.

Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje iš dalies keičiamas siekiant sustiprinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir taisyklių taikymo stebėseną taikant galiojantį tame reglamente nustatytą Bendrijos mechanizmą.

⁽¹⁾ Dok. COM (2007) 698 galutinis.

⁽²⁾ OL C 257, 9.10.2008, p. 51.

⁽³⁾ OL C 224, 30.8.2008, p. 50.

III. BENDROSIOS POZICIJOS ANALIZĖ

Bendros pastabos

Į bendrąją poziciją pažodžiui, iš dalies arba iš esmės įtraukta daugelis Europos Parlamento pirmuoju svarstymu priimtų pakeitimų (iš viso 87 iš 155). Jais patobulinamas arba patikslinamas siūlomos direktyvos tekstas. Tačiau kiti pakeitimai į bendrąją poziciją neįtraukti, nes Taryba nusprendė, kad jie nereikalingi ar nepriimtini arba, tam tikrais atvejais, kadangi buvo išbrauktos arba visiškai perrašytos pirminio Komisijos pasiūlymo nuostatos. Taryba visų pirma pabrėžė, kad būtina atidžiai išnagrinėti pasiūlymus siekiant išlaikyti tinkamą proporcingumo ir subsidiarumo pusiausvyrą, taip pat išvengti bereikalingos naštos atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms ar atitinkamos įmonės, kartu užtikrinant konkurenciją bei naudą galutiniams naudotojams.

Taryba, kaip ir Europos Parlamentas, pasirinko metodą, kuriuo siekiama pabrėžti galimybių neigaliems naudotojams naudotis paslaugomis gerinimo svarbą. Taryba taip pat pritaria Europos Parlamento nuomonei dėl konkretaus straipsnio dėl suderintų numerių, skirtų suderintoms socialinėms paslaugoms, net jei Tarybos pasirinktas išsamumo lygis nevisiškai atitinka tą, kurį siūlo Parlamentas.

Bendro pobūdžio skirtumas palyginti su Komisijos pasiūlymu yra susijęs su komitologijos klausimu ir nuorodomis į instituciją. Kitas bendro pobūdžio skirtumas, šįkart palyginti su Europos Parlamento pozicija, yra susijęs su nuorodomis į turinį. Abiem atvejais jų skaičius kuo labiau sumažintas.

Be to, Taryba įrašė arba iš dalies pakeitė tam tikras nuostatas, kad paaiškintų teksto tikslus ir jų įgyvendinimą.

Konkrečios pastabos

Tarybos bendroji pozicija iš esmės atitinka Europos Parlamento poziciją. Svarbiausi punktai, dėl kurių Taryba pasirinko kitą požiūrį, nei Europos Parlamentas ar Komisija, išdėstyti toliau.

1) *Sutartys*

Taryba pritarė pagrindinėms Komisijos pasiūlymų nuostatoms, tačiau, kaip ir Europos Parlamentas, mano, kad būtina patikslinti nuostatą dėl sutartyse teiktinos informacijos išsamumo, visų pirma dėl paslaugų kokybės parametrų, vartotojams teikiamų paslaugų ir minimalaus sutarties galiojimo laikotarpio sąlygų, taikomų akcijų metu.

2) *Paslaugų kokybė*

Pagrindinis Tarybos svarstytas klausimas susijęs su tuo, koku mastu ir būdu Komisija gali įsikišti. Pasirinktas požiūris, kad reikia palikti nacionalinėms reguliavimo institucijoms nustatyti būtiniausios paslaugų kokybės reikalavimus, taikomus įmonėms, teikiančioms viešųjų ryšių tinklų paslaugas.

3) *Pranešimai apie saugumo pažeidimus.*

Taryba nuodugniai išnagrinėjo pranešimų apie saugumo pažeidimus klausimą. Ji pasirinko požiūrį, pagal kurį visuomenei prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjui leidžiama įvertinti pažeidimo rimtumą ir būtinybę pranešti nacionalinei reguliavimo institucijai ir (arba) atitinkamam abonentui,

priešingai nei Europos Parlamentas, kuris nenorėtų palikti šio įvertinimo vien tik paslaugų teikėjo nuožiūrai ir pageidautų numatyti visais atvejais privalomą pranešima nacionalinei reguliavimo institucijai, taip pat informacijos apie pažeidimus skelbimą. Kad užtikrintų tinkamą suderinimo lygį, Taryba numato valstybėms narėms pareigą užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų pateikti išsamias taisykles, susijusias su aplinkybėmis, forma ir procedūromis, taikomomis informavimo ir pranešimų apie asmens duomenų saugumo pažeidimus reikalavimams.

Tarybos pozicija dėl Europos Parlamento pakeitimų

Taryba visiškai, iš dalies arba iš esmės pritarė 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 16, 19, 20, 24, 32, 36, 37, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 55, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 118, 119, 129, 131, 132, 138, 141, 144, 149, 150, 151, 152, 165, 180, 181, 182, 188, 189, 192, 193 ir 194 pakeitimams.

Taryba nepritarė 1, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 69, 83, 88, 92, 93, 96, 97, 98, 100, 101, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 157, 163, 166, 174, 183, 184, 185, 186, 187 ir 190 pakeitimams.

IV. IŠVADOS

Taryba mano, kad bendrojoje pozicijoje pateikiamas subalansuotas priemonių paketas, kuriuo bus prisidėta siekiant skatinti konkurenciją, stiprinti vidaus rinką ir ginti piliečių interesus.

Bendroji pozicija leistų užtikrinti, kad vartotojų teisės ir toliau būtų svarbi šiame sektoriuje vykdomos reguliavimo politikos sritis. Tai leistų, be kita ko, išlaikyti tinkamą proporcingumo ir subsidiarumo pusiausvyrą, taip pat išvengti bereikalingos naštos atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms ar atitinkamos įmonėms, kartu užtikrinant konkurenciją bei naudą galutiniams naudotojams.

Taryba tikisi konstruktyvių diskusijų su Europos Parlamentu, kad direktyva būtų priimta kuo greičiau.

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Oficialiųjų leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>